Psaltirea în slavă bisericească

- Rugăciuni înainte de citirea Psaltirii
- Kathisma prima
- Kathisma a doua
- Kathisma a treia
- Kathisma a patra
- Kathisma a Cincea
- Kathisma a șasea
- Kathisma a șaptea
- Kathisma Osman
- Kathisma a noua
- Kathisma a Zecea
- Kathisma este unu din zece
- Kathisma a doua din zece
- Kathisma al treilea zece
- Kathisma paisprezece
- Kathisma Cincisprezece
- Kathisma Șaisprezece
- Kathisma de 7 mai
- Kathisma Othmanda
- Kathisma nouă și zece
- Kathisma Douăzeci
- Rugăciuni după citirea mai multor catisme sau a întregii Psaltiri
- Cântece din Sfintele Scripturi

Rugăciuni înainte de citirea Psaltirii

Să fie rezonabil, așa cum se cuvine unui individ, să cânte Psaltirea

Dacă un preot spune:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Dacă nu, spune cu blândețe: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Amin. Rege Ceresc. Trisagion. Și conform Tatălui nostru…

Troparul acesta, tonul 6

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, nedumeriți de orice răspuns, îți aducem această rugăciune ca Domn al păcătoșilor: miluiește-ne pe noi.

Slavă: Triumful cel cinstit al proorocului Tău, Doamne, Biserica Cerească a arătat, și îngerii se bucură împreună cu oamenii. Prin rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeul nostru, călăuzește-ne viața în pace, ca să-Ți cântăm: Aliluia.

Și acum: Multele mele păcate, Născătoare de Dumnezeu, la Tine am fugit, Curată, cerând mântuire: cercetează sufletul meu cel slab și roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare pentru răul pe care l-am săvârșit, una singură Preafericită.

Doamne, ai milă (40). Și închină-te, atât de puternic.

Aceeași rugăciune

Sfânta Treime Dătătoare de Viață

Preasfântă Treime, Dumnezeule și Creator al întregii lumi, grăbește-mi și îndrumă-mi inima, să încep cu rațiunea și să sfârșesc faptele bune ale acestor cărți inspirate de Dumnezeu, chiar și Duhul Sfânt este gura Ta. Voi regurgita cuvintele lui David, pe care acum vreau să le spun, eu, nevrednic, înțelegându-mi ignoranța, căzând și rugându-mă Ție, cerându-Ți ajutorul: Doamne, călăuzește-mi mintea și întărește-mi inima, nu oh, cuvintele gurii sunt reci, ci bucură-te de înțelegerea celor care vorbesc și pregătește-te să faci fapte bune, chiar și așa cum învăț, și spun: să fie luminat de fapte bune, la judecata dreptei țării voi fi părtaș cu toți aleșii Tăi. Și acum, Vlădica, binecuvântează, da, oftând din inimă, și cu limba mea voi cânta, verbul sice:

Veniți, să ne închinăm Regelui nostru Dumnezeu.

Veniți, să ne închinăm și să ne prosternăm înaintea lui Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți, să ne închinăm și să ne căDem cu fața la pământ înaintea lui Hristos Însuși, Regele și Dumnezeul nostru.

Așteaptă puțin, până când toate sentimentele se liniștesc. Apoi începe nu repede, fără lene, cu tandrețe și o inimă smerită. Spune aceste lucruri: „Ferice de omul...” în liniște și înțelepciune, cu atenție și fără chinuială, ca și cum cuvintele ar fi rostite cu mintea.

CÂNTECELE LUI DAVID PROFETUL ȘI REGELE

Kathisma prima

Psalmul 1

Un psalm către David, nescris de evrei

1 Fericit este omul care n-a umblat la sfatul celor nelegiuiți, n-a stat pe calea păcătoșilor și n-a șezut pe scaunul nimicitorilor. 2 Ci plăcerea lui este în Legea Domnului și la Legea Lui cugetă zi și noapte. 3 El va fi ca un pom sădit lângă izvoarele de apă, care își dă rodul la vremea lui și frunzele lui nu se ofilesc, ci tot ce face prosperă. 4 Nu așa este cel rău, nu așa este, ci ca praful pe care îl izgonește vântul de pe fața pământului. 5 De aceea, cei răi nu se vor mai ridica la judecată, nici păcătoșii la sfatul celor drepți. 6 Căci Domnul cunoaște calea celor drepți, și calea celor răi va pieri.

Psalmul 2

Psalmul lui David

1 De ce se clatină neamurile și popoarele cugetă la lucruri deșarte? 2 Împărații pământului se ridică și domnitorii se adună împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său! 3 Să le rupem legăturile și să le lepădăm jugul de la noi! 4 Cel ce șade în ceruri va râde de ei, iar Domnul îi va batjocori. 5 Atunci le va vorbi în mânia Lui și îi va tulbura în furia Lui. 6 El mă face Împărat pe muntele Său cel sfânt, Sionul, 7 vestind porunca Domnului. Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut! 8 Cere-Mă și-Ți voi da moștenirea Ta neamurilor și marginile pământului ca moștenire a Ta. 9 Îi vei cârmui cu un toiag de fier, cum sfărâmi vasele sărăciei. 10 Și acum, împăraților, înțelegeți! Fiți pedepsiți, toți voi, care judecați pământul! 11 Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă de El cu cutremur. 12 Primește disciplina, ca nu cumva să Se mânie Domnul și să pieri de pe calea dreptății, când se aprinde mânia Lui. Fericiți sunt toți cei ce se încred în El.

Psalmul 3

Un psalm al lui David, când a fugit de fiul său Abesalom

2 Doamne, pentru ce sunt mulți cei ce mă necazează? Mulți se ridică împotriva mea, 3 Mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire pentru el în Dumnezeul său!” 4 Dar Tu, Doamne, ești ajutorul meu, slava mea și Cel ce-mi înalță capul! 5 Am strigat cu glasul meu către Domnul, și El m-a ascultat din muntele Său cel sfânt. 6 Am adormit și am adormit; m-am sculat, căci Domnul m-a ajutat. 7 Nu mă voi teme de întunericul popoarelor care mă înconjoară. 8 Scoală-Te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, căci ai lovit fără temei pe toți vrăjmașii mei și ai zdrobit dinții păcătoșilor. 9 Mântuirea este a Domnului și binecuvântarea Ta este peste poporul Tău.

Glorie:

Psalmul 4

1 În cele din urmă, în cântările psalmului lui David

2 Când m-am chemat, Dumnezeul dreptății mele m-a ascultat; în necaz m-ai lărgit; ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea. 3 Fiii oamenilor, până când veți fi împietriți cu inima? De ce iubiți deșertăciunea și căutați minciunile? 4 Vedeți cum se minunează Domnul de sfinții Săi! Domnul mă va auzi când Îl chem. 5 Mâniați-vă și nu păcătuiți, ceea ce ziceți în inimile voastre; pocăiți-vă în paturile voastre. 6 Aduceți jertfa dreptății și încredeți-vă în Domnul. 7 Mulți zic: „Cine ne va arăta lucrurile bune?” Lumina feței Tale, Doamne, este întinsă peste noi. 8 Mi-ai dat bucurie în inimă: prin rodul grâului, mustului și untdelemnului Tău, acestea s-au înmulțit. 9 Voi dormi și mă voi odihni în pace împreună, căci Tu, Doamne, m-ai făcut singurul meu loc de încredere.

Psalmul 5

1 Despre succesor, un psalm al lui David

2 Doamne, ia aminte la cuvintele mele și ia aminte la chemarea mea. 3 Ascultă glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci Ție mă voi ruga, Doamne. 4 Dimineața îmi vei auzi glasul; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. 5 Căci Tu nu ești un Dumnezeu care să dorească nelegiuirea; niciun om rău nu va ședea la masă cu Tine, 6 nici cel rău nu va sta înaintea ochilor tăi; Tu ai urât pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea. 7 Vei nimici pe toți cei ce spun minciuni: Domnul este urât pe omul sângeros și viclean. 8 Cât despre mine, pentru mulțimea îndurării Tale, voi intra în Casa Ta și mă voi închina în Templul

Tău cel sfânt, în frica Ta. 9 Doamne, călăuzește-mă în dreptatea Ta; din pricina Ta, vrăjmașii mei îmi îndreaptă calea înaintea Ta. 10 Căci nu este adevăr în gura lor, inima lor este deșertăciune; mormântul le-a deschis gâtul, au înșelat cu limba lor. 11 Judecă-i, Dumnezeule, ca să se abată de la gândurile lor; Izgonește-i după mulțimea nelegiuirii lor, căci Te-au mâniat, Doamne! 12 Să se bucure toți cei ce se încred în Tine, să se veselească pe vecie și Tu vei locui în mijlocul lor și să se laude în Tine cei ce iubesc Numele Tău! 13 Căci Tu vei binecuvânta pe cei drepți, Doamne, după cum ne-ai încununat cu armura bunătății Tale.

Psalmul 6

1 În cele din urmă, în cântările osmosului, un psalm lui David

2 Doamne, nu mă mustra cu mânia Ta; nu mă pedepsi cu urgia Ta. 3 Ai milă de mine, Doamne, căci sunt slab; vindecă-mă, Doamne, căci oasele mele sunt zdrobite. 4 Sufletul meu s-a tulburat foarte; dar Tu, Doamne, până când? 5 Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul; mântuiește-mă pentru îndurarea Ta. 6 Căci în moarte nu este nimeni care să-și amintească de Tine; și în Locuința Morților cine Te va mărturisi? 7 Sunt obosit de suspinele mele, îmi spăl patul în fiecare noapte, îmi ud patul cu lacrimile mele. 8 Ochiul meu este tulburat de mânie, am îmbătrânit printre toți vrăjmașii mei. 9 Depărtați-vă de la mine, toți cei ce lucrați fărădelege, căci Domnul a auzit glasul plânsului meu. 10 Domnul a auzit cererea mea, Domnul mi-a primit rugăciunea. 11 Să fie rușinați și îngroziți toți vrăjmașii mei, să se întoarcă înapoi și să fie rușinați repede.

Glorie:

Psalmul 7

1 Un psalm al lui David, pe care l-a cântat Domnului din cuvintele lui Huși, fiul lui Iemeni.

2 Doamne, Dumnezeul meu, în Tine mă încred; izbăvește-mă de toți cei ce mă prigonesc și izbăvește-mă! 3 Ca să nu-mi răpească sufletul ca un leu, fără să fie nimeni care să izbăvească și să mântuiască! 4 Doamne, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nelegiuire în mâna mea, 5 dacă am pedepsit răul celor ce mă pedepsesc, să cad gol înaintea vrăjmașilor mei! 6 Vrăjmașul să-mi ia sufletul și să mă copleșească, să-mi calce în picioare viața în pământ și să-mi ascundă slava în țărână! 7 Scoală-Te, Doamne, prin mânia Ta! Vrăjmașii Tăi vor fi înălțați la sfârșit și se vor ridica, Doamne, Dumnezeul meu, prin porunca pe care ai dat-o! 8 O mulțime de popoare se va învârti în jurul Tău și, de aceea, își vor înălța privirile. 9 Domnul judecă popoarele: judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea față de mine! 10 Fă să se sfârșească

nelegiuirea păcătoșilor și întoarce-i pe cei drepți! Dumnezeule, Tu cercetezi inimile și rărunchii cu dreptate! 11 Ajutorul meu vine de la Dumnezeu, care mântuiește pe cei cu inima curată. 12 Dumnezeu este un judecător drept, puternic, încet la mânie și nu aduce mânia în fiecare zi. 13 Dacă nu se întoarce, Își curăță armura, Își întinde și pregătește arcul Său, 14 și în el pregătește vase ale morții; Și-a făcut săgețile să fie mistuite. 15 Iată, prin nelegiuire a zămislit durerea și a născut nelegiuirea: 16 a săpat groapa, a săpat-o și a căzut în groapa pe care a săpat-o. 17 Durerea Lui se va întoarce asupra capului Lui și nelegiuirea Lui se va pogorî peste capul Lui. 18 Să mărturisim Domnului dreptatea Lui și să cântăm Numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 8

1 În sfârșit, despre teascuri. Un psalm către David

2 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău în tot pământul, căci frumusețea Ta s-a înălțat mai presus de ceruri. 3 Din gura pruncilor și a copiilor care sug ai scos laude din pricina vrăjmașilor Tăi, ca să nimicești pe vrăjmaș și pe cel răzbunător. 4 Căci privesc spre ceruri, lucrarea degetelor Tale, spre lună și spre stelele pe care le-ai întemeiat. 5 Ce este omul, că-Ți amintești de el? Sau fiu al omului, cum îl cercetezi? 6 L-ai făcut mai prejos decât îngerii și l-ai încununat cu slavă și cinste. 7 Ți-ai pus mâna peste treburile lui; i-ai supus toate lucrurile sub nasul lor. 8 Toate oile și boii, și de asemenea vitele Poloniei, 9 păsările cerului și peștii mării, cărările trecătoare ale mării. 10 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău în tot pământul!

Glorie:

Conform primei kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Tropar, Glasul 1: Zămislindu-mă în fărădelegi, eu, desfrânatul, nu îndrăznesc să privesc spre înălțimile cerului, ci îndrăznind să privesc spre dragostea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă mântuiește.

Dacă cel drept cu greu se mântuiește, unde mă voi arăta eu, păcătosul? N-am purtat poverile și căldura zilei, ci pune-mă, Dumnezeule, la rândul celor plătiți în ceasul al unsprezecelea și mă mântuiește.

Slavă: Grăbește-te să-mi deschizi brațele Tatălui, căci mi-am pierdut viața în curvie, privind la bogăția nesecată a îndurărilor Tale, Mântuitorule, și acum să nu disprețuiești inima mea cea sărăcită. Căci Ție, Doamne, cu duioșie strig: greșit am împotriva Cerului și înaintea Ta.

Și acum: Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pe care L-ai născut pe Dumnezeu mai presus de minte și de cuvinte, roagă-te neîncetat cu puteri cerești să ne dăruiești nouă tuturor iertare de păcate și îndreptare a vieții noastre, cu credință și dragoste celor ce Te cinstesc pururea pe Tine.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernice, Cel de Neînțeles, începutul luminii și puterea cea nespusă, care ești Părintele Cuvântului Ipostatic și emițătorul Duhului Tău cel atotputernic: pentru mila milostivă și bunătatea nespusă, nu ai disprețuit firea omenească, ținută în frâu de întunericul păcatului meu, ci prin luminile dumnezeiești ale sfintelor Tale învățături, prin lege și prin proroci ai luminat lumea și ai trimis pentru noi pe Fiul Tău unul-născut. Ai binevoit să strălucești în trup și să ne călăuzești la strălucirea iluminării Tale: fie urechile Tale cu luare aminte la glasul rugăciunii noastre și dăruiește-ne nouă, Dumnezeule, cu inimă trează și sobră, să trecem prin toată noaptea acestei vieți de acum, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, judecătorul tuturor, ca nu culcați și dormind, ci treji și treji în împlinirea poruncilor Tale să fim găsiți și să intrăm în bucuria Lui, unde glasul neîncetat al celor ce sărbătoresc și dulceața nespusă a celor ce privesc fața Ta, frumusețea nespusă. Căci Tu ești Dumnezeu bun și Iubitor de oameni și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma a doua

Psalmul 9

1 În cele din urmă, despre secretele Fiului, un psalm către David

2 Îți vom mulțumi, Doamne, din toată inima mea; vom povesti toate minunile Tale. 3 Mă voi bucura și mă voi veseli în Tine; voi cânta Numelui Tău, Cel Preaînalt. 4 Când se vor întoarce vrăjmașii mei, vor leșina și vor pieri înaintea Ta. 5 Căci Tu ai îndeplinit judecata și stăpânirea Mea; Tu stai pe tron, judeci cu dreptate. 6 Tu ai mustrat poporul, și cei răi au pierit; i-ai șters numele pentru totdeauna și în veac. 7 Armele vrăjmașului s-au epuizat complet și ai nimicit cetățile; amintirea lui a pierit cu vuiet. 8 Dar Domnul dăinuie pentru totdeauna, pregătindu-Și tronul pentru judecată. 9 El va judeca lumea cu dreptate, va judeca popoarele cu neprihănire. 10 Domnul a fost un refugiu pentru cel sărac, un ajutor la vreme de nevoie, în vreme de necaz. 11 Cei ce cunosc Numele Tău să se încreadă în Tine, căci nu i-ai părăsit pe cei ce Te caută, Doamne. 12 Cântați Domnului, care locuiește în Sion, vestiți lucrările Lui printre neamuri! 13 Căci cine caută sângele lor își va aduce aminte și nu va uita chemarea săracilor. 14 Ai milă de mine, Doamne! Vezi umilința mea din partea vrăjmașilor mei, Care mă ridici

din porțile morții! 15 Ca să vestesc toate laudele Tale în porți, fiica Sionului! Să ne bucurăm de mântuirea Ta! 16 Neamurile sunt cenușă în pustiirea pe care au săvârșit-o; piciorul li s-a prins în lațul pe care l-au ascuns. 17 Îl cunoaștem pe Domnul, care face judecăți; păcătosul este prins în lucrările mâinilor sale. 18 Să se întoarcă păcătoșii în locuința morților, toate neamurile care uită pe Dumnezeu! 19 Căci săracii nu vor fi uitați pe vecie, și răbdarea celor nevoiași nu va pieri pe vecie. 20 Scoală-te, Doamne, să nu fie omul puternic, neamurile să fie judecate înaintea Ta! 21 Ridică, Doamne, un legiuitor peste ele, ca neamurile să înțeleagă că sunt oameni. 22 De ce, Doamne, stai departe, disprețuind în vremuri bune, în necazuri? 23 Când se laudă cel rău, săracul este aprins, fiind prins în planurile pe care le cugetă. 24 Căci păcătosul se laudă cu poftele sufletului său, și cel ce face nedreptatea va fi binecuvântat. 25 Păcătosul Îl provoacă pe Domnul: din cauza mărimii mâniei sale, nu se va căi; nu este Dumnezeu înaintea lui. 26 Căile lui sunt neîncetat întinate; judecățile Tale sunt îndepărtate dinaintea lui; el stăpânește peste toți vrăjmașii lui. 27 Căci zice în inima lui: „Nu mă voi muta din generație în generație fără rău!”. 28 A cărui gură este plină de blesteme, de amărăciune și de înșelăciune; sub limba lui este trudă și durere. 29 Stă în ascuns cu bogații la vânătoare ca să ucidă pe nevinovat; ochii lui privesc spre săraci. 30 Prinde în ascuns ca un leu în gardul său, prinde pe sărac, prinde pe sărac și, la un moment dat, îl atrage în plasa sa. 31 Îl va smeri, se va pleca și va cădea și uneori va avea putere asupra celor săraci. 32 El a zis în inima lui: „Uită de Dumnezeu, întoarce-I fața, ca să nu vadă până la sfârșit!” 33 Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, ridică-Ți mâna și nu-i uita pe săracii Tăi pentru totdeauna! 34 Pentru ce provoacă cel rău pe Dumnezeu la mânie? Căci zice în inima lui: „El nu-ți va cere socoteală!” 35 Vezi că privești spre întristare și mânie, ca să fie date în mâinile tale.Săracul este lăsat în voia Ta; fii un ajutor pentru orfan. 36 Zdrobește brațul celui păcătos și nelegiuit; păcatul lui va fi cerut și nu va fi găsit. 37 Domnul este Împărat în veci de veci; veți pieri din țara Lui, neamuri. 38 Tu ai auzit dorința săracilor, Doamne; urechea Ta este cu luare aminte la îndemânarea inimii lor. 39 Fă dreptate orfanului și celui smerit, ca să nu se mai laude omul pe pământ.

Psalmul 10

În sfârșit, un psalm către David

1 M-am încrezut în Domnul; cum ai zis sufletului meu: «Vei zbura peste munți ca o pasăre?» 2 Căci iată, păcătoșii au întins arcul, și-au pregătit săgețile în tufiș, ca să doboare în întuneric pe cei cu inima dreaptă. 3 Căci au dărâmat ceea ce ai făcut Tu; dar ce a făcut cel drept? Domnul este în Templul Său cel sfânt. 4 Domnul, al cărui tron este în ceruri, ai cărui ochi privesc asupra săracilor; voi îi cunoașteți ochii, fii ai oamenilor. 5 Domnul va încerca pe cel drept și pe cel rău, dar cine iubește răutatea își urăște viața. 6 El va face să plouă peste cei răi

curse, foc și vipere și suflarea furtunii, o parte din paharul lor. 7 Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; fața Lui privește neprihănirea.

Glorie:

Psalmul 11

1 În sfârșit, o, al optulea, un psalm lui David

2 Mântuiește-mă, Doamne, căci sfinții au dat greș, căci adevărul a fost luat de la fiii oamenilor. 3 Fiecare a spus cuvinte deșarte aproapelui său, buzele lingușitoare au spus lucruri rele în inima lor și în inima lor au spus lucruri rele. 4 Domnul va nimici toate buzele lingușitoare, limba care rostește cuvinte arogante, 5 cine a zis: „Să ne înălțăm limba! Buzele noastre sunt cu noi! Cine este Domnul nostru?” 6 Din cauza mâniei săracilor și a suspinului celor nevoiași, acum Mă voi scula, zice Domnul; Mă voi slăvi pentru mântuire; nu voi tăgădui. 7 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca argintul încercat în foc, încercat de pământ, curățit de șapte ori. 8 Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei păzi de această generație, pentru totdeauna. 9 Cei răi umblă de jur împrejur; după înălțimea Ta ai înmulțit copiii oamenilor.

Psalmul 12

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Până când, Doamne, mă vei uita pentru totdeauna? Până când Îți vei ascunde fața de mine? 3 Până când voi pune planuri în sufletul meu și necaz în inima mea zi și noapte? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? 4 Privește-mă și ascultă-mă, Doamne Dumnezeul meu: luminează-mi ochii, ca să nu adorm până la moarte; 5 ca să nu zică vrăjmașul meu: „Sunt tare împotriva lui!” 6 Cei ce mă necazură se vor bucura când voi face bine. 7 Dar eu m-am încrezut în bunătatea Ta; inima mea se va bucura de mântuirea Ta; voi cânta Domnului, care mi-a făcut bine, și voi cânta Numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 13

În sfârșit, un psalm către David

1 Vorbele sunt nebunești în inima lui: nu este Dumnezeu. Fiindcă s-a stricat și s-a dezgustat în lucrările tale, nu face binele. 2 Domnul vorbește din ceruri împotriva fiilor oamenilor: vedeți dacă pricep sau dacă-L caută pe Dumnezeu. 3 Toți s-au abătut și împreună au devenit neîmpliniți: cel ce nu face binele, nu-l aduce la îndeplinire. 4 Nu vor înțelege oare toți cei ce săvârșesc nelegiuirea și

care mănâncă poporul Meu ca să-l hrănească? Nu L-au chemat pe Domnul. 5 Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, căci Domnul este în generația celor drepți. 6 Ai înrudit sfatul săracilor, dar Domnul este nădejdea Lui. 7 Cine va da mântuirea lui Israel din Sion? 8 Când va întoarce Domnul prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va bucura și Israel se va veseli.

Glorie:

Psalmul 14

În sfârșit, un psalm către David

1 Doamne, cine va locui în cortul Tău? Sau cine va rămâne în muntele Tău cel sfânt? 2 Cel ce umblă fără prihană, face dreptatea și spune adevărul în inima lui. 3 Cel ce nu lingușește cu limba lui, nu face rău aproapelui său și nu ridică ocară împotriva aproapelui său. 4 Cel ce face răul este smerit înaintea Lui, dar îi slăvește pe cei ce se tem de Domnul. Cel ce jură aproapelui său și nu se abate. 5 Nu-și va da argintul cu camătă și nu va lua răsplată de la cel nevinovat. Cine face aceste lucruri nu se va clătina niciodată.

Psalmul 15

Scrierea Pilonului, David

1 Păzește-mă, Doamne, căci în Tine m-am încrezut. 2 Am zis Domnului: „Tu ești Domnul meu, căci n-ai nevoie de bunătățile mele!” 3 Domnul Se minunează de sfinții care sunt în țara Lui; toate plăcerile Lui Te au pe Tine. 4 Slăbiciunile lor s-au înmulțit, au alergat repede; nu le voi aduna sângele și nu le voi pomeni numele pe buzele mele. 5 Domnul este partea moștenirii mele și paharul meu; Tu ești Cel ce-mi pregătești moștenirea mea. 6 M-au asaltat în stăpânirea mea, căci moștenirea mea este stăpânirea mea. 7 Voi binecuvânta pe Domnul, care mi-a dat mustrare; totuși, adâncurile mele m-au pedepsit până noaptea. 8 Pun pe Domnul înaintea mea pururea, căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. 9 De aceea inima mea se bucură și limba mea se veselește, totuși și trupul meu va locui în încredere. 10 Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților, ca să nu vadă cinstitului Tău putrezirea. 11 Mi-ai arătat căile vieții, înveselește-mă cu fața Ta; frumusețea este la dreapta Ta, la sfârșit.

Psalmul 16

Rugăciune către David

1 Ascultă dreptatea mea, Doamne, ia aminte la rugăciunea mea; pleacă urechea la rugăciunea mea; nu o rosti cu buze viclene. 2 Judecata mea va veni dinaintea Ta; ochii mei să vadă ce este drept. 3 Mi-ai încercat inima, m-ai cercetat noaptea; m-ai încercat și nu se va găsi nicio nelegiuire în mine. 4 Ca să nu spună buzele mele faptele oamenilor; căci prin cuvintele buzelor Tale mi-am păzit căile grele. 5 Fă-mi pașii neprihăniți pe cărările Tale; să nu se clatine pașii mei. 6 Am strigat, căci Tu, Dumnezeule, m-ai ascultat; pleacă-Ți urechea spre mine și ascultă cuvintele mele. 7 Fă minunată bunătatea Ta, Tu, care mântuiești pe cei ce se încred în Tine de cei ce se împotrivesc dreptei Tale. 8 Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; mă acoperă la umbra aripilor Tale. 9 Din cauza celor răi care mă asupresc, vrăjmașii mei mi-au pus stăpânire pe suflet. 10 Își închiseseră gura, gura lor rostea cuvinte arogante. 11 Cei ce mă prigonesc mă înconjoară acum, își pun ochii să mă doboare la pământ. 12 Mă înconjoară ca un leu gata să vâneze, ca un cort care locuiește în locuri ascunse. 13 Scoală-te, Doamne, înaintea mea și cântă cântări! Eliberează-mi sufletul de cei răi, armele Tale din mâna vrăjmașului Tău! 14 Doamne, am despărțit în pântecele lor cei mici ai pământului, și în cele ascunse, pântecele lor s-au săturat de ale Tale, s-au săturat de fiii lor și au lăsat rămășițele copiilor lor. 15 Dar eu mă voi înfățișa înaintea feței Tale cu dreptate;

Glorie:

Conform celei de-a doua kathisme, Trisagionul după Tatăl Nostru:

Tropar, glasul al 2-lea: Sunt pom neroditor, Doamne, nu port rod fraged și mă tem de bătăi și mă tem de focul lui nestins. Mai mult, mă rog Ție: înaintea acestor nevoi, îndrumă-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării, nelegiuirea mea se ridică asupra mea, ca o corabie în adâncuri, singur sunt copleșit de păcatele multora, dar călăuzește-mă, Doamne, într-un refugiu liniștit cu pocăință și mă mântuiește.

Slavă: Miluiește-mă, a zis David, și strig către Tine: Am greșit, Mântuitorule, curățindu-mi păcatele prin pocăință, miluiește-mă.

Și acum: Mijlocitorule cald al creștinilor, roagă-te Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească pe noi, războinici, de toată răutatea și cruzimea și să ne dăruiască iertare pentru păcatele pe care le-am săvârșit, pentru milostenia și dărnicia Ta, prin rugăciunile tale, Fecioară Maică.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău Unul-Născut, dăruiește-mi trup fără întinare, inimă curată, minte trează, rațiune nefailibilă, pogorârea Sfântului Duh, spre dobândirea și mulțumirea cu adevărul în Hristosul Tău: cu Care slavă, cinste și închinăciune Ție se cuvin, împreună cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma a treia

Psalmul 17

1 La sfârșit, către robul Domnului David, pe care Domnul l-a rostit cuvintele acestei cântări, în ziua în care Domnul l-a izbăvit din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul, zicând:

2 Te voi iubi, Doamne, tăria mea! 3 Domnul este cetăreața mea, refugiul meu și izbăvitorul meu; Dumnezeul meu este ajutorul meu și mă voi încrede în El; El este apărătorul meu și cornul mântuirii mele și Apărătorul meu. 4 Voi chema pe Domnul cu laude și voi fi mântuit de vrăjmașii mei. 5 Durerile morții m-au apucat și izbăvirile nelegiuirii m-au copleșit. 6 Bolile iadului m-au înconjurat, cursele morții m-au împreunat. 7 Când eram tulburat, am chemat pe Domnul și am strigat către Dumnezeul meu; El mi-a auzit glasul din templul Său cel sfânt și strigătul meu a ajuns înaintea Lui la urechile Lui. 8 Atunci pământul s-a mișcat și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat și s-au mișcat, căci Dumnezeu era mânios împotriva lui. 9 Fumul mâniei Lui s-a suit și un foc s-a aprins din fața Lui; cărbuni aprinși s-au aprins înaintea Lui. 10 Atunci a plecat cerurile și s-a coborât, și întunerec era sub picioarele Lui. 11 S-a suit pe heruvimi și a zburat, a zburat pe aripile vântului. 12 A aruncat un întuneric gros peste învelitoarea Lui, peste cortul Lui de jur împrejur, ape întunecate în norii văzduhului. 13 Din strălucirea care era înaintea Lui, au trecut norii, grindină și cărbuni aprinși. 14 Atunci Domnul a tunat din ceruri și Cel Preaînalt Și-a dat glasul. 15 A trimis săgeți și i-a risipit, fulgerul s-a înmulțit și i-a risipit. 16 Atunci izvoarele apelor s-au arătat și temeliile lumii s-au descoperit, la mustrarea Ta, Doamne, la suflarea duhului mâniei Tale. 17 M-a pogorât de sus și m-a ridicat, m-a ridicat din ape multe. 18 M-a izbăvit de vrăjmașii mei cei puternici și de cei ce mă urăsc, căci erau mai tari decât mine. 19 M-au năvălit înainte în ziua necazului meu și Domnul a fost cetățuia mea. 20 M-a scos în țara cea largă și m-a izbăvit, căci m-a dorit. 21 Domnul îmi va răsplăti după dreptatea mea și îmi va răsplăti după curățenia mâinilor mele. 22 Căci am păzit căile Domnului și n-am păcătuit Dumnezeul meu. 23 Căci toate judecățile Lui sunt înaintea mea și legile Lui nu s-au îndepărtat de mine. 24 Voi fi fără prihană cu El și voi fi păzit de nelegiuirea mea. 25 Domnul îmi va răsplăti după dreptatea mea și după curățenia mâinilor mele înaintea ochilor Lui. 26 Cu cel cinstit vei fi cinstit și cu cel fără prihană vei fi fără prihană; 27 Vei fi cinstit cu cei aleși și vei fi pervertit cu cel stricat. 28 Căci Tu vei mântui pe

poporul smerit și vei smeri ochii celor mândri. 29 Căci Tu vei aprinde lampa mea, Doamne Dumnezeul meu, Tu vei lumina întunericul meu. 30 Căci prin Tine voi fi izbăvit de ispită și prin Dumnezeul meu voi trece peste zid. 31 Dumnezeul meu, calea Lui este desăvârșită; cuvintele Domnului sunt aprinse; El este refugiul tuturor celor ce se încred în El. 32 Căci cine este dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este dumnezeu afară de Dumnezeul nostru? 33 Dumnezeu mă încinge cu putere și îmi face calea fără prihană. 34 El îmi face picioarele perfecte ca ale cerboaicei și mă așază pe înălțimi. 35 Tu îmi deprinzi mâinile pentru luptă și faci din brațul meu un arc de aramă. 36 Tu îmi dai puterea mântuirii și dreapta Ta mă va apuca, mustrarea Ta mă va îndrepta la sfârșit și mustrarea Ta mă va învăța. 37 Tu mi-ai lărgit pașii sub mine și umerii mei nu vor obosi. 38 Voi alerga după vrăjmașii mei.Și îi voi ajunge și nu mă voi întoarce până nu-i voi termina. 39 Îi voi smeri și nu vor putea sta în picioare, vor cădea sub picioarele mele. 40 M-ai încins cu putere pentru luptă; i-ai doborât sub picioarele mele pe toți cei ce se ridicaseră împotriva mea. 41 Mi-ai dat coloană vertebrală împotriva vrăjmașilor mei și ai nimicit pe cei ce mă urăsc. 42 Au strigat, dar nu era nimeni care să-i mântuiască; către Domnul, dar nu i-au ascultat. 43 Mă voi sfărâma ca praful înaintea vântului, voi șterge ca lutul cărărilor. 44 Scapă-mă de cearta oamenilor, pune-mă în fruntea neamurilor, a oamenilor care nu știu cine lucrează cu noi. 45 Ascultați-mă cu urechea voastră! Fiii străinilor m-au mințit. 46 Fiii străinilor au făcut jurământ și șchiopătează de la cărările lor. 47 Viu este Domnul și binecuvântat este Dumnezeu și înălțat fie Dumnezeul mântuirii mele! 48 Dumnezeule, care îmi dăruiești răzbunare și îmi supui popoarele. 49 Tu mă izbăvești de vrăjmașii mei mânioși; mă înalți de cei ce se ridică împotriva mea; mă izbăvești de omul nedrept. 50 De aceea, Doamne, Te vom lăuda printre neamuri și vom cânta Numelui Tău. 51 Tu preaslăvești mântuirea împăratului și arăți îndurare față de Hristosul Tău, David, și față de semința lui, pe vecie.

Glorie:

Psalmul 18

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu, și întinderea vestește lucrarea mâinilor Lui. 3 Zi de zi rostește un cuvânt, și noapte de noapte rostește priceperea. 4 Nu este grai, nici cuvânt, al cărui glas să nu se audă. 5 Vântul lor se răspândește în tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii. El Și-a așezat cortul în soare, 6 și El, ca un mire care iese din cămara sa, se bucură, ca un uriaș care se dă în lături. 7 Ieșirea Lui este de la marginea cerurilor și întâlnirea Lui este până la marginea cerurilor; și nu este nimeni care să-I poată ascunde căldura. 8 Legea Domnului este fără prihană, îndreaptă sufletele; mărturia Domnului este adevărată și înțelepcește pe copii. 9 Ordinurile Domnului sunt drepte și veselesc

inima; porunca Domnului este curată și luminează ochii. 10 Frica de Domnul este curată și dăinuie pe vecie; hotărârile Domnului sunt adevărate și drepte, 11 mai de preț decât aurul, mai scumpe decât pietrele prețioase și mai dulci decât mierea și fagurele de miere. 12 Căci robul Tău mă păzește și eu Te voi păzi pururea; răsplata Ta va fi mare. 13 Cine înțelege căderea? Curățâ-mă de păcatele mele ascunse și izbăvește-L pe robul Tău de străini; dacă nu vor stăpâni peste mine, atunci voi fi fără prihană și curățit de păcatul meu cel mare. 15 Și cuvintele gurii mele și cugetarea inimii mele vor fi pururea spre favoarea Ta, Doamne, Ajutorul și Eliberatorul meu.

Psalmul 19

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Domnul te va asculta în ziua necazului; Numele Dumnezeului lui Iacov te va ocroti. 3 El îți va trimite ajutor de la Cel Sfânt și te va ocroti din Sion. 4 El Își va aduce aminte de toate jertfele tale și arderile tale de tot vor fi îndesate. 5 Domnul îți va da după inima ta și va împlini tot planul tău. 6 Noi ne vom bucura de mântuirea ta și vom fi măriți în Numele Domnului Dumnezeului nostru. Domnul va împlini toate cererile tale. 7 Acum știu că Domnul L-a mântuit pe Hristosul Său; El Îl va asculta din cerurile Sale cele sfânte, cu puterea mântuirii la dreapta Lui. 8 Unii sunt în care, alții pe cai, dar noi vom chema Numele Domnului Dumnezeului nostru. 9 Ei au adormit și au căzut, dar noi ne-am sculat și ne-am întărit. 10 Doamne, mântuiește pe Împărat și ascultă-ne în ziua când Te chemăm!

Psalmul 20

1 Psalmul lui David

2 Doamne, împăratul se va bucura de puterea Ta și se va veseli nespus de mântuirea Ta. 3 I-ai dat ce-i dorea inima și nu i-ai împotrivit ce-i dorea buzele. 4 Căci l-ai năvălit înaintea lui cu o binecuvântare plină de har; i-ai pus pe cap o cunună de pietre scumpe. 5 El Ți-a cerut viață și i-ai dat zile lungi în veac. 6 Mare este slava Lui în mântuirea Ta: Tu vei pune peste el glorie și măreție. 7 Căci Îl vei binecuvânta în veac și în veac; îl vei face să se bucure de bucurie înaintea feței Tale. 8 Căci împăratul se încrede în Domnul și nu se va clătina în mila Celui Preaînalt. 9 Mâna Ta să fie găsită împotriva tuturor vrăjmașilor tăi; dreapta Ta să ajungă la toți cei ce Te urăsc! 10 Căci îi vei pune ca un cuptor aprins în vremea prezenței Tale; Domnul îi va tulbura în mânia Lui și focul îi va mistui. 11 Le vei nimici rodul de pe pământ și sămânța lor dintre fiii oamenilor. 12 Căci au mustrător împotriva Ta și au urzit planuri pe care nu le pot împlini. 13

Căci îi vei pune ca un cuptor aprins și le vei îndrepta fața în corturile Tale. 14 Înalță-te, Doamne, în puterea Ta! Să cântăm și să cântăm tăria Ta!

Glorie:

Psalmul 21

1 În cele din urmă, despre mijlocirea de dimineață, un psalm către David

2 Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; de ce m-ai părăsit? Cuvintele păcatelor mele sunt departe de mântuirea mea. 3 Dumnezeul meu, voi striga ziua, dar Tu nu mă vei auzi; nici noaptea, nici în nebunia mea. 4 Dar Tu locuiești în locul sfânt, laudă a lui Israel. 5 Părinții noștri s-au încrezut în Tine, s-au încrezut, și Tu i-ai izbăvit. 6 Au strigat către Tine și au fost mântuiți; s-au încrezut în Tine și nu s-a rușinat. 7 Dar eu sunt un vierme și nu un om, o ocară pentru oameni și o urâciune pentru popoare. 8 Toți cei ce mă vedeau își băteau joc de mine, ziceau cu buzele lor, clătinau din cap: 9 Se încredeau în Domnul ca să-L izbăvească, să-L mântuiască, căci El voia să facă aceasta. 10 Căci Tu m-ai izbăvit din pântecele mamei mele, nădejdea mea din sânii mamei mele. 11 Ție s-a închinat din pântecele mamei mele; din pântecele mamei mele Tu ai fost Dumnezeul meu. 12 Nu mă depărta, căci necazul este aproape și nu este nimeni care să mă ajute. 13 Tauri mulți m-au înconjurat, tauri tineri și grași m-au ținut la pământ. 14 Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu care corbește și răcnește. 15 Sunt turnat ca apa și toate oasele mele s-au vărsat; inima mea s-a făcut ca ceara și se topește în mijlocul pântecelui meu. 16 Puterea mea s-a stins ca o vrajă, limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și m-ai doborât în țărâna morții. 17 Căci mulți câini m-au înconjurat, o ceată de oameni răi m-au luat prin surprindere, mi-au dezgropat mâinile și picioarele. 18 Mi-au numărat toate oasele și s-au uitat la mine și m-au disprețuit. 19 Mi-au împărțit hainele între ei și au tras la sorți pentru îmbrăcămintea mea. 20 Dar Tu, Doamne, nu-Ți îndepărta ajutorul de la mine; ia aminte la mijlocul meu. 21 Scapă-mi sufletul de armă și pe singurul meu născut din mâna câinelui. 22 Scapă-mă de gura leilor și de cornul inorogului, smerenia mea! 23 Voi vesti Numele Tău fraților mei; Îți voi cânta laude în mijlocul adunării. 24 Voi, cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L; toată sămânța lui Iacov, slăviți-L, pentru ca toată sămânța lui Israel să se teamă de El. 25 Căci El n-a disprețuit, nici n-a mâniat rugăciunea săracilor și n-a ascuns fața Lui de mine; ci, când am strigat către El, m-a ascultat. 26 Lauda mea vine de la Tine; în marea adunare ne vom lăuda Ție; îmi voi înălța rugăciunile înaintea celor ce se tem de El. 27 Săracii vor mânca și se vor sătura, iar cei ce-L caută vor lăuda pe Domnul; inima lor va trăi în veac. 28 Toate marginile pământului vor fi aduse aminte și se vor întoarce la Domnul; și toate țările neamurilor se vor închina înaintea Lui. 29 Căci Împărăția este a Domnului și El stăpânește peste neamuri. 30 Toți cei mari ai pământului vor mânca și se vor închina; înaintea Lui se vor

închina toți cei ce se pogoară pe pământ; dar sufletul meu trăiește pentru El. 31 Și sămânța mea Îi va sluji; generația care va veni va vesti Domnului; 32 Și vor vesti dreptatea Lui poporului care se va naște și pe care l-a făcut Domnul.

Psalmul 22

Psalmul lui David

1 Domnul este păstorul meu și nu va duce lipsă de nimic din mine. 2 M-a făcut să locuiesc într-un loc verde, m-a dus la ape liniștite. 3 Mi-a întors sufletul și m-a călăuzit pe cărările dreptății, pentru Numele Lui. 4 Chiar dacă aș umbla prin umbra morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci Tu ești cu mine; toiagul și nuiaua Ta mă mângâie. 5 Tu pregătești o masă înaintea mea împotriva celor ce mă necazează; îmi ungi capul cu untdelemn și paharul Tău mă îmbată, căci este puternic. 6 Bunătatea Ta mă va urmări în toate zilele vieții mele și mă va face să locuiesc în Casa Domnului pentru viață lungă.

Psalmul 23

Un psalm al lui David, unul dintre Sabate

1 Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în el. 2 El l-a întemeiat pe mări și l-a pregătit pe râuri. 3 Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul Lui sfânt? 4 Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, care nu-și va primi viața în zadar și nu va jura aproapelui său cu viclenie. 5 Acesta va primi binecuvântarea Domnului și îndurarea de la Dumnezeu, Mântuitorul său. 6 Aceasta este generația celor ce caută pe Domnul, care caută fața Dumnezeului lui Iacov. 7 Ridicați porțile căpeteniilor voastre și ridicați-vă, porți veșnice! Și va intra Împăratul slavei! 8 Cine este acest Împărat al slavei? Domnul este puternic și puternic, Domnul este puternic în bătălie. 9 Ridicați porțile căpeteniilor voastre și ridicați-vă, porți veșnice! Și va intra Împăratul slavei! 10 Cine este acest Împărat al slavei? Domnul oștirilor, El este Împăratul slavei.

Glorie:

Conform celei de-a treia kathisme, Trisagionul după Tatăl Nostru:

Aceeași tropare, glasul 3: Trăind pe pământ, suflete al meu, pocăiește-te: țărâna din mormânt nu cântă, nu izbăvește de păcate. Strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule al inimilor, am greșit, înainte ca Tu să mă osândești, miluiește-mă.

Până când, suflete al meu, vei continua în păcatele tale? Până când vei accepta schimbarea pocăinței? Ia în considerare judecata care vine și strigă către Domnul: Cunoștitorule al inimilor, am păcătuit; înainte ca să mă judeci, ai milă de mine.

Glorie: La Judecată cea Înfricoșătoare sunt dat pe față fără acuzatori, condamnat fără martori, căci cărțile conștiinței sunt deschise și faptele ascunse sunt descoperite. Înainte ca să fii făcut de rușine publică în acest loc, ca să pui la încercare ceea ce am făcut, Dumnezeule, curăță-mă și mântuiește-mă.

Și acum: Taina cea minunată, cea săvârșită în Tine, este neînțeleasă și neînțeleasă, o, Doamnă binecuvântată de Dumnezeu: căci, zămislind, ai născut cu trup pe Cel Neînțeles, îmbrăcat cu sângele Tău cel curat: pe care, o, Preacurată, ca pe Fiul Tău, roagă-L să mântuiască pe toți cei ce-Ți cântă Ție.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernicul, Cuvânt al Tatălui de la început, Dumnezeule desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru mila milostivirii Tale neasemuit, nu desparți niciodată pe slujitorii Tăi, ci te odihnești pururea în ei, nu mă părăsi pe mine, slujitorul Tău, Împărate Preasfânt, ci dăruiește-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale și luminează-mi mintea cu lumina cunoașterii Evangheliei Tale, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale. Cere, împodobește-mi trupul cu nepătimirea Ta, liniștește-mi gândurile și păzește-mi picioarele de târâre și nu mă distruge cu fărădelegile mele, Doamne Bunule, ci încearcă-mă, Dumnezeule, și luminează-mi inima, încearcă-mă și cunoaște-mi cărările și vezi dacă este în mine o cale a fărădelegii și abate-mă de la ea și călăuzește-mă pe calea veșnică. Căci Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție înălțăm slavă împreună cu Tatăl Tău Veșnic și cu Preasfântul, Bunul și De viață făcătorul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma a patra

Psalmul 24

Psalmul lui David

1 Doamne, spre Tine mi-am înălțat sufletul; Dumnezeul meu, în Tine m-am încrezut: să nu fiu niciodată rușinat și să nu râdă de mine vrăjmașii mei. 2 Căci niciunul dintre cei ce Te răbdează nu va fi rușinat. 3 Cei ce păcătuiesc în zadar să fie rușinați. 4 Spune-mi căile Tale, Doamne, și învață-mă cărările Tale. 5 Călăuzește-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele și în Tine răbdez toată ziua. 6 Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și

de îndurările Tale, căci ele sunt din veșnicie. 7 Nu-Ți aduce aminte de păcatul tinereții mele, nici de neștiința mea; adu-Ți aminte de mine, după mila Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne. 8 Domnul este bun și drept; de aceea El va da o lege celor ce păcătuiesc pe cale. 9 El va călăuzi pe cei blânzi la judecată și va învăța pe cei blânzi calea Lui. 10 Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cei ce caută legământul Lui și mărturia Lui. 11 Pentru Numele Tău, Doamne, curățește-mi păcatul, căci este mult. 12 Cine este omul care se teme de Domnul? El își va pune legea pe calea lui după voia Lui. 13 Sufletul lui va locui în bunătăți și sămânța lui va moșteni pământul. 14 Domnul este puterea celor ce se tem de El și El le va arăta legământul Său. 15 Ochii mei sunt neîncetat spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele din laț. 16 Privește-mă și ai milă de mine, căci sunt singurul copil născut și un om sărac. 17 Necazurile inimii mele sunt înmulțite; scoate-mă din necazurile mele. 18 Vezi smerenia și truda mea și iartă toate păcatele mele. 19 Vezi vrăjmașii mei, căci sunt înmulțiți și mă urăsc cu o ură nedreaptă. 20 Păzește-mi sufletul și izbăvește-mă, ca să nu fiu de rușine, căci m-am încrezut în Tine. 21 Cel nevinovat și cel drept s-au lipit de mine, pentru că Te-am răbdat, Doamne. 22 Dumnezeule, izbăvește pe Israel din toate necazurile lui!

Psalmul 25

Psalmul lui David

1 Judecă-mă, Doamne, căci am umblat în integritatea mea și m-am încrezut în Domnul. 2 Încearcă-mă, Doamne, și încearcă-mă; aprinde-mi rărunchii și inima! 3 Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei și îmi găsesc plăcerea în adevărul Tău. 4 Nu voi ședea cu o adunare deșartă și nu voi intra cu cei ce încalcă Legea. 5 Am urât adunarea oamenilor răi și nu voi ședea cu cei răi. 6 Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție și voi înconjura altarul Tău, Doamne! 7 Ca să aud glasul laudei Tale și să povestesc toate minunile Tale. 8 Doamne, am iubit frumusețea casei Tale și locul unde locuiește slava Ta. 9 Ca să nu-mi pierzi sufletul cu cei răi și viața cu oamenii sângeroși. 10 A căror mână este nelegiuire, a căror dreapta este plină de răsplătire. 11 Ci eu umblu în bunătatea mea; izbăvește-mă, Doamne, și ai milă de mine! 12 Piciorul meu este în dreptate: în biserici Te voi binecuvânta, Doamne.

Psalmul 26

Un psalm către David, înainte de ungere

1 Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine să mă înspăimânt? 2 Când se apropie cei ce mă urăsc să-mi mănânce carnea, vrăjmașii mei și mă asupresc, ei obosesc și cad. 3

Chiar dacă o oștire își întinde tăbărările împotriva mea, inima mea nu se teme; chiar dacă se ridică bătălia împotriva mea, în El mă voi încrede. 4 Un lucru am cerut de la Domnul și îl voi căuta: să locuiesc în Casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez templul Lui cel sfânt. 5 Căci m-a ascuns în cortul Său în ziua necazului meu, m-a acoperit în taina cortului Său și m-a ridicat pe o stâncă. 6 Și acum, iată, mi-am ridicat capul împotriva vrăjmașilor mei; am mâncat și am devorat în satul Lui o jertfă de laudă și de strigăte de bucurie; voi cânta și voi lăuda Domnul. 7 Ascultă, Doamne, glasul meu, cu care am strigat: ai milă de mine și ascultă-mă! 8 Inima mea îți zice: «Voi căuta pe Domnul! Voi căuta fața Ta, Doamne, voi căuta fața Ta!» 9 Nu-Ți întoarce fața de la mine și nu-Ți abate mânia de la robul Tău! Fii ajutorul meu, nu mă lepăda și nu mă părăsi, Dumnezeule, Mântuitorul meu! 10 Căci tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a primit. 11 Doamne, întreabă-mă pe calea Ta și mă călăuzește pe calea cea dreaptă, din cauza vrăjmașilor mei. 12 Nu mă trăda în fața sufletelor celor ce mă asupresc, căci am stat martor al nedreptății și am mințit mie însumi neadevărat. 13 Cred că voi vedea binele Domnului pe pământul celor vii. 14 Fii răbdător cu Domnul, fii curajos, inima ta să fie tare și fii răbdător cu Domnul!

Glorie:

Psalmul 27

Psalmul lui David

1 Către Tine, Doamne, voi striga, Dumnezeul meu, ca să nu încetezi să-mi vorbești, ca să nu încetezi să-mi vorbești și să fiu ca cei ce se pogoară în groapă. 2 Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când îmi ridic mâinile spre Templul Tău cel sfânt. 3 Nu mă trage laolaltă cu păcătoșii și nu mă nimici împreună cu cei ce săvârșesc nelegiuire, care vorbesc de pace cu aproapele lor și au răutate în inimă. 4 Răsplătește-le, Doamne, după faptele lor și după răutatea isprăvilor lor; răsplătește-le după lucrarea mâinilor lor; răsplătește-le răsplata lor. 5 Căci n-au înțeles lucrările Domnului, nici lucrarea mâinilor Lui; Tu îi vei nimici și nu-i vei zidi. 6 Binecuvântat fie Domnul, căci au ascultat glasul rugăciunii mele. 7 Domnul este ajutorul și apărătorul meu; inima mea s-a încrezut în El și El m-a ajutat, trupul meu a prosperat și Îl voi mărturisi cu voia mea. 8 Domnul este tăria poporului Său și Apărătorul mântuirii Hristosului Său. 9 Mântuiește-Ți poporul și binecuvântează-Ți moștenirea, mântuiește-i și înalță-i pe vecie.

Psalmul 28

Psalmul lui David, Exodul Cortului

1 Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului, fii ai berbecilor, aduceți Domnului slavă și onoare! 2 Aduceți slavă Numelui Lui, Domnului! Închinați-vă Domnului în curtea sfinților Săi! 3 Glasul Domnului este pe ape, Dumnezeul slavei va răcni, Domnul este peste ape multe. 4 Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț. 5 Glasul Domnului este care zdrobește cedrii și Domnul clătină cedrii Libanului. 6 Îi va face ca un vițel din Liban și pe iubitul Lui ca un singur grâu. 7 Glasul Domnului este care stinge flacăra focului. 8 Glasul Domnului este care clătină pustia și Domnul va clătina pustia Kaddi. 9 Glasul Domnului este care întețește cerbii și deschide dumbrăvile; și în templul Lui fiecare va rosti slavă. 10 Domnul va face să se potolească potopul și Domnul va ședea ca Împărat pe vecie. 11 Domnul va da tărie poporului Său, Domnul va binecuvânta poporul Său cu pace.

Psalmul 29

Un psalm al cântecului, o înnoire pentru casa lui David,

2 Te voi preaînălța, Doamne, căci m-ai înălțat și nu i-ai făcut pe vrăjmașii mei să se bucure de mine. 3 Doamne, Dumnezeul meu, către Tine am strigat și Tu m-ai vindecat. 4 Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, m-ai mântuit de cei ce se pogoară în groapă. 5 Cântați Domnului, sfinții Lui, și mărturisiți sfințenia Lui! 6 Căci mânia este în mânia Lui și viața în voia Lui: jalea poate dura o seară, iar bucuria vine mâine. 7 Dar eu am zis în belșugul meu: Nu mă voi clătina niciodată. 8 Doamne, după voia Ta, dă putere bunătății mele! Ți-ai întors fața și m-ai rușinat. 9 Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga. 10 La ce bun sângele meu dacă mă duc vreodată la putreziciune? Îți va mărturisi țărâna sau va vesti ea adevărul Tău? 11 Domnul a auzit și a avut milă de mine: Domnul a fost ajutorul meu. 12 Mi-ai prefăcut jalea în bucurie, mi-ai sfâșiat sacul și m-ai încins cu bucurie. 13 Ca să-Ți cânte slava mea și să nu mă clatin. Doamne, Dumnezeul meu, Te vom lăuda pe vecie.

Glorie:

Psalmul 30

La sfârșit, în psalmul lui David, al freneziei

2 În Tine m-am încrezut, Doamne; nu mă lăsa niciodată să fiu de rușine! În dreptatea Ta, izbăvește-mă și izbăvește-mă! 3 Pleacă-Ți urechea spre mine și grăbește-te să mă izbăvești! Fii pentru mine un Dumnezeu de adăpost și o casă de scăpare, ca să mă mântuiești! 4 Căci Tu ești tăria mea și scăparea mea și, pentru Numele Tău, mă vei călăuzi și mă vei hrăni. 5 Scoate-mă din lațul pe care mi l-au ascuns ei, căci Tu ești scăparea mea, Doamne! 6 În mâinile Tale îmi voi

încredința duhul; Tu m-ai izbăvit, Doamne, Dumnezeul adevărului. 7 Tu ai urât pe cei ce păzesc lucruri deșarte, dar eu m-am încrezut în Domnul. 8 Mă voi bucura și mă voi veseli în bunătatea Ta, căci Tu ai privit spre smerenia mea, mi-ai izbăvit sufletul din necazuri. 9 M-ai închis în mâinile vrăjmașului, mi-ai pus picioarele pe pământ larg. 10 Ai milă de mine, Doamne, căci sunt tulburat; ochiul meu, sufletul meu și măruntaiele mele sunt tulburate de mânie. 11 Căci viața mea se consumă de durere și anii mei de suspin; puterea mea se consumă de sărăcie și oasele mele sunt zdrobite. 12 Am ajuns de ocară pentru toți vrăjmașii mei, o mare groază pentru vecinii mei și o groază pentru cunoscuții mei: cei ce mă vedeau fugeau de mine. 13 Sunt uitat, ca unul cu inima moartă, sunt ca un vas stricat. 14 Căci am auzit de răutatea multora din jur, când se adună împotriva mea și fac sfat să-mi ia viața. 15 Dar eu m-am încrezut în Tine, Doamne, și am zis: „Tu ești Dumnezeul meu!” 16 Partea mea este în mâna Ta: izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și din cei ce mă prigonesc. 17 Fă să strălucească fața Ta peste slujitorul Tău; mântuiește-mă în mila Ta! 18 Doamne, nu mă lăsa să fiu rușinat, căci Te-am chemat! Să fie rușinat cel rău și să se pogoare în Locuința Morților! 19 Să mute buzele lingușitoare, care vorbesc nelegiuire împotriva celui drept, cu mândrie și dispreț. 20 Cât de mare este mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o pentru cei ce se tem de Tine, ai descoperit-o celor ce se încred în Tine, înaintea fiilor oamenilor. 21 Îi vei ascunde în ascunsul feței Tale, de vuietul oamenilor, îi vei acoperi cu sânge, din pricina certurilor neamurilor. 22 Binecuvântat fie Domnul, căci S-a minunat de îndurarea Lui în cetatea întărită. 23 Dar eu am zis în răbdarea mea: „Sunt izgonit de la fața ochilor Tăi!” De aceea ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine. 24 Iubiți pe Domnul, voi toți cei ce sunteți ca El, căci Domnul caută adevărul și răsplătește pe cei ce se mândresc cu nesaț. 25 Fiți curajoși și tare să vi se dea inima, voi toți cei ce vă încredeți în Domnul!

Psalmul 31

Psalmul lui David, mintea

1 Fericiți sunt cei a căror nelegiuire este iertată și ale căror păcate sunt acoperite. 2 Fericit este omul căruia Domnul nu-i ține socoteală nelegiuirea și căruia nu este viclenie în gura lui. 3 Fiindcă am tăcut, oasele mele s-au învechit, pentru că am strigat toată ziua. 4 Căci zi și noapte mâna Ta era grea asupra mea; m-am întors la suferință, când eram printre spini. 5 Mi-am recunoscut nelegiuirea și nu mi-am ascuns păcatul; am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului nelegiuirea împotriva mea!” Și Tu ai iertat răutatea inimii mele. 6 De aceea, orice sfânt se va ruga Ție la vremea lui; totuși, în potopul multor ape, nu se vor apropia de El. 7 Tu ești refugiul meu împotriva necazurilor care mă împresoară, Tu ești bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce mă înconjoară. 8 Te voi învăța și te voi învăța pe această cale unde vei merge; Îmi voi aținti ochii asupra ta. 9 Nu fi ca

calul și ca catârul, care n-au pricepere; Cu brazda și cu frâul le vei strânge fălcile, pentru că nu se apropie de tine. 10 Multe sunt rănile păcătosului, dar celui ce se încrede în Domnul îi va urma îndurarea. 11 Bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă, drepților, și slăviți-vă în El, toți cei cu inima curată.

Glorie:

Conform celei de-a 4-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 7: Cercetează, Doamne, sufletul meu smerit, care toată viața mea a petrecut în păcate; ca pe o desfrânată, primește-mă și pe mine și mă mântuiește.

Înotând prin abisul acestei vieți prezente, mă gândesc la adâncimile multor rele ale mele și, neavând pe nimeni care să-mi călăuzească gândurile, Îți vorbesc cu glasul lui Petru: Mântuiește-mă, Hristoase, mântuiește-mă, Dumnezeule, precum iubești oamenii.

Slavă: În curând vom deveni mirese ale lui Hristos, ca să auzim cu toții glasul binecuvântat al lui Hristos Dumnezeul nostru: veniți, voi, cei ce iubiți slava Cerească, care ați fost părtași fecioarelor înțelepte de odinioară, care ați înțeles lumânările noastre prin credință.

Și acum: suflete, pocăiește-te înaintea plecării tale, căci judecata păcătoșilor este nespălată și nesuferită. Strigă către Domnul cu blândețe de inimă: Am greșit Ție, cu știință și fără știință, o, Cel darnic, pentru rugăciunile Maicii Domnului, miluiește-mă și mă mântuiește.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Ție, Doamne, singurul Bun și Iertător, îmi mărturisesc păcatele; Ție cad, strigând, nevrednic: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și nu sunt vrednic să privesc spre înălțimile cerului din cauza mulțimii fărădelegilor mele. Dar, Doamne al meu, Doamne, dăruiește-mi lacrimi de tandrețe, singurul Binecuvântat și Milostiv, precum Te implor cu ele, să fiu curățit înainte de sfârșit de tot păcatul: este un loc cumplit și amenințător. Imamul va pleca, trupurile vor fi despărțite și o mulțime de demoni sumbri și inumani vor fi îngropați în mine și nimeni nu mă va ajuta sau izbăvi. De aceea cad înaintea milei Tale, nu-i da celor ce mă nedreptățesc și nici nu lăsa pe vrăjmașii mei să se laude cu mine, Doamne bunule, și nici să zică: Ai venit în mâinile noastre și nouă ai fost izbăvit. Nici, Doamne, nu uita îndurările Tale, nici nu-mi plăti după fărădelegile mele și nici nu-Ți întoarce fața de la mine: ci Tu, Doamne, pedepsește-mă, dar cu milă și îndurare. Fie ca vrăjmașul meu să nu se bucure de mine, ci să-i potolească amenințările împotriva mea și să-i

distrugă toate faptele și să-mi dăruiască o cale fără prihană către Tine, Doamne Bunule: căci păcătuind, nu am fugit la alt doctor și nu mi-am întins mâna către un dumnezeu străin, de aceea nu respinge rugăciunea mea, ci ascultă-mă cu bunătatea Ta și întărește-mi inima cu frica Ta și harul Tău fie peste mine, Doamne, ca un foc mistuitor. Gânduri necurate sunt în mine. Căci Tu, Doamne, ești lumină mai presus de orice lumină; bucurie mai presus de orice bucurie; pace mai presus de orice pace; viață adevărată și mântuire care dăinuie în vecii vecilor. Amin.

Kathisma a Cincea

Psalmul 32

Un psalm către David, nescris de evrei

1 Bucurați-vă în Domnul, drepților! Laudele se cuvin celui drept! 2 Lăudați Domnul cu harpa, cântați-I cu psaltirul cu zece coarde! 3 Cântați-I o cântare nouă, cântați-I cu veselie! 4 Căci cuvântul Domnului este drept și toate lucrările Lui sunt în credință. 5 Domnul iubește mila și judecata: pământul este plin de mila Domnului. 6 Prin cuvântul Domnului au fost întemeiate cerurile și toată puterea lor, prin suflarea gurii Lui. 7 El adună apele mării ca pe un burduf și le pune în comorile adâncului. 8 Tot pământul să se teamă de Domnul, de Care sunt mișcați toți cei ce locuiesc lumea! 9 Căci El a vorbit și s-au făcut; El a poruncit și au rezistat. 10 Domnul nimicește planul neamurilor, El leapădă gândurile oamenilor, El nesocotește sfatul căpeteniilor. 11 Dar sfatul Domnului dăinuie veșnic, și cugetarea inimii Lui din neam în neam. 12 Fericit este neamul al cărui Dumnezeu este Domnul, poporul pe care L-a ales ca moștenire a Lui! 13 Domnul privește din ceruri și privește pe toți copiii oamenilor. 14 Din cortul Său pregătit, privește peste toți cei ce locuiesc pe pământ. 15 Care și-au întocmit inimile unul după altul, înțelegând toate lucrările lor. 16 Un rege nu este scăpat prin măreția puterii lui, și un om puternic nu este scăpat prin mulțimea puterii lui. 17 Calul se culcă pentru a se scăpa, dar nu este scăpat prin mulțimea puterii lui. 18 Iată, ochii Domnului sunt peste cei ce se tem de El și peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui. 19 Ca să le izbăvească sufletele de la moarte și să-i hrănească în foamete. 20 Dar sufletul nostru nădăjduiește în Domnul, căci El este ajutorul și scăparea noastră. 21 Căci în El se va bucura inima noastră și ne-am încrezut în Numele Lui cel sfânt. 22 Fie mila Ta, Doamne, peste noi, precum ne-am încrezut în Tine.

Psalmul 33

1 Psalm către David, Schimbă-ți mereu fața înaintea lui Abimelec și lasă-l să plece, și pleacă

2 Voi binecuvânta pe Domnul neîncetat, voi pune lauda Lui în gura mea. 3 Sufletul meu se va slavi în Domnul, pentru ca cei blânzi să audă și să se bucure. 4 Preamăriți pe Domnul împreună cu mine și să-l înălțăm împreună Numele. 5 Căutați pe Domnul și ascultați-mă și izbăviți-mă din toate necazurile mele. 6 Veniți la El și fiți luminați, și fețele voastre nu vor fi rușinate. 7 Acest sărac a strigat, și Domnul l-a auzit și l-a izbăvit din toate necazurile lui. 8 Îngerul Domnului va tăbărî în jurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi. 9 Gustați și vedeți că Domnul este bun! Binecuvântat este omul care se încrede în El. 10 Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, căci nu duce lipsă de nimic celor ce se tem de El. 11 Bogații sărăcesc și flămânzesc, dar cei ce caută pe Domnul nu vor duce lipsă de niciun bine. 12 Veniți, copiii mei, ascultați-mă, și vă voi învăța frica de Domnul. 13 Cine este omul care dorește viața și iubește să vadă zile bune? 14 Păzește-ți limba de rău și buzele tale, ca să nu rostești vicleșuguri. 15 Depărtează-te de rău și fă binele! Caută pacea și urmărește-o! 16 Ochii Domnului sunt peste cei drepți și urechile Lui sunt deschise la rugăciunile lor. 17 Dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, ca să fie ștearsă pomenirea lor de pe pământ. 18 Cei drepți au strigat, și Domnul i-a auzit și i-a izbăvit din toate necazurile lor. 19 Domnul este aproape de cei cu inima smerită și mântuiește pe cei smeriți cu duhul. 20 Multe sunt necazurile celor drepți, dar Domnul îi izbăvește din toate. 21 Domnul păzește toate oasele lor; niciunul din ei nu va fi zdrobit. 22 Moartea păcătoșilor este rea, și cei ce urăsc pe cel drept vor păcătui. 23 Domnul va mântui sufletele robilor Săi și niciunul dintre cei ce se încred în El nu va păcătui.

Glorie:

Psalmul 34

Psalmul lui David

1 Judecă, Doamne, pe cei ce mă asupresc; luptă împotriva celor ce se luptă împotriva mea. 2 Ia armură și scut și scoală-te să-mi ajuți! 3 Scoate sabia și închide-te împotriva celor ce mă prigonesc! Spune sufletului meu: „Eu sunt mântuirea Ta!” 4 Să fie rușinați și îngroziți cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă și să se înroșească cei ce cugetă rău împotriva mea! 5 Să fie ca pleava adusă de vânt și ca îngerul Domnului care îi tulbură! 6 Să le fie calea întunecată și târâtoare, și îngerul Domnului să-i urmărească! 7 Căci în întuneric am ascuns prăpastia mea, ocărându-mi sufletul în zadar! 8 Să vină o plasă peste cel necunoscut și o cursă ascunsă să-l îmbrățișeze și să cadă în plasă! 9 Sufletul meu se va bucura în Domnul, se va bucura de mântuirea Lui! 10 Toate oasele mele strigă: „Doamne, Doamne, cine este ca Tine? Tu izbăvești pe cel nevoiaș din mâna celui puternic și pe cel sărac și nevoiaș din mâna celor ce-l jefuiesc!” 11 Când s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți, de care nu știam, m-au întrebat. 12 M-au dat înapoi cu o povară de rău și cu lipsa de copii a sufletului

meu. 13 Cât despre mine, când m-au necinstit, m-am îmbrăcat cu sac și mi-am smerit sufletul cu post și rugăciunea mea s-a întors în sânul meu. 14 Ca un vecin, ca un frate al nostru, așa l-am plăcut; ca plânsul și tânguirea, așa m-am smerit. 15 Dar ei s-au bucurat de mine și s-au adunat laolaltă; s-au adunat împotriva mea cu răni, și nu am știut; erau dezbinați și nu s-au clătinat. 16 M-au încercat, m-au imitat, și-au scrâșnit dinții împotriva mea. 17 Doamne, când vei vedea? Întoarce-mi sufletul din răutatea lor, singurul meu născut din lei! 18 Te vom mărturisi într-o adunare mare; Te voi lăuda în mijlocul unui popor apăsat. 19 Să nu se bucure pe mine pe nedrept cei ce mă vrăjmașș, cei ce mă urăsc fără motiv și își bat ochii la ochi. 20 Căci mi-au spus lucruri pașnice și au cugetat la nelegiuire. 21 Și-au deschis gura larg împotriva mea, zicând: „Este bine, este bine, ochii noștri au văzut!” 22 Tu ai văzut, Doamne; nu tăcea! Doamne, nu te depărta de mine! 23 Scoală-te, Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, pe spatele meu! 24 Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine! 25 Să nu zică în inima lor: „Este bine, este bine pentru sufletul nostru!” Și să nu zică: „L-am devorat!” 26 Să fie rușinați și înfruntați împreună cei ce se bucură de răul meu; să fie îmbrăcați de rușine și ocară cei ce mă laudă! 27 Să se bucure și să se veselească cei ce se desfătează în dreptatea mea și să zică neîncetat: „Domnul să fie mărit! Cei ce se desfătează în pacea robului Său!” 28 Limba mea va cugeta la dreptatea Ta și la lauda Ta toată ziua.

Psalmul 35

1 În cele din urmă, către slujitorul Domnului David

2 Cel mai nelegiuit om vorbește despre păcat în sinea lui: nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui. 3 Căci înșeală înaintea lui, ca să-i găsească nelegiuirea și să o urască. 4 Cuvintele gurii lui sunt nelegiuire și înșelăciune: nu vrea să priceapă ce să numească fericit. 5 El a cugetat nelegiuirea în patul său, a stat lângă orice cale rea și nu s-a mâniat de rău. 6 Doamne, mila Ta este în ceruri și adevărul Tău se întinde până la nori. 7 Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu; judecățile Tale sunt o adâncime mare. Tu vei mântui oameni și vite, Doamne. 8 Căci Ți-ai înmulțit bunătatea, Dumnezeule, și fiii oamenilor se vor încrede în adăpostul aripilor Tale. 9 Ei vor bea din grăsimea casei Tale și Tu îi vei face să bea din izvorul dulcției Tale. 10 Căci la Tine este izvorul vieții; în lumina Ta vom vedea lumina. 11 Continuă bunătatea Ta peste cei ce Te cunosc și dreptatea Ta peste cei cu inima curată. 12 Să nu mă ajungă piciorul mândriei și să nu mă clatine mâna păcătosului. 13 Acolo cad toți lucrătorii fărădelegii, sunt doborâți și nu vor putea sta în picioare.

Glorie:

Psalmul 36

Psalmul lui David

1 Nu gelozi pe cei răi; nu gelozi pe cei ce săvârșesc nelegiuirea. 2 Ca iarba, iarba se usucă curând, și iarba se usucă curând, precum verdeața. 3 Încrede-te în Domnul, fă fapte bune, popula pământul și bucură-te de bogățiile lui. 4 Încântă-L pe Domnul, și El îți va împlini cererile inimii tale. 5 Arată-ți calea Domnului, încrede-te în El, și El va face. 6 El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și judecata ta ca soarele la amiază. 7 Supune-te Domnului și roagă-L! Nu te mânia din cauza celui ce umblă pe calea lui, din cauza omului care săvârșește fărădelegile lui. 8 Încetează mânia și părăsește urgia, nu te mânia din cauza răului. 9 Căci cei ce săvârșesc răul vor fi nimiciți, dar cei ce răbdează pe Domnul vor moșteni țara. 10 Și încă puțină vreme, și păcătosul nu va mai fi; îi vei căuta locul și nu-l vei găsi. 11 Cei blânzi vor moșteni țara și se vor desfăta în belșug de pace. 12 Păcătosul se va uita la cel drept și va scrâșni dinții împotriva lui. 13 Domnul va râde de el, căci vede că vine ziua lui. 14 Păcătoșii își vor scoate sabia, își vor încorda arcul, ca să doboare pe cei săraci și nevoiași și să ucidă pe cei cu inima dreaptă. 15 Sabia lor să intre în inimile lor și arcurile lor să fie zdrobite. 16 Mai bine este puțin pentru cel drept decât multele bogății ale păcătoșilor. 17 Căci brațele păcătoșilor vor fi zdrobite, dar Domnul îi întărește pe cei drepți. 18 Domnul cunoaște căile celor drepți și moștenirea lor va dăinui pe vecie. 19 El nu va fi rușinat în vreme de rău și în zilele de foamete vor fi săturați, căci păcătoșii pier. 20 Dar vrăjmașii Domnului sunt slăviți și înălțați împreună; se sting ca fumul. 21 Păcătosul împrumută și nu dă înapoi, dar cel drept este darnic și dăruiește. 22 Căci cei ce-l binecuvântează vor moșteni țara, dar cei ce-l blestemă vor fi nimiciți. 23 Prin Domnul pașii omului sunt îndreptați și căile lui sunt foarte înălțate. 24 Chiar dacă ar cădea, nu va fi zdrobit, căci Domnul îi întărește mâna. 25 Am întinerit, căci sunt bătrân și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici pe sămânța lui cerșind pâine. 26 Cel drept arată îndurare și dă cu împrumut toată ziua, iar sămânța lui va fi o binecuvântare. 27 Depărtează-te de rău, fă binele și vei locui pe vecie. 28 Căci Domnul iubește dreptatea și nu-i va părăsi pe sfinții Săi; ei vor fi păziți pe vecie. Cei răi vor fi izgoniți și sămânța celor răi va fi nimicită. 29 Dar cel drept va moșteni țara și va locui în ea în veci de vecie. 30 Buzele celui drept vor învăța înțelepciunea, și limba lui va vesti dreptatea. 31 Legea Dumnezeului său este în inima lui și pașii lui nu vor aluneca. 32 Păcătosul se uită la cel drept și caută să-l omoare. 33 Dar Domnul nu-l va lăsa în mâna lui și nu-l va osândi când îl va judeca. 34 Fii răbdător cu Domnul și păzește calea Lui, și El te va înălța; chiar dacă vei moșteni pământul, nu vei fi niciodată mistuit de un păcătos. 35 Am văzut pe cel rău înălțat și înalt ca cedrii Libanului. 36 Și ai trecut pe acolo și iată că nu-L căutai și nu-l găseai locul. 37 Păstrează bunătatea și vezi dreptatea, căci este pace pentru om. 38 Dar cei nelegiuiți vor fi mistuiți împreună.dar rămășița celor răi va fi nimicită. 39 Dar

mântuirea celor drepți este de la Domnul și El este refugiul lor în vreme de necaz. 40 Domnul îi va ajuta și îi va izbăvi, îi va lepăda din mâinile celor răi și îi va mântui, pentru că se încred în El.

Glorie:

Conform celei de-a 5-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

De asemenea, tropare, glasul 5: Înfricoșător este Tronul Tău, rea este viața mea. Și cine mă va izbăvi din această nevoie, dacă nu mă miluiești, Hristoase Dumnezeul nostru, căci Tu ești Milostiv și Iubitor de oameni?

Slavă: Grijile vieții m-au izgonit din rai și ce voi face eu, unul deznădăjduit? Pentru aceasta bat la porți și strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință și mă mântuiește.

Și acum: Cum vom numi templul Tău, Născătoare de Dumnezeu? Este un refugiu duhovnicesc? Sau un paradis al dulcеții cerești, mijlocire a vieții fără sfârșit? Toate cele bune, ne rugăm mereu lui Hristos să ne mântuiască sufletele.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Dumnezeule Drept și Vrednic de Laudă, Dumnezeule Mare și Puternic, Dumnezeule Veșnic, ascultă rugăciunea unui om păcătos în acest ceas: ascultă-mă pe mine, Care ai făgăduit să aud pe cei ce Te cheamă cu adevăr și nu mă urî pe mine, care am buze necurate și sunt ținut în păcate, o, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce călătoresc departe. Ia armele și scutul și ridică-te în ajutorul meu: scoate sabia și taci împotriva celor ce mă prigonesc. Oprește duhurile necurate din fața nebuniei mele și lasă să se despartă de gândurile mele duhul urii și al resentimentelor, duhul invidiei și al lingușirii, duhul fricii și al despăgubirii, duhul mândriei și al oricărei alte răutăți; și fie ca orice aprindere și mișcare a cărnii mele, formată din lucrarea diavolului, să se stingă și sufletul, trupul și duhul meu să fie luminate de lumina cunoașterii Tale Dumnezeiești: fie ca eu să ajung la unirea credinței prin mulțimea îndurărilor Tale, într-un om desăvârșit, pe măsura creșterii mele și să slăvesc împreună cu Îngerii și cu toți sfinții Tăi numele Tău cel preacinstit și măreț, Tată și Fiu și Duh Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma a șasea

Psalmul 37

1 Un psalm al lui David, în aducere aminte de Sabat

2 Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsi în urgia Ta. 3 Căci
săgețile Tale m-au străpuns și Ți-ai întărit mâna împotriva mea. 4 Nu este
vindecare în trupul meu, din cauza mâniei Tale, nici pace în oasele mele, din
cauza păcatelor mele. 5 Căci nelegiuirile mele au trecut peste capul meu și, ca o
povară grea, au ajuns peste mine. 6 Rănile mele s-au întins și au putrezit din
cauza nebuniei mele. 7 Am suferit și am lâncezit până la sfârșit; am umblat în
durere toată ziua. 8 Căci coapsele mele sunt pline de rușine și nu este vindecare
în trupul meu. 9 Sunt amărât și smerit peste măsură; am răcnit de gemetele
inimii mele. 10 Doamne, toată dorința mea este înaintea Ta și gemetele mele nu
sunt ascunse de Tine. 11 Inima mea este tulburată, puterea mea m-a părăsit și
lumina ochilor mei nu este cu mine. 12 Prietenii mei și vecinii mei s-au apropiat și
au stat lângă mine, 13 dar vecinii mei s-au depărtat de mine și au sărăcit cei ce
caută sufletul meu; și cei ce caută răul pentru mine au spus deșertăciuni și au
rostit lucruri înșelătoare toată ziua. 14 Dar eu, ca un surd, n-am auzit și ca un
mut, care nu și-a deschis gura. 15 Și am ajuns ca un om care n-aude și n-are
mustrare în gură. 16 Căci m-am încrezut în Tine, Doamne; Tu vei asculta,
Doamne Dumnezeul meu. 17 Căci am zis: „Să nu se bucure vrăjmașii mei de
mine!” Și când mi se clatină picioarele, ei vorbesc de slavă împotriva mea. 18
Căci sunt gata să sufăr răni și durerea mea este necurmat înaintea mea. 19 Căci
îmi voi mărturisi nelegiuirea și mă voi pocăi de păcatul meu. 20 Dar vrăjmașii mei
trăiesc și sunt mai puternici decât mine și sunt înmulțiți cei ce mă urăsc fără
motiv. 21 Cei ce-mi răsplătesc răul pentru bine m-au amăgit, pentru că am
urmărit binele. 22 Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu mă depărta. 23 Ia
aminte la ajutorul meu, Doamne, mântuirea mea.

Psalmul 38

1 Spre sfârșit, Iedutum, un cântec pentru David

2 Am zis: „Îmi voi păzi căile, ca să nu păcătuiesc cu limba mea; mi-am pus o
pază buzelor când se ridică un păcătos înaintea mea. 3 Am fost mut și smerit și
am tăcut de la lucrurile bune, și întristarea mea s-a înnoit. 4 Inima mea s-a
încălzit în mine și în cugetarea mea s-a aprins un foc. Am zis cu limba mea: 5
„Spune-mi, Doamne, care este sfârșitul meu și care este numărul zilelor mele?
Ca să știu că sunt lipsit de viață? 6 Iată, Tu mi-ai făcut zilele ca niște palme și
trupul meu este ca o nimicașteră înaintea Ta; totuși, orice om viu este o
deșertăciune. 7 De aceea, omul umblă așa, dar în zadar se tulbură; strânge
comori și nu știe cui le va strânge. 8 Și acum, cine este răbdarea mea, afară de
Domnul? Și trupul meu este de la Tine. 9 Izbăvește-mă de toate fărădelegile
mele! M-ai făcut de ocară pentru nebun. 10 Am fost mut și nu mi-am deschis
gura, cum ai făcut Tu. 11 Îndepărtează rănile Tale de la mine, căci prin puterea
mâinii Tale sunt mistuit. 12 Tu ai pedepsit omul cu mustrările nelegiuirii și sufletul
lui se topește ca păianjenul: totuși, orice om este în zadar. 13 Ascultă-mi

rugăciunea, Doamne, și ia aminte la cererea mea; nu-mi stăpâni lacrimile, căci sunt un străin și un peregrin la Tine, ca toți părinții mei. 14 Alina-mă, ca să mă odihnesc, înainte să plec și să nu mai fiu.

Psalmul 39

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Am răbdat, dar Domnul m-a ascultat și mi-a auzit rugăciunea. 3 M-a scos din groapa necazului și din mocirla noroiului, mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a netezit pașii. 4 Mi-a pus în gura o cântare nouă, o imn pentru Dumnezeul nostru. Mulți vor vedea și se vor teme și se vor încrede în Domnul. 5 Binecuvântat este omul al cărui nume este Domnul, a cărui nădejde este în El și care nu a privit spre deșertăciune și nerăbdare prefăcută. 6 Multe sunt minunile Tale, Doamne Dumnezeul meu, și nimeni nu este ca Tine în gândurile Tale: Eu vestesc și vorbesc, sunt nenumărate. 7 Jertfe și daruri de mâncare n-ai voit, dar carne mi-ai pregătit; arderi de tot și păcat n-ai cerut. 8 Atunci am zis: „Iată, vin! În capul cărții este scris despre mine: 9 Am vrut să fac voia Ta, Dumnezeul meu, și legea Ta este în mijlocul pântecelui meu.” 10 Am propovăduit dreptatea în marea biserică; iată, nu-mi voi opri buzele; Doamne, Tu ai înțeles. 11 Nu am ascuns dreptatea Ta în inima mea, nu am ascuns adevărul și mântuirea Ta, nu am ascuns mila și adevărul Tău de mulțime. 12 Dar Tu, Doamne, nu Ți-ai îndepărtat îndurările de la mine; voi lua mila și adevărul Tău; mijlocește pentru mine! 13 Fiindcă răul m-a apucat, care este fără număr, nelegiuirea mea m-a ajuns și nu pot să o văd înmulțindu-se mai mult decât părul capului meu și inima mea mă părăsește. 14 Binevoiește, Doamne, să mă izbăvești! Doamne, fii acolo să mă ajuți! 15 Să fie rușinați și dați de rușine cei ce vor să-mi ia sufletul și să se întoarcă și să fie rușinați cei ce vor să-mi facă rău. 16 Să-și primească repede rușinea cei ce-mi zic: „Bine, bine!” 17 Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută, Doamne! Și să zică neîncetat: «Slăvit fie Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta!» 18 Eu sunt sărac și lipsit; Domnul mă va îngriji. Tu ești ajutorul și apărătorul meu; Dumnezeul meu, nu zăbovi!

Glorie:

Psalmul 40

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Fericit este cel sărac și nenorocit! În ziua cruzimii, Domnul îl va izbăvi. 3 Domnul să-l păzească, să-l facă viu și să-l facă fericit pe pământ și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui. 4 Domnul să-l ajute în patul bolii lui! Tu i-ai prefăcut toate minciunile în boală! 5 Az a zis: „Doamne, ai milă de mine, vindecă-mi sufletul,

căci am păcătuit! 6 Vrăjmașii mei mi-au vorbit rău: Când va muri și va pieri? 7 Și a intrat și a văzut: Inima lui vorbea în zadar: A adunat nelegiuire: A ieșit și a vorbit împreună. 8 Toți vrăjmașii mei au șoptit împotriva mea: Au gândit rău împotriva mea. 9 Mi-au pus un cuvânt de nelegiuire: Cine doarme nu se va învia. 10 Căci omul păcii mele, în care mă încredeam și care mânca pâinea mea, mi-a mărit pricina de poticnire. 11 Dar Tu, Doamne, ai milă de mine, ridică-mă și le răsplătește-le! 12 Întru aceasta știu că Te-ai bucurat de mine, căci vrăjmașul meu nu se va bucura de mine. 13 Ci Tu m-ai primit pentru neprihănirea mea și m-ai întărit înaintea Ta pentru totdeauna. 14 Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie! Fie, fie!

Psalmul 41

1 În cele din urmă, în mintea fiilor lui Core, un psalm către David nu este scris printre evrei.

2 Cum tânjește cerbul după izvoarele de apă, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeule. 3 Sufletul meu însetează după Dumnezeul cel puternic și viu: când voi veni să mă înfățișez înaintea feței lui Dumnezeu? 4 Lacrimile mele sunt pâinea mea, zi și noapte, când mă întreb în fiecare zi: „Unde este Dumnezeul Tău?” 5 Mi-am adus aminte de aceste lucruri și mi-am vărsat sufletul peste mine, căci m-am dus la locul minunat, la Casa lui Dumnezeu, în glasul bucuriei și al mărturisirii, în glasul celui ce se bucură. 6 De ce ești necaz, suflete al meu, și de ce mă tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci Îi voi mărturisi. El este mântuirea feței mele și Dumnezeul meu. 7 Sufletul meu este tulburat de mine; de aceea mi-am adus aminte de Tine din țara Iordanului și a Hermonimului, de pe muntele cel mic. 8 Adâncurile cheamă adâncurile, la glasul adâncurilor Tale: toate înălțimile Tale și valurile Tale au trecut peste mine. 9 Ziua, Domnul Își poruncește îndurarea, și noaptea, din partea mea, cântecul Lui, rugăciunea Dumnezeului vieții mele. 10 Îi voi zice lui Dumnezeu: „Tu ești stânca mea; de ce m-ai uitat? De ce umblu plângând când mă asuprește vrăjmașul? 11 Când mi se zdrobesc oasele, vrăjmașii mei mă ocărăsc, când îmi zic toată ziua: „Unde este Dumnezeul tău?” 12 De ce ești smerit, suflete al meu, și de ce mă tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci Îi voi lăuda; El este mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalmul 42

Un psalm către David, nescris de evrei

1 Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza; izbăvește-mă de neamul cel nelegiuit, de omul nedrept și viclean. 2 Căci Tu, Dumnezeule, ești tăria mea; de ce mă lepădești și de ce umblu în necaz, când mă ofensează vrăjmașul? 3

Trimite lumina Ta și adevărul Tău, și ele mă vor călăuzi și mă vor duce la muntele Tău cel sfânt și în corturile Tale. 4 Și mă voi duce la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul care îmi veselește tinerețea; Te voi lăuda cu harpa, Dumnezeule, Dumnezeul meu. 5 De ce ești smerit, suflete al meu, și de ce mă tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci Îi vom mărturisi. El este mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Glorie:

Psalmul 43

1 Până la sfârșit, fiii lui Core, în pricepere

2 Urechile noastre au auzit, Dumnezeule, și părinții noștri ne-au povestit faptele pe care le-ai făcut în zilele lor, în zilele de demult. 3 Mâna Ta a nimicit neamurile și le-a sădit; ai asuprit popoare și le-ai izgonit. 4 Căci nu prin sabia lor au moștenit țara, nici brațul lor nu i-a mântuit, ci dreapta Ta, brațul Tău și lumina feței Tale, pentru că Ți-ai găsit plăcerea în ei. 5 Tu ești Împăratul meu și Dumnezeul meu, care poruncești mântuirea lui Iacov. 6 În Tine vom străpunge coarnele vrăjmașilor noștri și în Numele Tău vom smeri pe cei ce se ridică împotriva noastră. 7 Căci eu nu mă încred în arcul meu și sabia mea nu mă va mântui. 8 Căci Tu ne-ai mântuit de cei ce ne necazează și ai făcut de rușine pe cei ce ne urăsc. 9 În Dumnezeu ne vom slavi toată ziua și vom mărturisi Numele Tău pe vecie. 10 Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai făcut de rușine și nu Te vei depărta, Dumnezeule, de puterea noastră. 11 Ne-ai dat înapoi dinaintea vrăjmașilor noștri și cei ce ne urăsc i-au jefuit. 12 Ne-ai dat ca pe niște oi de mâncat și ne-ai risipit printre neamuri. 13 Ți-ai dat poporul fără plată și nu era mulțime în strigătele noastre. 14 Ne-ai făcut de ocară pentru vecinii noștri, de batjocură și de batjocură pentru cei din jur. 15 Ne-ai făcut de batjocură printre neamuri, de clătinare a capului printre popoare. 16 Toată ziua rușinea mea este înaintea mea și rușinea feței mele mă acoperă, 17 de glasul celui ce batjocorește și clevetește, dinaintea vrăjmașului și a prigonitorului. 18 Toate aceste lucruri s-au întâmplat peste noi, dar noi nu Te-am uitat și nu am încălcat legământul Tău. 19 Și nu ni s-a întors inima înapoi și nu ne-am abătut cărările de la calea Ta. 20 Căci ne-ai smerit în locul necazului și ne-ai acoperit cu umbra morții. 21 Dacă am uitat Numele Dumnezeului nostru și dacă ne-am ridicat mâinile către un dumnezeu străin, 22 Nu va cere Dumnezeu aceste lucruri? Căci El cunoaște tainele inimii. 23 Din pricina Ta suntem uciși toată ziua, socotiți ca oile de la junghiere. 24 Scoală-Te și dormi, Doamne! Înviază și nu te lepăda complet. 25 Îți întorci oare fața toată? Uiți oare sărăcia și necazul nostru? 26 Căci sufletul nostru este smerit în țărână, pântecele nostru este lipit de pământ. 27 Scoală-Te, Doamne, ajută-ne și izbăvește-ne în Numele Tău.

Psalmul 44

1 În sfârșit, despre cei care s-au schimbat prin fiul lui Core, în înțelegere, un cântec despre iubitul

2 Inima mea va turna cuvinte bune, voi vesti împăratului faptele mele; limba mea este pana unui cărturar ager. 3 Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor în frumusețe; harul este turnat pe buzele tale; de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pe vecie. 4 Încinge-ți sabia pe coapsă, Tu, Tare! 5 În frumusețea și în bunătatea ta, te vei îmbrăca și vei prospera și vei domni pentru adevăr, blândețe și dreptate; și dreapta ta te va călăuzi în chip minunat. 6 Săgețile Tale sunt ascuțite, Tu, Tare! Sub tine popoarele vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului. 7 Tronul Tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și în veșnicie: un sceptru al dreptății, chiar sceptru al împărăției Tale. 8 Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei, mai presus de tovarășii tăi. 9 Smirnă, stacti și cassia din hainele tale, din povara elefantului, din ele te-au înveselit. 10 Fiicele împăraților sunt în cinstea ta; Regina stă la dreapta ta, în haine de aur și împodobită cu veșminte. 11 Ascultă, fiică, privește și pleacă-Ți urechea și uită poporul tău și casa tatălui tău. 12 Împăratul va pofti frumusețea ta, căci El este Domnul tău și tu te vei închina Lui. 13 Fiicele Tirului se vor ruga cu daruri, bogățiile popoarelor se vor ruga feței tale. 14 Toată slava fiicei împăratului este înăuntru, îmbrăcată în haine de aur și împodobită cu podoabe. 15 Fecioarele vor fi aduse după ea la împărat, credincioșii ei vor fi aduși la tine. 16 Vor fi aduși cu bucurie și veselie; vor fi aduși în templul împăraților. 17 Fiii tăi au fost în locul părinților tăi: îi vei face domni în tot pământul. 18 Îmi voi aduce aminte de Numele Tău din generație în generație. De aceea, oamenii Te vor mărturisi în veșnicie.

Psalmul 45

1 În cele din urmă, despre fiii lui Core, despre cei tainici, un psalm

2 Dumnezeu este Refugiul și Tăria noastră, Ajutorul nostru în necazurile care vin peste noi. 3 De aceea să nu ne temem, căci uneori pământul se tulbură și munții se sparg în inima mării. 4 Apele lor fac zgomot și se cutremură, și munții se cutremură de puterea Lui. 5 Aspirațiile râului bucură cetatea lui Dumnezeu: Cel Preaînalt Și-a sfințit satul. 6 Dumnezeu este în mijlocul Lui și nu Se mișcă: Dumnezeu Îl va ajuta dimineața. 7 Neamurile sunt tulburate, împărățiile sunt în pierdere: Cel Preaînalt Își face auzit glasul, pământul se cutremură. 8 Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov, Ajutorul nostru. 9 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu, pe care le-a făcut minuni pe pământ: 10 El va întinde războaiele până la marginile pământului, va sfărâma arcul, va sfărâma armele și va arde scuturile cu foc. 11 Liniștiți-vă și știți că Eu sunt Dumnezeu: Voi fi înălțat

printre neamuri, Voi fi înălțat pe pământ. 12 Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este ajutorul nostru.

Glorie:

Conform celei de-a 6-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 3: Ție Ție slavă aduc, Doamne, Ție toate păcatele mele mărturisesc, Dumnezeule, miluindu-mă.

Slavă: Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, precum ai mântuit odată pe vameș și nu ai disprețuit lacrimile desfrânatei, și primește suspinele mele, Mântuitorul meu, și mă mântuiește.

Și acum: Ca un rob alerg la ocrotirea Ta, Preacurată: izbăvește-mă, Născătoare de Dumnezeu, de contopirea patimilor, că Tu ai născut Pricina nepătimirii.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Îți mulțumim, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate binefacerile Tale, care din veacul cel dintâi până acum în noi, cei nevrednici care au fost, de care suntem cunoscuți și necunoscuți, de care au fost vădite și nevădite, care au fost prin faptă și cuvânt: Care ne-a iubit pe noi, precum a binevoit să dea pentru noi pe Fiul Său unul-născut. Fă-ne și noi vrednici de dragostea Ta. Dă-ne înțelepciune prin cuvântul Tău și insuflă-ne tărie din frica Ta, prin puterea Ta, și dacă am păcătuit, fie voim, fie nu, iartă-ne și nu ne socoti, și păzește sufletul nostru sfânt și înfățișează-l Tronului Tău, având o conștiință curată și un sfârșit vrednic de dragostea Ta de omenire. Și pomenește-Ți, Doamne, de toți cei ce cheamă Numele Tău cu adevăr: pomenește-Ți de toți cei ce vor bine sau rău împotriva noastră: căci toți suntem oameni și în zadar este orice om. De aceea ne rugăm Ție, Doamne: dă-ne marea milă a îndurării Tale.

Kathisma a șaptea

Psalmul 46

1 În cele din urmă, despre fiii lui Core, un psalm

2 Toate neamurile, bateți din palme, strigați de bucurie lui Dumnezeu! 3 Căci Domnul este înfricoșător, un Împărat mare peste tot pământul. 4 Supune popoarele sub noi și neamurile sub picioarele noastre! 5 El ne-a ales moștenirea Lui, frumusețea lui Iacov, pe care l-a iubit. 6 Dumnezeu S-a suit cu strigăte de laudă, Domnul cu sunet de trâmbiță. 7 Cântați Dumnezeului nostru, cântați,

cântați Împăratului nostru, cântați! 8 Căci Dumnezeu este Împăratul întregului pământ; cântați cu pricepere! 9 Dumnezeu domnește peste neamuri; Dumnezeu șade pe tronul Său cel sfânt. 10 Căpeteniile popoarelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, căci puterile lui Dumnezeu asupra pământului sunt foarte înălțate.

Psalmul 47

1 Psalm, cântecele fiilor lui Core, al doilea Sabat

2 Mare este Domnul și vrednic de laudă în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele Său cel sfânt. 3 Bucuria întregului pământ, munții Sionului, părțile nordului, cetatea marelui Împărat. 4 Dumnezeu este cunoscut în necazurile Sale, când îi ocrotește. 5 Căci iată, împărații pământului s-au adunat și s-au pogorât împreună. 6 Când au văzut așa, s-au mirat, s-au tulburat și s-au mișcat. 7 Am tremurat; acolo sunt dureri ca cele în naștere. 8 Cu un vânt puternic ai sfărâmat corăbiile Tarsisului. 9 Cum am auzit, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu este o temelie veșnică. 10 Am primit bunătatea Ta, Dumnezeule, în mijlocul poporului Tău. 11 După Numele Tău, Dumnezeule, așa este lauda Ta până la marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate. 12 Să se bucure muntele Sionului și să se veselească fiicele lui Iuda, pentru judecățile Tale, Doamne! 13 Înconjoară Sionul și apucă-l, călăuzește-l pe stâlpii lui. 14 Pune-ți inimile în puterea Lui și împărțiți casele Lui, ca să le povestiți în generația următoare. 15 Căci El este Dumnezeul nostru în veac și în veac; El ne va păstori în veac.

Psalmul 48

1 La sfârșit, către fiii lui Core, un psalm

2 Ascultați acestea, toate neamurile; luați aminte, toți locuitorii lumii. 3 Voi, cei născuți pe acest pământ și fiii oamenilor, bogați și săraci împreună! 4 Buzele mele vor spune înțelepciunea și învățătura inimii mele va vorbi priceperea. 5 Îmi voi pleca urechea la o pildă, îmi voi deschide limba la psaltire. 6 De ce să mă tem în ziua cea rea? Nelegiuirea călcâiului meu mă va înconjura. 7 Cei ce se încred în puterea lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor, 8 Fratele său nu-l va izbăvi; el nu va da lui Dumnezeu trădare pentru sine, 9 nici prețul răscumpărării sufletului său, ci va fi obosit pe vecie. 10 Și va trăi până la sfârșit, nu va vedea pieirea. 11 Când va vedea pe cel înțelept murind, cei nebuni și cei fără minte vor pieri împreună și își vor lăsa averea străinilor. 12 Și mormintele lor sunt locuințe pentru totdeauna, locuințele lor din neam în neam: și-au chemat numele peste țări. 13 Și omul, care era în cinste, n-a priceput, s-a alăturat fiarelor fără minte și a devenit asemenea lor. 14 Aceasta este calea lor o piatră de poticnire pentru ei

și după aceea se desfătează în gura lor. 15 Sunt puși ca oile în Locuința Morților: moartea îi va paște și dreptul zilei de mâine va stăpâni peste ei; și ajutorul lor se va învechi în Locuința Morților: sunt alungați din slava lor. 16 Totuși, Dumnezeu îmi va izbăvi sufletul din mâna Locuinței Morților, când mă va primi. 17 Nu te teme când un om se îmbogățește sau când slava casei lui crește; 18 Căci când va muri, nu va lua totul și nici slava lui nu se va coborî odată cu el. 19 Căci sufletul lui va fi binecuvântat în viața lui; ți-a mărturisit, când i-ai făcut bine. 20 Se va coborî chiar și în generația părinților săi și nu va vedea lumina în veac. 21 Și omul, care era în cinste, n-a priceput, s-a alăturat fiarelor fără minte și a devenit asemenea lor.

Glorie:

Psalmul 49

Un psalm către Asaf

1 Dumnezeul dumnezeilor, Domnul, a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apus. 2 Din Sion este frumusețea Lui. 3 Dumnezeu va veni deschis, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea. Un foc va arde înaintea Lui și o furtună verde va fi împrejurul Lui. 4 El va chema cerurile de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său. 5 Adunați pe sfinții Lui, care vor face legământul Lui de jertfe! 6 Și cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este judecător. 7 Ascultați, poporul Meu, și vă voi vorbi, Israele, și voi mărturisi împotriva voastră, zicând: „Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul vostru!” 8 Nu vă voi mustra pentru jertfele voastre, ci jertfele voastre arse sunt pururea înaintea Mea. 9 Nu voi primi niciun taur din casa voastră, nici țapi din turmele voastre. 10 Căci toate fiarele pădurii, vitele munților și boii sunt ale Mele. 11 Cunosc toate păsările cerului și frumusețea câmpului este cu Mine. 12 Dacă voi vâna, nu-ți voi spune, căci universul și plinătatea lui este a Mea. 13 Să mănânc eu carne de vânat tânăr sau să beau sânge de țap? 14 Adu lui Dumnezeu o jertfă de mulțumire și îndreaptă-ți rugăciunile Celui Preaînalt. 15 Cheamă-Mă în ziua necazului tău și te voi izbăvi, și Mă vei slăvi. 16 Dar Dumnezeu a zis păcătosului: „De ce vestiți legile Mele și luați legământul Meu cu buzele tale? 17 Dar tu ai urât pedeapsa și ai respins cuvintele Mele. 18 Dacă ai văzut un hoț, ai fugit cu el și ți-ai făcut partea cu adulterul. 19 Buzele tale au înmulțit răul și limba ta a născocit viclenii. 20 Ai șezut și ai defăimat pe fratele tău și ai pus o piatră de poticnire împotriva fiului mamei tale. 21 Ai făcut aceste lucruri și ai tăcut; te-ai poticnit în nelegiuire, ca să nu fiu Eu ca tine. Te voi mustra și îți voi pune păcatele înaintea feței. 22 De aceea, înțelegeți aceste lucruri, voi, care uitați de Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească El și să nu fie nimeni care să vă izbăvească. 23 Jertfa de laudă Mă va proslăvi și acolo Îi voi arăta mântuirea Mea.

Psalmul 50

1 În cele din urmă, un psalm către David, du-te mereu la profetul Natan, 2 du-te mereu la Batșeba, soția lui Uri

3 Ai milă de mine, Dumnezeule, după mărimea îndurării Tale și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge-mi nelegiuirea. 4 Spală-mă mai ales de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu. 5 Căci îmi cunosc nelegiuirea și păcatul meu este pururea înaintea mea. 6 Împotriva Ta numai am păcătuit și am făcut acest lucru rău înaintea Ta, ca să fii îndreptățit în cuvintele Tale și să birui când vei fi judecat. 7 Căci iată, am fost zămislit în nelegiuiri și în păcate m-a născut mama mea. 8 Căci iată, Tu ai iubit adevărul; mi-ai arătat lucrurile necunoscute și tainice ale înțelepciunii Tale. 9 Mă vei stropi cu isop și voi fi curat; mă vei spăla și voi fi mai alb decât zăpada. 10 Vei da bucurie și veselie urechilor mele; oasele celor smeriți se vor bucura. 11 Întoarce-Ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele. 12 Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, și înnoiește un duh drept în mine. 13 Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu-mi lua Duhul Tău Sfânt. 14 Dă-mi înapoi bucuria mântuirii Tale și mă întărește cu Duhul Tău care stăpânește. 15 Voi învăța pe cei fără de lege căile Tale, și cei răi se vor întoarce la Tine. 16 Scapă-mă de vărsare de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Limba mea se va bucura de dreptatea Ta. 17 Doamne, Tu îmi vei deschide buzele și gura mea va vesti lauda Ta. 18 Căci dacă ai fi dorit o jertfă, aș fi adus-o; Tu nu-ți găsești plăcerea în arderile de tot. 19 Jertfa lui Dumnezeu este un duh zdrobit; o inimă smerită și smerită, Dumnezeu nu o va disprețui. 20 Doamne, binecuvântează Sionul cu bunăvoința Ta și să fie zidite zidurile Ierusalimului! 21 Atunci vei fi binevoitor de jertfa dreptății, de arderile de tot și de arderile de tot; atunci vor fi aduse tauri pe altarul Tău.

Glorie:

Psalmul 51

1 La sfârșitul înțelepciunii lui David, 2 când a venit Doeg edomitul și i-a spus lui Saul, zicându-i: „David a venit în casa lui Abimelec

3 De ce te lauzi cu răutatea, omule puternic? Săvârșești nelegiuire toată ziua. 4 Limba ta urzește nelegiuire, ai făcut vicleșugul ca un brici ascuțit. 5 Ai iubit răutatea mai mult decât bunătatea și nelegiuirea mai mult decât să spui dreptate. 6 Ai iubit toate cuvintele potopului, limbă înșelătoare. 7 De aceea, Dumnezeu te va nimici cu desăvârșire, te va izgoni din locuința ta și rădăcinile tale din țara celor vii. 8 Cei drepți vor vedea aceasta și se vor teme, vor râde de el și vor zice: 9 „Iată, acesta este omul care nu L-a luat pe Dumnezeu ca ajutor al său, ci s-a încrezut în mulțimea bogățiilor sale și s-a întărit prin deșertăciunea lui. 10 Cât

despre mine, ca un măslin roditor în Casa lui Dumnezeu, m-am încrezut în mila lui Dumnezeu în veac, în veac și în veac. 11 Îți vom mulțumi în veac pentru ceea ce ai făcut și voi mântui Numele Tău, căci este bun înaintea sfinților Tăi.”

Psalmul 52

1 În cele din urmă, despre Malef, mintea lui David

2 Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu; sunt stricați și urâți în nelegiuire; nu este nimeni care să facă binele.” 3 Dumnezeu privește din ceruri peste fiii oamenilor: oare voi vedea dacă este cineva care să priceapă sau să-L caute pe Dumnezeu? 4 Toți rătăcesc, împreună au ajuns nefolositoare; nu este nimeni care să facă binele, măcar unul. 5 Vor înțelege oare toți cei ce săvârșesc nelegiuirea? Poporul Meu mănâncă pâine ca hrană și nu cheamă pe Domnul. 6 Acolo le este frică de frică, unde nu este frică, căci Dumnezeu risipește oasele celor ce plăceau oamenilor; le este rușine, căci Dumnezeu îi smerise. 7 Cine va da mântuire lui Israel din Sion? Când va întoarce Dumnezeu prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va bucura și Israel se va veseli.

Psalmul 53

1 La sfârșit, în cântările priceperii lui David, 2 când a venit Zifat și i-a zis lui Saul: „Nu este David ascuns printre noi?”

3 Dumnezeule, în Numele Tău mântuiește-mă și judecă-mă în puterea Ta. 4 Dumnezeule, ascultă-mi rugăciunea și ia aminte la cuvintele gurii mele. 5 Căci străinii s-au ridicat împotriva mea și niște oameni puternici vor să-mi omoare viața și nu-L pun pe Dumnezeu înaintea lor. 6 Căci iată, Dumnezeu este ajutorul meu și Domnul este apărătorul sufletului meu. 7 El va îndepărta răul vrăjmașilor mei și-i va nimici în adevărul Tău. 8 Îți voi aduce jertfe de bunăvoie, voi mărturisi Numele Tău, Doamne, 9 căci este bine, căci m-ai izbăvit de orice necaz și cu ochii mei te-ai uitat la vrăjmașii mei.

Psalmul 54

1 În sfârșit, în cântările minții lui Asaf, psalmul

2 Dumnezeule, însuflețește-mi rugăciunea și nu disprețui cererea mea. 3 Ascultă-mă și ascultă-mă: am fost întristat de durerea mea și am fost tulburat. 4 De glasul vrăjmașului și de asuprirea păcătosului, care a întors nelegiuirea împotriva mea și s-a mâniat pe mine din cauza vrăjmășiei. 5 Inima mea este tulburată în mine și frica de moarte mă apucă. 6 Frica și tremurul m-au apucat și întunericul m-a acoperit. 7 Și El a zis: „Cine îmi va da un krill ca un porumbel?” Și

oare voi fugi și mă voi culca? 8 Iată, am fugit departe și am locuit în pustie. 9 Am așteptat pe Dumnezeu să mă mântuiască de slăbiciune și de furtună. 10 Doamne, învăluie-i și împarte neamurile lor, căci am văzut nelegiuire și ceartă în cetate. 11 Zi și noapte vor umbla pe zidurile ei: nelegiuire, muncă și nedreptate sunt în mijlocul ei. 12 Totuși, camăta și înșelăciunea nu lipsesc din bântuitorii ei. 13 Chiar dacă m-ar batjocori un vrăjmaș, l-aș îndura; și chiar dacă cel ce mă urăște ar vorbi de slavă împotriva mea, aș fi ascuns de el. 14 Dar tu, omule al nepăsării, domnul meu și prietenul meu, 15 care te-ai desfătat împreună cu mine la mâncare, noi am umblat cu un singur gând prin Casa lui Dumnezeu. 16 Dar moartea să vină peste ei și să se coboare de vii în Locuința Morților, căci răutatea este în locuințele lor, chiar în mijlocul lor. 17 Am strigat către Dumnezeu, și Domnul m-a auzit. 18 Seara, dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga, și El îmi va auzi glasul. 19 El îmi va izbăvi sufletul în pace de cei ce se apropie de mine, căci au fost cu mine în multe. 20 Dumnezeu mă va auzi și mă va smeri, El, care era înainte de începutul lumii, căci nu există pocăință pentru ei, pentru că nu se tem de Dumnezeu. 21 El Și-a întins mâna ca să răsplătească, și au pângărit legământul Lui. 22 S-au dezbinat de mânia feței Lui și inimile lor s-au apropiat; și-au înmuiat cuvintele mai mult decât untdelemnul și sunt ca niște săgeți. 23 Încredințează-ți grijile Domnului, și El te va hrăni; El nu va da pe vecie nume celui neprihănit. 24 Dar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî în groapa stricăciunii; oamenii vărsători de sânge și vicleni nu vor trăi jumătate din zilele lor. Cât despre mine, Doamne, mă încred în Tine.

Glorie:

Conform celei de-a 7-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 5: Către Judecătorul care șade și către îngerii care stau și către trâmbița care sună și către flacăra arzătoare, ce veți face, suflete al meu, fiind duși la judecată? Căci atunci se vor descoperi faptele tale cele rele și se vor descoperi păcatele tale ascunse. De aceea, înainte de sfârșit, strigă către Judecător: Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Slavă: Să fim cu toții biruitori și să-L împodobim pe Hristos cu mulțime de untdelemne și cu candele strălucitoare, ca să fim învredniciți să intrăm în cămara nunții, căci cel ce L-a găsit afară, fără osteneală, va striga lui Dumnezeu: miluiește-mă.

Și acum: Zăcând în patul multor păcate, sunt jefuit de nădejdea mântuirii mele, căci somnul leneverii mele mijlocește pentru chinul sufletului meu. Dar Tu, Dumnezeule, născut din Fecioară, mă înalță spre cântarea Ta, ca să Te slăvesc.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeul meu, căci Tu ești bun și iubești omenirea, Tu mi-ai făcut multe mile, pe care nu mă așteptam să le văd; și ce voi da în schimb pentru bunătatea Ta, Doamne al meu, Doamne al meu? Îți mulțumesc Numelui Tău mult cântat, îți mulțumesc bunătății Tale nepătrunse față de mine, îți mulțumesc îndelungii Tale neasemănătoare. Și de acum înainte, mijlocește pentru mine, ajută-mă și acoperă-mă, Stăpâne, de toate, ca nimeni să nu mai păcătuiască înaintea Ta: căci Tu cunoști slăbiciunile firii mele, Tu cunoști nebunia mea, Tu știi ce am făcut, atât știut, cât și necunoscut, de bunăvoie, și fără voie, noaptea și ziua, și în minte și în gând, căci Tu ești un Dumnezeu bun și iubitor, curățâ-mă cu roua milei Tale, Doamne Prea Milostiv, și mântuiește-ne pentru numele Tău cel sfânt, chiar și în soarta Ta. Căci Tu ești Lumina și Adevărul și Viața și Ție slavă trimitem, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma Osman

Psalmul 55

1 În cele din urmă, despre poporul îndepărtat de sfinți, David în stâlpul care scrie, când i-au reținut pe străini în Gat, psalmul

2 Ai milă de mine, Dumnezeule, căci omul mă călcă în picioare; toată ziua frigul se luptă împotriva mea. 3 Vrăjmașii mei mă călcă în picioare toată ziua, căci mulți sunt cei ce luptă împotriva mea de sus. 4 Nu mă voi teme ziua, ci mă voi încrede în Tine. 5 În Dumnezeu îmi voi lăuda cuvintele; în Dumnezeu mă încred; nu mă voi teme de ce-mi va face carnea. 6 Toată ziua îmi urăsc cuvintele; toate gândurile lor sunt împotriva mea, ca să-mi facă rău. 7 Vor locui și mă vor ascunde, îmi vor păzi călcâiul, cum mi-au stăpânit sufletul. 8 Căci nu mă vei lepăda, ci vei doborî poporul cu mânie. 9 Dumnezeule, Ți-am vestit viața mea; mi-ai pus lacrimile înaintea Ta, cum făgăduiește ea. 10 Lasă vrăjmașii mei să se dea înapoi! În ziua când Te chem, iată, știu că Tu ești Dumnezeul meu. 11 În Dumnezeu voi lăuda cuvântul, în Domnul voi lăuda cuvântul. 12 Mă încred în Dumnezeu și nu mă voi teme; ce-mi poate face omul? 13 Rugăciunile mele, Dumnezeule, sunt în mine, ca să-Ți laud. 14 Căci Tu mi-ai izbăvit sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere. Îmi găsesc plăcerea înaintea Domnului în lumina celor vii.

Psalmul 56

1 În sfârșit, ca să nu-l prefaci pe David într-un stâlp, când a fugit de fața lui Saul în peșteră.

2 Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, căci sufletul meu se încrede în Tine și la umbra aripilor Tale nădăjduiesc, până când va trece nelegiuirea. 3 Voi striga către Dumnezeul Cel Preaînalt, către Dumnezeul care mi-a făcut milă. 4 El m-a trimis din ceruri și m-a mântuit, m-a făcut de ocară pentru cei ce mă calcă în picioare. Dumnezeu mi-a trimis mila și adevărul Lui și mi-a izbăvit sufletul din mijlocul corturilor. Ei sunt învăluiți în nemișcare, fii ai oamenilor, dinții lor sunt niște arme și niște săgeți și limba lor este o sabie ascuțită. 6 Te-ai suit la ceruri, Dumnezeule, și slava Ta este pe tot pământul. 7 Mi-ai pregătit o plasă picioarelor și noroi sufletului meu, săpând o groapă înaintea mea și mă cufundând în groapă. 8 Inima mea este gata, Dumnezeule, inima mea este gata, voi cânta și voi cânta în slava mea. 9 Scoală-te, slava mea, scoală-te la psaltire și la harpă, mă voi scula dis-de-dimineață! 10 Te vom lăuda printre popoare, Doamne, Îți voi cânta în mijlocul popoarelor, 11 căci bunătatea Ta s-a mărit până la ceruri și până la norii adevărului Tău. 12 Te-ai suit la ceruri, Dumnezeule, și slava Ta este pe tot pământul.

Psalmul 57

1 În cele din urmă, ca să nu mă corupi, David va fi un stâlp de scriere

2 Dacă vorbiți cu adevărat despre dreptate, veți judeca cu dreptate, fii ai oamenilor. 3 Căci lucrați nelegiuire în inima voastră; mâinile voastre cuprind nelegiuirea în țară. 4 Păcătosul s-a înstrăinat de minciună, s-a rătăcit din pântecele mamei și a rostit cuvinte neadevărate. 5 Mânia lor este ca un șarpe, surd ca o viperă care își astupă urechile, 6 care nu aude glasul celor temători, se tem de înțelepciune. 7 Dumnezeu le va zdrobi dinții în gură; Domnul a zdrobit leii cu încheieturi. 8 Vor fi smeriți ca apa curgătoare; își vor încorda arcul până vor obosi. 9 Vor fi luați ca ceara topită; focul va cădea peste ei și nu vor vedea soarele. 10 Înainte să știi spinii de pe umerii tăi, ca și cum ar trăi, căci îi va mistui cu mânie. 11 Cel drept se va bucura când va vedea răzbunarea; își va spăla mâinile în sângele celor răi. 12 Și va zice cineva: „Dacă există vreo răsplată pentru cel drept, cu siguranță există un Dumnezeu care îl judecă pe pământ.”

Glorie:

Psalmul 58

1 În cele din urmă, să nu-l înșele pe David să scrie stâlpii; Saul a trimis odată și a păzit casa lui, chiar înainte de a-l omorî.

2 Izbăvește-mă, Dumnezeule, de vrăjmașii mei și izbăvește-mă de cei ce se ridică împotriva mea. 3 Izbăvește-mă de cei ce săvârșesc nelegiuire și mântuiește-mă de oamenii sângeroși. 4 Căci iată, mi-au vânat sufletul, cei

puternici m-au atacat; nici nelegiuirea, nici păcatul meu, Doamne. 5 Am alergat fără nelegiuire și mi-am îndreptat greșeala; scoală-te să mă întâmpini și privește-mă. 6 Tu, Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, ia aminte să pedepsești toate neamurile, ca să nu ai milă de toți cei ce săvârșesc nelegiuire. 7 Se vor întoarce seara, vor mânca ca un câine și vor înconjura cetatea. 8 Iată, ei vor răspunde cu gura lor și sabia va fi pe buzele lor: căci cine va asculta? 9 Tu, Doamne, vei râde de ei și vei aduce toate neamurile la nimic. 10 Îți voi păstra puterea mea, căci Tu, Dumnezeule, ești Stânca mea. 11 Dumnezeul meu, mila Lui mă va înainta; Dumnezeul meu mă va arăta împotriva vrăjmașilor mei. 12 Nu-i ucide, ca să nu uite Legea Ta; împrăștie-i prin puterea Ta și doboară-i, Doamne, scutul meu! 13 Să fie luați păcatul buzelor lor, graiul buzelor lor! Să fie luați în mândria lor și să fie pedepsiți la sfârșit prin blesteme și minciuni. 14 La mânia sfârșitului, nu vor mai fi; dar vor ști că Dumnezeu este stăpânitor peste Iacov și peste marginile pământului. 15 Se vor întoarce seara și vor mânca ca câinii și vor înconjura cetatea. 16 Vor ieși să mănânce și, dacă nu se vor sătura, vor murmura. 17 Eu însă voi cânta puterea Ta și mă voi bucura dimineața de bunătatea Ta, căci Tu ai fost refugiul meu și ocrotirea mea în ziua necazului meu. 18 Tu ești ajutorul meu, Îți voi cânta, căci Dumnezeu ești refugiul meu și Dumnezeul meu este îndurarea mea.

Psalmul 59

1 În sfârșit, despre cei care vor să se schimbe, pentru inscripția stâlpilor lui David, ca învățătură: 2 Când a ars provincia Siria și Siria Sobal, și Ioab s-a întors și a lovit Edomul în pustiul Soarelui douăsprezece mii

3 Dumnezeule, ne-ai lepădat și ne-ai doborât; Te-ai mâniat și totuși ai avut milă de noi. 4 Ai clătinat pământul și l-ai tulburat; vindecă-i prăpădirea, căci se mișca. 5 Tu ai arătat poporului Tău necazurile; ne-ai dat să bem vinul căinței. 6 Ai dat un semn celor ce se tem de Tine, ca să fugă din fața curții. 7 Ca iubiții Tăi să fie izbăviți: mântuiește cu dreapta Ta și răspunde-mi! 8 Dumnezeu a vorbit în sanctuarul Său: „Mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea locuințelor. 9 Al Meu este Galaadul și Al Meu este Manase și Efraim este tăria capului Meu; Iuda este împăratul Meu. 10 Moabul este cortul încrederii Mele; peste Edom Îmi voi întinde încălțămintea; străinii Mi se supun. 11 Cine mă va duce în cetatea întărită? Sau cine mă va călăuzi până la Edom? 12 Nu ne-ai lepădat Tu, Dumnezeule? Și nu Te vei îndepărta, Dumnezeule, în puterea noastră? 13 Dă-ne ajutor în necaz, căci zădarnică este mântuirea oamenilor. 14 În Dumnezeu vom face lucruri minunate, și El va smeri pe cei ce ne necazură.

Psalmul 60

1 În cele din urmă, în cântări, către David, un psalm

2 Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, ia aminte la rugăciunea mea. 3 De la marginile pământului am strigat către Tine, când inima mi-era abătută; Tu m-ai înălțat pe o stâncă, Tu m-ai întărit. 4 Căci Tu ai devenit nădejdea mea, un stâlp de tărie împotriva vrăjmașului. 5 Voi locui în cortul Tău pe vecie; mă voi ascunde la adăpostul aripilor Tale. 6 Căci Tu, Dumnezeule, mi-ai ascultat rugăciunile; ai dat moștenire celor ce se tem de Numele Tău. 7 Vei adăuga zile la zilele împăratului, anii lui la fiecare neam. 8 El va dăinui pe vecie înaintea lui Dumnezeu: cine va căuta îndurarea și adevărul Lui? 9 De aceea voi cânta laude Numelui Tău pe vecie și îmi voi răspunde la rugăciuni zi de zi.

Glorie:

Psalmul 61

1 În cele din urmă, despre Iedutum, un psalm către David

2 Nu se va supune sufletul meu lui Dumnezeu? Căci de la El vine mântuirea mea. 3 Căci El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Stânca mea. 4 Până când veți apăsa omul? Îl omorâți cu toții, ca un zid dărâmat și o cetățioară dărâmată. 5 Totuși, ei au hotărât să-mi lepede comoara; au fugit de sete; au binecuvântat cu gura lor și au blestemat cu inima lor. 6 Totuși, supune-te lui Dumnezeu, suflete al meu, căci de la El vine răbdarea mea. 7 Căci El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Ajutorul meu; nu voi da greș. 8 În Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea: Dumnezeul ajutorului meu și nădejdea mea este în Dumnezeu. 9 Încredeți-vă în El, toate popoarele; vărsați-vă inimile înaintea Lui, căci Dumnezeu este ajutorul nostru. 10 Dar fiii oamenilor sunt deșerți, fiii oamenilor zac în mijlocul nelegiuirii; toți sunt o deșertăciune laolaltă. 11 Nu vă încredeți în nelegiuire și nu poftiți extazul! Când se năpustesc bogățiile, nu vă puneți inima la ele. 12 Dumnezeu a zis un lucru, dar eu am auzit două lucruri: căci puterea lui Dumnezeu este, 13 și a Ta, Doamne, este mila, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62

Un psalm al lui David, când era în pustiul Iudeii

2 Dumnezeule, Dumnezeul meu, dimineața am însetat după Tine, sufletul meu a însetat după Tine, căci trupul meu este mult în Tine, într-o țară pustie, netrecută și fără apă. 3 De aceea Ți m-am arătat în Locul Sfânt, ca să văd puterea Ta și slava Ta. 4 Căci bunătatea Ta este mai bună decât viața; buzele mele Te laudă. 5 De aceea Te voi binecuvânta în pântecele meu, îmi voi ridica mâinile în Numele Tău. 6 Căci sufletul meu se va sătura de grăsime și de untdelemn și gura mea Te va lăuda cu buze vesele. 7 Când mi-am adus aminte de Tine în

patul meu, dimineața am cugetat la Tine. 8 Căci Tu mi-ai fost ajutorul și mă voi bucura la adăpostul aripilor Tale. 9 Sufletul meu se lipește de Tine și dreapta Ta m-a primit. 10 Dar ei au căutat viața mea în zadar, se vor coborî în adâncurile pământului; 11 vor fi dați în mâna sabiei, vor ajunge bucăți de vulpi. 12 Împăratul se va bucura în Dumnezeu, și oricine jură pe El se va slăvi, căci gura celor ce spun nelegiuire este astupată.

Psalmul 63

1 În sfârșit, un psalm către David

2 Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, când mă rog Ție; izbăvește-mi sufletul de frica vrăjmașului. 3 Ascunde-mă de ceată celor răi, de mulțimea celor ce săvârșesc nelegiuire. 4 Și-au ascuțit limba ca o sabie, și-au încordat arcul, lucru amar, 5 Ca să doboare pe cel nevinovat în ascuns; îl doboară pe neașteptate și nu se tem. 6 Au întărit pentru ei un cuvânt rău, au spus să ascundă un laț; au zis: „Cine îi va vedea?” 7 Ei vor încerca nelegiuirea, cei ce încercă încercările vor pieri; omul se va apropia și inima se va adânci, 8 și Dumnezeu va fi înălțat. Rănile lor vor deveni ca niște prunci, 9 și neamurile lor vor leșina din cauza lor. Toți cei ce-i priveau s-au tulburat, 10 și fiecare om s-a temut și vor vesti lucrările lui Dumnezeu și vor înțelege lucrarea mâinilor Lui. 11 Cei drepți se vor bucura de Domnul și se vor încrede în El, și toți cei cu inima curată se vor slavi.

Glorie:

Conform celei de-a 8-a kathisme, Trisagionul după Tatăl Nostru:

Același tropar, glasul 5: Am căzut în adâncul păcatului, tulburarea deznădejdirii mă cuprinde, dar înaintează-mă, Hristoase, ca Atotputernicul, Stăpânitorul tuturor, și mă îndreaptă spre limanul liniștit al nepătimirii, pentru mila Ta, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă: Sufletul, deși aici este trecător, este și veșnic, văd scaunul de judecată, iar Judecătorul este pe Tron și tremur de zicerile: altfel, suflete, întoarce-te, judecata este de neiertat.

Și acum: Nădejdea celor fără nădejde, Ajutor celor neajutorați, Mijlocire a celor ce se încred în Tine, Sfântă Doamnă Născătoare de Dumnezeu, trimite-ne ajutorul Tău.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne, Cel Milostiv și Îndurat, Cel Îndelung-răbdător și Cel Preamilostiv, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele: fă-mi un semn bun, călăuzește-mă pe calea Ta, ca să umblu în adevărul Tău, veselește-mi inima, ca să mă tem de Numele Tău cel Sfânt, căci Tu ești mare și faci minuni. Tu ești singurul Dumnezeu și nu este nimeni ca Tine între dumnezei, Doamne, puternic în îndurare și bun în tărie, ca să ajuți, să mângâi și să mântuiești pe toți cei ce se încred în numele Tău, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma a noua

Psalmul 64

1 În sfârșit, un psalm din cântarea lui David, un cântec al lui Ieremia și Ezechiel, un cântec al poporului prins în exil, când voia să iasă

2 O cântare Ție se cuvine, Dumnezeule, în Sion, și Ție se va înălța rugăciunea în Ierusalim. 3 Ascultă rugăciunea mea; la Tine va veni orice făptură. 4 Cuvintele celor răi au biruit împotriva noastră și Tu vei ispăși nelegiuirile noastre. 5 Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; el va locui în curțile Tale. Să fim sătui de bunătăți pentru casa Ta! Templul Tău este sfânt, 6 minunat în dreptate. Ascultă-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de departe în mare, 7 Tu pregătești munții cu puterea Ta, încingi cu putere, 8 Tu tulburi adâncurile mării; cine poate rezista vuietului valurilor ei? Neamurile vor fi tulburate, 9 și cei ce locuiesc la margini se vor înspăimânta de semnele Tale; Tu vei împodobi ieșirile dimineții și serii. 10 Tu ai cercetat pământul și l-ai udat, l-ai înmulțit și l-ai îmbogățit. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă. Tu le-ai pregătit hrană, căci aceasta este pregătirea. 11 Udă-i brazdele, înmulțește-i recoltele, ea se va bucura și va străluci în picăturile ei. 12 Binecuvântează cununa verii bunătății Tale și câmpiile Tale vor fi pline de grăsime, 13 Deșerturile roșii se vor uda și dealurile se vor încinge cu bucurie. 14 Când berbecii vor fi îmbrăcați și recoltele vor înmulți grâul, ei vor striga, căci vor cânta.

Psalmul 65

1 La sfârșit, un cântec din psalmul învierii

2 Strigați Domnului, tot pământul, cântați Numelui Lui, dați slavă laudei Lui! 3 Spuneți-I lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșătoare sunt lucrările Tale! În mulțimea puterii Tale, vrăjmașii Tăi jură împotriva Ta! 4 Tot pământul să se închine Ție și să-Ți cânte laude; să cânte laude Numelui Tău, Cel Preaînalt! 5 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu! Cât de înfricoșător este El în sfaturile oamenilor! 6 El preface marea în uscat, ei trec prin râu cu picioarele lor: acolo ne vom bucura de

El, 7 El domnește pe vecie prin puterea Lui. Ochii Lui privesc peste neamuri; să nu se înalțe cei amărâți în ei înșiși. 8 Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru și faceți să auziți glasul laudei Lui! 9 El mi-a dat viață sufletului și nu m-a lăsat să fiu tulburat de picioarele mele. 10 Căci ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai aprins cum se aprinde argintul. 11 Ne-ai adus în laț, ne-ai pus necazuri pe spate. 12 Ai ridicat oameni pe capetele noastre; am trecut prin foc și apă și ne-ai scos la odihnă. 13 Voi intra în casa Ta cu o ardere de tot, Îți voi întoarce rugăciunile mele, 14 pe care le-au rostit buzele mele și gura mea le-a rostit în necazul meu. 15 Îți voi aduce arderi de tot grase cu tămâie și berbeci, Îți voi oferi tauri cu țapi. 16 Veniți și ascultați și vă voi spune, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, ce a făcut sufletul meu. 17 Am strigat către El cu gura mea și mi-am ridicat glasul sub limbă. 18 Dacă văd o minciună în inima mea, să nu mă asculte Domnul! 19 De aceea, Dumnezeu m-a auzit și a luat aminte la glasul rugăciunii mele. 20 Binecuvântat fie Dumnezeu, care nu Mi-a părăsit rugăciunea și îndurarea Lui!

Psalmul 66

1 În cele din urmă, în cântări, un psalm din cântarea lui David

2 Dumnezeule, fii îndurător și binecuvântat; fă să strălucească fața Ta peste noi și ai milă de noi. 3 Să se cunoască calea Ta pe pământ; mântuirea Ta este peste toate neamurile. 4 Să-Ți mărturisească oamenii, Dumnezeule, toate neamurile să-Ți mărturisească. 5 Să se bucure neamurile și să se veselească, căci ai judecat oamenii cu dreptate și ai așezat neamuri pe tot pământul. 6 Să-Ți mărturisească oamenii, Dumnezeule, toate neamurile să-Ți mărturisească. 7 Pământul și-a dat rodul său: binecuvântat fie Dumnezeule, Dumnezeul nostru! 8 Binecuvântat fie Dumnezeule și toate marginile pământului să se teamă de El!

Glorie:

Psalmul 67

1 În sfârșit, un psalm din cântarea lui David

2 Să se ridice Dumnezeu, și să se împrăștie vrăjmașii Lui și să fugă cei ce-L urăsc dinaintea Lui. 3 Cum se risipește fumul, așa să se risipească ei; cum se topește ceara dinaintea focului, așa să piară păcătoșii dinaintea feței lui Dumnezeu. 4 Dar cei drepți să se bucure, să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze cu veselie. 5 Cântați lui Dumnezeu, cântați laude Numelui Lui! Faceți loc Celui ce se suie la apus! Domnul este Numele Lui și bucurați-vă înaintea Lui! 6 Să se sperie ei de prezența Lui! El este Părintele orfanilor și judecătorul văduvelor. Dumnezeu este în locul Său cel sfânt. 7

Dumnezeu aduce în casă pe cei cu gânduri de aceeași natură, nimicind pe cei legați de curaj și pe cei ce locuiesc în morminte, dar care sunt în mare întristare. 8 Dumnezeule, Tu n-ai mers niciodată înaintea poporului Tău, N-ai trecut niciodată prin pustie. 9 Pământul s-a cutremurat, căci cerurile au fost nimicite dinaintea feței Dumnezeului Sinaiului, dinaintea feței Dumnezeului lui Israel. 10 Ploaia, Dumnezeule, Tu o trimiți fără menajamente și, când se termină, o desăvârșești. 11 Animalele Tale se odihnesc pe ea: Tu îi pregătești cu bunătatea Ta pe săraci, Dumnezeule. 12 Domnul va da cuvântul celor ce aduc vești bune cu mare putere. 13 Împăratul oștirilor va împărți prada casei cu frumusețea casei. 14 Dacă dormi în mijlocul hotarului, krilul porumbelului este acoperit cu argint și spațiul lui este în strălucirea aurului. 15 La un moment dat, împărații cerurilor se vor despărți de ea și vor ninge în Selmon. 16 Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte umed, munte gras. 17 Urăști tu munții umezi? Muntele unde Dumnezeu a binevoit să locuiască, căci Domnul va locui până la sfârșit. 18 Carele lui Dumnezeu sunt de zece mii de ori mai puternice și mii de cântători: Domnul este printre ei în Sinai, în locul sfânt. 19 Te-ai suit sus, ai dus prinșii de război, ai primit daruri de la oameni, pentru că cei ce nu se pocăiesc, vor locui acolo. 20 Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu, binecuvântat fie Domnul în fiecare zi, Dumnezeul mântuirii noastre, Se grăbește spre noi. 21 Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii, Domnul, Domnul, morții ies la iveală. 22 Dar Dumnezeu va zdrobi capetele vrăjmașilor Săi, vârful firelor de păr ale celor ce trec în nelegiuirile lor. 23 Domnul a zis: „Mă voi întoarce din Basan, Mă voi întoarce în adâncurile mării. 24 Ca să-Ți fie spălat piciorul în sânge și limba câinilor tăi să se apere de vrăjmaș, de el. 25 Se văd urmele Tale, Dumnezeule, urmele Dumnezeului meu, Împăratul, care este în sanctuar. 26 Voievozii merg înaintea cântăreților, și tamburinele printre fecioare. 27 Binecuvântați în biserici pe Dumnezeu, Domnul izvoarelor lui Israel!” 28 Acolo tânărul Beniamin este îngrozit, prinții lui Iuda, domnii lor, prinții lui Zabulon, prinții lui Neftali. 29 Poruncește, Dumnezeule, prin puterea Ta și întărește, Dumnezeule, ceea ce ai făcut printre noi. 30 Din templul Tău până la Ierusalim, împărații Îți vor aduce daruri. 31 Oprește fiarele trestiei, oștirea tinerilor printre tinerii bărbați, chiar dacă îi închid pe cei ispitiți cu bani, împrăștie limbile celor încăpățânați în război. 32 Femeile rugătoare vor veni din Egipt, Etiopia își va ridica mâna către Dumnezeu. 33 Împărății pământului, cântați laude lui Dumnezeu, cântați laude Domnului! 34 Cel ce S-a suit la ceruri, cerurile de la răsărit vor da glasului Său un glas puternic. 35 Dați slavă lui Dumnezeu, porunca Lui este peste Israel și puterea Lui peste nori.36 Dumnezeu este minunat în sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel: El va da tărie și stăpânire poporului Său, binecuvântat fie Dumnezeu.

Glorie:

Psalmul 68

1 În cele din urmă, despre cei ce s-au schimbat. Un psalm către David

2 Mântuiește-mă, Dumnezeule, căci apele mi-au ajuns până la suflet. 3 Sunt un cărbune în întunericul adâncului și nu am odihnă. Am ajuns în adâncurile mării și furtuna mă copleșește. 4 Sunt obosit să plâng; gâtlejul mi-a amuțit; ochii mei s-au încețoșat, de care m-aș fi încrezut în Dumnezeul meu. 5 Sunt mai mulți decât perii capului meu cei ce mă urăsc fără motiv; vrăjmașii mei sunt întăriți și mă prigonesc pe nedrept; dar eu le-am pedepsit pe cei pe care nu i-am luat. 6 Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea și fărădelegile mele nu sunt ascunse de Tine. 7 Să nu se rușineze pentru mine cei ce Te îndură, Doamne, Doamne al oștirilor! Și să nu se rușineze pentru mine cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israel! 8 Căci pentru Tine am suferit ocară, rușinea mi-a acoperit fața. 9 Am ajuns un străin pentru frații mei și un străin pentru fiii mamei mele. 10 Căci râvna pentru casa Ta mă mistuie și ocările celor ce Te ocărăsc au căzut peste mine. 11 Atunci mi-am acoperit sufletul cu post și acesta a devenit o ocară pentru mine. 12 Mi-am făcut haina de sac și am ajuns de batjocură pentru ei. 13 Cei ce stau la porți mă batjocoresc și cei ce beau vin mă batjocoresc. 14 Cât despre mine, Dumnezeule, când mă rog pentru Tine, m-ai ascultat în vremea îndurării Tale, în mulțimea îndurării Tale, Dumnezeule, în adevărul mântuirii Tale. 15 Mântuiește-mă din țărână, ca să nu mă scufund în adâncuri; ca să fiu izbăvit de cei ce mă urăsc și din apele adânci. 16 Nu mă lăsa vijelia apelor să mă înece, adâncul să nu mă înghită și nici cel asemenea meu să-și închidă gura împotriva mea. 17 Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este; caută spre mine în mulțimea îndurărilor Tale. 18 Nu-Ți întoarce fața de la robul Tău, căci sunt în necaz; ascultă-mă repede. 19 Ia aminte la sufletul meu și izbăvește-l, din pricina vrăjmașilor mei, izbăvește-mă! 20 Căci Tu mi-ai cântărit ocara, rușinea și ocara mea; înaintea Ta sunt toți cei ce mă ocărăsc. 21 Sufletul meu aștepta ocara și necazul și aștepta pe cineva să mă asuprească, dar nu era nimeni; și pe cineva să mă mângâie, dar n-am găsit pe nimeni. 22 De aceea mi-au dat fiere ca hrană și, când mi s-a setat, mi-au dat să beau oțet. 23 Masa lor să fie înaintea lor o cursă, o pedeapsă și o pricină de poticnire! 24 Întunecă-te ochii lor ca să nu vadă și spatele lor să fie mereu întunecat! 25 Revarsă-Ți mânia peste ei și apucă-i apriga mânie a Ta! 26 Locuința lor să fie pustie și nimeni să nu locuiască în casele lor! 27 Căci l-au prigonit pe cel pe care l-ai lovit și l-au adăugat la durerea plăgilor mele. 28 Adaugă nelegiuirea la nelegiuirea lor și să nu intre în dreptatea Ta! 29 Să fie șterse din cartea celor vii și să nu fie scrise împreună cu cei drepți. 30 Sunt sărac și bolnav: mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă primească! 31 Voi lăuda Numele Dumnezeului meu cu cântări, Îl voi preamări cu laude. 32 El Îi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât un viței tânăr, care poartă coarne și este zdrobit. 33 Să vadă săracii și să se bucure: căutați pe Dumnezeu, și sufletul vostru va trăi. 34 Căci Domnul a ascultat pe săraci și nu a disprețuit pe prinșii Lui de război. 35 Cerurile și pământul să-L laude, marea și toți cei ce locuiesc în ele! 36 Căci Dumnezeu va mântui Sionul, cetățile lui Iuda vor fi zidite și vor locui

acolo și-l vor moșteni. 37 El va păzi sămânța robilor Tăi și cei ce iubesc Numele Tău vor locui acolo.

Psalmul 69

1 La sfârșit, David, în aducere aminte, ca Domnul să mă mântuiască

2 Dumnezeule, ia aminte la ajutorul meu, Doamne, caută ajutorul meu! 3 Să fie rușinați și dați de rușine cei ce vor viața mea; să se întoarcă înapoi și să fie rușinați cei ce vor răul împotriva mea. 4 Să se întoarcă abiesurile, rușinate, și să ne zică: „Bine, bine!” 5 Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută, Dumnezeule; și să zică neîncetat cei ce iubesc mântuirea Ta: „Mărit să fie Domnul!” 6 Dar eu sunt sărac și lipsit; Dumnezeule, ajută-mă! Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu. Doamne, nu întârzia.

Glorie:

Conform celei de-a 9-a kathisme, Trisagionul după Tatăl Nostru:

Același tropar, glasul 6: Mă gândesc la ziua cea cumplită și plâng pentru faptele mele rele, cum voi răspunde Împăratului Nemuritor? Sau cu ce îndrăzneală voi privi eu, cel desfrânat, spre Judecător? Părinte milostiv, Fiule Unul-Născut, Duhule Sfinte, miluiește-mă.

Slavă: În valea lacrimilor, în locul unde ai poruncit, când ședzi, Milostive, să faci o judecată dreaptă, nu descoperi tainele mele și nu mă rușina înaintea îngerilor, ci mă cruță pe mine, Dumnezeule, și ai milă de mine.

Și acum: Nădejdea și ocrotirea suverană a celor ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, bună mijlocitoare a lumii, roagă-te împreună cu cei fără trup cu stăruință Aceluia pe care L-ai născut pe Dumnezeul Preaiubitor de oameni, ca sufletele noastre să fie izbăvite de orice primejdie, o, una singură Preafericită.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur cunoști boala sufletului meu ticălos și leacul ei, vindec-o, precum știi, pentru mulțimea milei și a îndurării Tale, căci din faptele mele nu este plasture să o aplici, nici untdelemn, nici obligație, ci Tu, care ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, miluiește-o, fii milostiv, iartă-o, rupe scrisul multor fapte ale mele păcătoase și rușinoase și mă călăuzește pe calea Ta cea dreaptă, ca, umblând în adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile celui rău și astfel să stau neosândit înaintea tronului Tău cumplit, slăvind și cântând Preasfântul Tău Nume în veci, amin.

Kathisma a Zecea

Psalmul 70

Un psalm către David, fiii lui Ionadab și primul dintre captivi, nescris de evrei

1 În Tine mă încred, Doamne; să nu fiu niciodată rușinat. 2 În dreptatea Ta, izbăvește-mă și izbăvește-mă; pleacă-Ți urechea spre mine și mântuiește-mă! 3 Fii Dumnezeul meu, apărătorul meu și locul meu de mântuire, căci Tu ești cetățeața mea și refugiul meu. 4 Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna celui ce mă nelegiuiește și mă asuprește! 5 Căci Tu ești răbdarea mea, Doamne, nădejdea mea din tinerețea mea. 6 În Tine sunt întărit din pântecele mamei mele; din pântecele mamei mele, Tu ai fost refugiul meu; cântecul meu este neîncetat pentru Tine. 7 Căci am ajuns o minune pentru mulți și Tu ești ajutorul meu cel puternic. 8 Gura mea să fie plină de laude, ca să cânt slava Ta, toată ziua măreția Ta. 9 Nu mă lepăda la bătrânețe; când mi se termină puterea, nu mă părăsi. 10 Căci vrăjmașii mei au uneltit împotriva mea și cei ce păzesc sufletul meu au uneltit împreună, 11 zicând: „Dumnezeu l-a părăsit!” Urmărește-l și prinde-l, căci nu este nimeni care să izbăvească. 12 Dumnezeul meu, nu te depărta de mine! Dumnezeul meu, ia aminte la ajutorul meu! 13 Să fie rușinați și nimiciți cei ce-mi defăimează sufletul; să fie îmbrăcați cu rușine și ocară cei ce-mi caută răul! 14 Cât despre mine, eu voi nădăjdui pururea în Tine și voi adăuga la toate laudele Tale. 15 Buzele mele vor vesti dreptatea Ta, mântuirea Ta toată ziua, căci nu știu să citesc cartea. 16 Voi veni cu puterea Domnului; Doamne, îmi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta. 17 Dumnezeul meu, Tu m-ai învățat din tinerețea mea; și până acum voi vesti minunile Tale. 18 Chiar la bătrânețe și la mare necaz, Dumnezeul meu, nu mă părăsi, până voi vesti brațul Tău la fiecare neam care va veni! 19 puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la Cei Preaînalți, lucrurile mărețe pe care le-ai făcut pentru mine! Dumnezeule, cine este ca Tine? 20 Mi-ai arătat necazuri mari și grele și, întorcându-mă înapoi, m-ai înviat și din adâncurile pământului m-ai ridicat. 21 Ți-ai înmulțit măreția față de mine și, întorcându-mă înapoi, m-ai mângâiat și din adâncurile pământului m-ai ridicat din nou. 22 Căci Te voi mărturisi printre popoare, Doamne, în vase de psalmi; Îți voi cânta cu harpa, Dumnezeule, adevărul Tău, Sfântul lui Israel. 23 Buzele mele se vor bucura când Îți voi cânta și sufletul meu, pe care l-ai mântuit. 24 Și limba mea va cugeta toată ziua la dreptatea Ta, când vor fi rușinați și îngroziți cei ce caută răul pentru mine.

Psalmul 71

Despre Solomon, un psalm către David

1 Dumnezeule, dă judecata Ta împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului! 2 Judecă-Ți poporul cu dreptate și pe săracii Tăi cu judecată! 3 Să aducă munții pacea popoarelor și dealurile dreptatea! 4 El judecă pe săracii oamenilor, mântuiește pe fiii nevoiașilor și smerește pe cel clevetitor. 5 El va fi cu soarele și înaintea lunii vor fi generații din generații. 6 Va cădea ca ploaia pe lână și ca picătură care cade pe pământ. 7 În zilele Lui va străluci dreptatea și multă pace, până când va dispărea luna. 8 El va stăpâni de la o mare la alta și de la râuri până la capătul lumii. 9 Etiopienii se vor închina înaintea lui și îi vor linge praful. 10 Împărații Tarsisului și ai insulelor vor aduce daruri, împărații Arabiei și ai Sebei vor aduce daruri. 11 Toți împărații pământului se vor închina înaintea lui și toate neamurile îi vor fi slujba. 12 Căci El a izbăvit pe sărac dinaintea celui puternic și a celui nevoiaș, al cărui ajutor nu avea. 13 El va cruța pe cei săraci și nevoiași și va mântui sufletele celor nevoiași. 14 El le va răscumpăra sufletele de camătă și de nelegiuire și Numele Lui va fi cinstit înaintea lor. 15 El va trăi, și i se va da din aurul Arabiei, și ei se vor ruga pentru el și-L vor binecuvânta toată ziua. 16 Țara va fi întărită pe vârful munților; rodul ei va fi mai înalt decât Libanul; și va înflori din grindină ca iarba pământului. 17 Numele Lui va fi binecuvântat pe vecie; Numele Lui rămâne înaintea soarelui și în El toate semințiile pământului vor fi binecuvântate, toate neamurile Îl vor binecuvânta. 18 Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel, singurul El face minuni. 19 Și binecuvântat este Numele slavei Lui în veci de veci și tot pământul va fi plin de slava Lui: Fie, fie.

Glorie:

Cântecele lui David, fiul lui Iese, devin din ce în ce mai rare.

Psalmul 72

Un psalm către Asaf

1 Cât de bun este Dumnezeul lui Israel pentru cei cu inima dreaptă! 2 Dar picioarele mele nu se clatină puțin, pașii mei nu se împlinesc puțin. 3 Căci am fost gelos împotriva celor răi și am văzut pacea păcătoșilor. 4 Căci nu este frică în moartea lor, nici mângâiere în rănile lor; 5 Ei nu sunt în osteneala oamenilor și nu vor primi răni de la oameni. 6 De aceea, mândria lor i-a ținut până la sfârșit: s-au îmbrăcat cu nelegiuire și răutate. 7 Nelegiuirea lor va ieși ca din grăsime, vor trece în dragostea inimii. 8 Vor gândi și vor vorbi stricăciuni, vor spune nelegiuire în locuri înalte. 9 Își vor pune gura în ceruri și limba lor va răspândi pe pământ. 10 De aceea, poporul Meu se va întoarce pe această cale și zilele împlinirii lui se vor găsi în ei. 11 Și vor zice: „Cum știe Dumnezeu? Și este pricepere la Cel Preaînalt?” 12 Iată, acești păcătoși și lacomi au păstrat bogății pe vecie. 13 Și am zis: „În zadar mi-am îndreptățit inima și mi-am spălat mâinile nevinovate!” 14 Și am fost rănit toată ziua și mustrarea mea a venit dimineața. 15 Dacă aș fi

vorbit, aș fi zis așa: „Aceasta este generația fiilor tăi, cărora le-am făgăduit, 16 și n-am putut să înțeleg; aceasta este o povară înaintea mea, 17 până voi intra în sanctuarul lui Dumnezeu și voi înțelege cele din urmă ale lor. 18 Dar pentru înșelăciunile lor ai aruncat răul asupra lor; i-ai doborât când s-au înălțat în mândrie. 19 Cum au fost ei aduși la ruină? Sunt mistuiți deodată, pier în nelegiuirea lor. 20 Ca somnul celui ce se scoală, Doamne, în cetatea Ta le-ai smerit chipul. 21 Căci inima mea s-a aprins și rărunchii mi s-au schimbat. 22 Și sunt smerit și nu știu; am devenit o fiară pentru Tine. 23 Totuși sunt pururea cu Tine; Tu mi-ai ținut tare mâna dreaptă.” 24 Prin sfatul Tău m-ai călăuzit și m-ai primit cu slavă. 25 Căci ce am în ceruri și ce am cerut de la Tine pe pământ? 26 Inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele, pier; și partea mea, Dumnezeule, pentru totdeauna. 27 Căci iată, cei ce se despart de Tine vor pieri; Tu ai nimicit pe toți cei ce comit adulter înaintea Ta. 28 Cât despre mine, să mă agăț de Dumnezeul cel bun, să-mi pun încrederea în Domnul și să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

Psalmul 73

Razuma Asafu

1 De ce, Dumnezeule, Te-ai lepădat până la sfârșit? Ți s-a aprins mânia împotriva oilor pășunii Tale? 2 Adu-Ți aminte de adunarea Ta, pe care ai dobândit-o de demult; ai răscumpărat cu nuiaua moștenirea Ta, muntele Sionului, în care ai locuit. 3 Ridică-Ți mâinile împotriva mândriei lor până la sfârșit, căci răutatea vrăjmașului este în sanctuarul Tău. 4 Cei ce Te urăsc se laudă în mijlocul sărbătorii Tale; își pun semnele lor, semnele lor și nu le cunosc; 5 Căci la ieșirea din Cetatea Înaltă, ca într-o crângă, taie lemne cu topoare. 6 Porțile Lui sunt toate laolaltă; cu coasa și cu ocară au dărâmat. 7 Au aprins cu foc sanctuarul Tău; au pângărit locașul Numelui Tău de pe pământ. 8 Copiii lor zic în inima lor: „Vino și să îndepărtăm de pe pământ toate sărbătorile lui Dumnezeu!” 9 N-am văzut semnele lor; nu mai este niciun proroc și nimeni nu ne va mai cunoaște.” 10 Până când, Dumnezeule, Te va ocărî vrăjmașul? Va batjocori puternicul Numele Tău până la sfârșit? 11 De ce Îți întorci mâna și dreapta Ta din mijlocul sânului Tău până la sfârșit? 12 Dar Dumnezeu, Împăratul nostru, a lucrat mântuire în mijlocul pământului din veșnicie. 13 Tu ai întemeiat marea prin puterea Ta; ai zdrobit capetele șerpilor în ape. 14 Tu ai zdrobit capul șarpelui; i-ai dat hrană popoarelor Etiopiei. 15 Tu ai spart izvoarele și pâraiele; ai secat râurile Itamului. 16 A Ta este ziua și a Ta este noaptea: Tu ai desăvârșit zorii și soarele. 17 Tu ai creat toate marginile pământului; Tu ai creat secerișul și primăvara. 18 Adu-ți aminte de aceasta, vrăjmașule, care ai hulit pe Domnul și un popor nebun a mâniat Numele Tău. 19 Nu da fiarelor sufletul celui ce Te mărturisește; Nu uita până la sfârșit sufletele săracilor Tăi. 20 Gândește-te la legământul Tău, căci țara întunecată este plină de case ale nelegiuirii. 21 Să nu

se întoarcă cei smeriți, ocarați, săraci și nevoiași să laude Numele Tău. 22 Scoală-Te, Dumnezeule, judecă-Ți fața! Adu-Ți aminte de ocara Ta, chiar și de nebun, toată ziua. 23 Nu uita glasul cărții Tale de rugăciuni; voi îndepărta mândria celor ce Te urăsc.

Glorie:

Psalmul 74

1 În cele din urmă, să nu se corupă, psalm al cântării către Asaf

2 Te mărturisim, Dumnezeule, Te mărturisim și vom chema Numele Tău; Îți voi spune toate minunile Tale. 3 Când va veni vremea, voi judeca dreptatea. 4 Pământul s-a topit și toți cei ce locuiau pe el i-am întărit stâlpii. 5 Reh celor răi, nu săvârșiți nelegiuire; și celor ce păcătuiesc, nu vă ridicați coarnele, 6 nu vă ridicați cornul pe înălțime și nu vorbiți lucruri nelegiuite împotriva lui Dumnezeu: 7 căci ce este mai jos de la exod, mai jos de la apus, sub munții goi. 8 Căci Dumnezeu este Judecătorul: acesta este El care smerește și acesta este El care înalță. 9 Ca paharul în mâna Domnului, vinul nu se topește, plin de dizolvare și se întoarce de la semănat la aceasta: ca să nu se potolească setea Lui, vor bea toți păcătoșii pământului. 10 Dar eu mă voi bucura pe vecie, voi cânta laude Dumnezeului lui Iacov: 11 și voi zdrobi toate coarnele păcătoșilor și cornul celui drept va fi înălțat.

Psalmul 75

1 În cele din urmă, în cântări, un psalm pentru Asaf, un cântec pentru asirian

2 Dumnezeu este cunoscut în Iuda, și mare este Numele Lui în Israel. 3 Locul Lui și locuința Lui au fost în pace în Sion. 4 Acolo a sfărâmat El întăriturile arcașilor, armele, sabia și războiul. 5 Tu dai lumină minunată din munții veșnici. 6 Toți nebunii sunt tulburați în inima lor, își dorm somnul și toți oamenii nu găsesc nimic din bogățiile lor în mâini. 7 La mustrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, moțăiesc călăreții pe caii lor. 8 Tu ești înfricoșător și cine se poate împotrivi? De aceea vine mânia Ta. 9 Ai auzit judecata din ceruri; pământul s-a temut și a tăcut, 10 când Te-ai ridicat la judecata lui Dumnezeu, ca să mântuiești pe toți cei smeriți de pe pământ. 11 Căci gândul omului Ți-a fost mărturisit și rămășița gândului Îți prăznuiește un ospăț. 12 Rugați-vă și mulțumiți Domnului Dumnezeului nostru. Toți cei ce Îl înconjoară Îi vor aduce daruri, 13 El este înfricoșător și ia duhurile prinților, mai înfricoșător decât împărații pământului.

Psalmul 76

1 În sfârșit, Idithum, un psalm către Asaf

2 Am strigat către Domnul cu glasul meu, am strigat către Dumnezeu cu glasul meu, și El m-a ascultat. 3 În ziua necazului meu, am căutat pe Dumnezeu cu mâinile mele, am stat înaintea Lui și nu am fost amăgit. Sufletul meu a refuzat să fie mângâiat. 4 Mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am bucurat; eram pustiu și duhul meu s-a stins. 5 Mi-ai împiedicat ochii să privească; eram tulburat și nu puteam vorbi. 6 Mi-am adus aminte de zilele de dinainte și mi-am adus aminte de anii veșniciei și am cugetat: 7 Noaptea am râs în inima mea și duhul meu s-a tulburat. 8 Mă va lepăda Domnul pentru totdeauna și nu-mi va mai arăta har? 9 Sau Își va înceta El îndurarea până la sfârșit și va pune capăt cuvântului din generație în generație? 10 Va uita Dumnezeu să-Și arate îndurare? Sau Își va reține El îndurările în mânia Lui? 11 Și am zis: „Acum am început; aceasta este nelegiuirea dreptei Celui Preaînalt.” 12 Mi-am adus aminte de lucrările Domnului, căci îmi voi aduce aminte de minunile Tale de la început. 13 Voi medita la toate lucrările Tale și voi râde de începuturile Tale. 14 Dumnezeule, calea Ta este sfântă: cine este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru? 15 Tu ești un Dumnezeu care face minuni: Ți-ai vestit puterea printre oameni, 16 Tu ai izbăvit prin brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. 17 Tu ai văzut apele, Dumnezeule, ai văzut apele și te-ai înspăimântat; adâncurile se învăluiau în vâltoare, 18 era un vuiet puternic al apelor, un glas venea din nori, căci săgețile Tale treceau. 19 Vuietul tunetului Tău este pe roți; fulgerele Tale luminează lumea; pământul se mișcă și se cutremură. 20 Căile Tale sunt pe mare și cărările Tale în ape multe; și pașii Tăi nu sunt cunoscuți. 21 Ți-ai călăuzit poporul ca pe niște oi prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

Glorie:

Conform celei de-a 10-a kathisme, Trisagionul după Tatăl Nostru:

Același tropar, glasul 6: Mă înfricoșător sunt, Hristoase, de ziua cea cumplită a venirii Tale și, Doamne, Cel ce te temi de judecata cea nespălată, mă înfricoșător sunt și tremur, căci am multe păcate, dar înainte de sfârșit, ca un Dumnezeu milostiv, întoarce-te și mă mântuiește, Mântuitorul meu, Cel Preamilostiv.

Glorie: Când tronurile vor fi așezate pentru judecată, Doamne, și oamenii se vor înfățișa înaintea scaunului Tău de judecată, regele nu va fi preferat războinicului, nici stăpânul nu va avea întâietate față de slujitor: căci fiecare va fi fie slăvit, fie rușinat de faptele sale.

Și acum: Ți s-au îngăduit daruri mari, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut cu trup pe Cel din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeul nostru, bogat în milă și neînțeles în mărinimie, care singur prin fire ești fără păcat și pentru noi Te-ai făcut om fără păcat, ascultă în acest ceas rugăciunea mea dureroasă, căci sunt sărac și nevoiaș din cauza faptelor bune și inima mea se tulbură în mine. Căci Tu știi, Împărate Preaînalt, Doamne al cerului și al pământului, că mi-am pierdut toată tinerețea în păcate și am urmat poftele trupului meu, am devenit râsul demonilor, am devenit urmașul diavolului, bălăcindu-mă mereu în întunericul plăcerilor, întunecat de gânduri din fragedă pruncie, chiar și acum, niciodată n-am vrut să fac voia Ta cea sfântă, ci am fost complet captivat de patimile care mă ispiteau, am devenit râsul și batjocura demonilor, fără să socotesc niciodată în mintea mea mânia nesuferită a mustrării Tale asupra păcătoșilor și gheena aprinsă care se află înaintea mea. De aici, căzând în disperare și, neavând niciodată vreun simț al convertirii, m-am făcut gol și gol, care vine din prietenia Ta. Căci ce fel de păcat n-am săvârșit? Ce faptă demonică n-am făcut? Ce faptă rușinoasă și desfrânată n-am săvârșit cu desăvârșire și sârguință? Mi-am întinat mintea cu amintiri trupești, mi-am întinat trupul cu amestecuri, mi-am întinat duhul cu constituția, am iubit să slujesc fiecărui mădular al nenorocitului meu trup și să fiu rob păcatului. Și cine altul nu mă va plânge pe mine, cel nenorocit? Cine nu mă va plânge pe mine, cel condamnat? Căci eu singur, Stăpâne, Te-am mâniat cu mânie, eu singur Ți-am aprins mânia împotriva mea, eu singur am făcut răul înaintea Ta, întrecând și biruind pe toți păcătoșii din veacuri, care au păcătuit neasemuit și sunt neiertați. Dar, fiindcă Tu ești preamilostiv, îndurător, Iubitor de oameni și aștepți convertirea omenirii, iată, mă arunc înaintea judecății Tale cumplite și nesuferite și, ca unul care se atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului meu strig către Tine: Curățește-mă, Doamne, iartă-mă, Beneficiul meu, miluiește-mă de neputința mea, pleacă-te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și nu tăcea la lacrimile mele, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiește și întoarce pe cel ce greșește, îmbrățișează pe cel ce se întoarce și iartă pe cel ce se roagă. Căci n-ai rânduit pocăința celor drepți, n-ai rânduit iertarea celor ce nu păcătuiesc, ci mi-ai rânduit pocăința mie, păcătosului, pentru care am săvârșit în indignarea Ta, gol și descoperit stau înaintea Ta, Doamne, Cunoscătorule al inimilor, mărturisindu-mi păcatele: căci nu pot privi în sus și să văd înălțimile cerului, fiind zdrobit de greutatea păcatelor mele. Luminează ochii inimii mele și dăruiește-mi blândețe spre pocăință și smerenie inimii spre îndreptare, ca cu bună nădejde și adevărată încredere să pot merge în lumea aceea, lăudând și binecuvântând pururea numele Tău preasfânt, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma este unu din zece

Psalmul 77

Razuma Asafu

1 Luați aminte, poporul Meu, la legea Mea, plecați-vă urechea la cuvintele gurii Mele! 2 Îmi voi deschide gura în pilde, voi vesti rele de la început, 3 pe care le-am auzit și le-am știut și pe care ni le-au făcut cunoscute părinții noștri. 4 Nu sunt ascunse de copiii lor, din neam în neam, ca să vestească laudele Domnului, lucrările Lui puternice și minunile pe care le-a făcut. 5 El a ridicat o mărturie în Iacov și a pus o lege în Israel, zicând: „Căci am zis fiilor mei porunca părinților noștri, 6 ca o altă generație să știe că se vor naște fii și se vor scula și le voi spune fiilor mei: 7 Să-și pună încrederea în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu și să caute poruncile Lui. 8 Ca să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățânată și amară, o generație care nu și-a îndreptat inima și nu și-a încredințat duhul în Dumnezeu. 9 Copiii lui Efraim, când au lovit și au tras arcurile lor, s-au întors în ziua bătăliei. 10 N-au păzit legământul lui Dumnezeu și n-au vrut să umble în legea Lui. 11 Au uitat faptele Lui bune și minunile Lui, pe care li le arătase 12 înaintea părinților lor, minuni pe care le făcuse în țara Egiptului, în țara lui Taneos. 13 Deschide marea și treci prin ea! Închipuie apele ca o burduf! 15 Și i-am învățat prin nor în timpul zilei și toată noaptea cu luminarea lui Dumnezeu. foc. 15 El a deschis piatra în pustie și mi-a dat să beau ca în adâncul adâncului, 16 și a scos apă din piatră și a făcut-o să coboare ca niște râuri de apă. 17 Și au păcătuit și mai mult împotriva Lui și L-au mâniat pe Cel Preaînalt în pământul uscat. 18 Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând hrană pentru sufletele lor. 19 Și au defăimat pe Dumnezeu și au zis: „Este cu putință ca Dumnezeu să pregătească o masă în pustie? 20 Căci El a lovit stânca și apele au țâșnit și râurile au dat pe dinafară: poate el să dea carne și pâine sau să pregătească o masă poporului Său?” 21 De aceea Domnul a auzit și a disprețuit; și un foc S-a aprins în Iacov și mânia S-a stârnit asupra lui Israel, 22 pentru că nu au crezut în Dumnezeu și nu au nădăjduit în mântuirea Lui. 23 Atunci a dat poruncă norilor de sus și a deschis ușile cerurilor, 24 și a făcut să plouă mană pentru ei ca să mănânce și le-a dat pâinea cerului. 25 Omul a mâncat pâinea îngerilor; El le-a trimis carne 26 El a ridicat miazăzile din ceruri și a adus ploaie cu puterea Lui, 27 și a făcut să plouă peste ei ca praful peste carnea lor și păsări cu pene ca nisipul mării. 28 Și au căzut în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor. 29 Și au mâncat și s-au săturat pe deplin și le-a adus pofta. 30 Nu au fost lipsiți de pofta lor: încă le-a mai rămas mâncare în gura. 31 Și mânia lui Dumnezeu a venit peste ei și a ucis pe mulți dintre ei și i-a închis pe aleșii lui Israel. 32 În toate aceste lucruri au păcătuit și nu au crezut în minunile Lui. 33 Așa că zilele lor s-au sfârșit în deșertăciune și anii lor în grabă. 34 Și când i-a ucis, atunci L-au căutat și s-au întors și s-au rugat dimineață lui Dumnezeu. 35 Și și-au adus aminte că Dumnezeu era ajutorul lor și Dumnezeul Cel Preaînalt era izbăvitorul lor. 36 Și L-au iubit cu gura lor și cu limba lor L-au mințit: 37 Dar inima lor nu era dreaptă. cu El, nici nu s-au încrezut în legământul Lui. 38 El este plin de milă și le va șterge păcatele și nu-i va corupi, ci Își va

potoli mânia și nu-Și va aprinde toată mânia.39 Îmi amintesc că sunt carne, un duh care umblă și nu se întoarce. 40 Câți oameni răi L-au provocat în pustie și L-au provocat la mânie pe uscat? 41 Atunci s-au întors și L-au ispitit pe Dumnezeu și L-au provocat la mânie pe Sfântul lui Israel. 42 Și nu și-au adus aminte de mâna Lui în ziua când i-a izbăvit din mâna celui ce i-a provocat, 43 cum a pus semnele Sale în Egipt și minunile Sale în câmpia Tanaios. 44 Și a prefăcut râurile lor în sânge și izvoarele lor, ca să nu mai bea. 45 A trimis împotriva lor o ciumă de muște și i-au mâncat, și broaște și i-au stricat. 46 Și le-a dat rodul și munca lor la seceriș. 47 Le-a ucis viile cu grindină și zmeura cu must. 48 Le-a dat vitele grindinei și averile lor focului. 49 A trimis împotriva lor urgia mâniei Sale, mânia, mânia și necazul, o trimitere de îngeri răi. 50 El a făcut cale mâniei Sale și nu le-a cruțat sufletele de la moarte; și le-a închis vitele în moarte. 51 Și a lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului, începutul tuturor muncilor lor, în satele lui Ham. 52 Și-a ridicat poporul ca pe oi și i-a călăuzit ca pe o turmă în pustie. 53 Și i-a condus la încredere și nu s-au temut; și vrăjmașii lor au acoperit marea. 54 Și i-a adus la muntele Sfântului Său, acest munte pe care l-a cumpărat dreapta Lui. 55 Și a izgonit neamurile dinaintea lor și le-a dat țara prin sorți și a făcut ca semințiile lui Israel să locuiască în satele lor. 56 Și au ispitit și L-au mâniat pe Dumnezeul Cel Preaînalt și nu au păzit mărturiile Lui. 57 Ci s-au întors și s-au lepădat pe ei înșiși, ca părinții lor, și s-au prefăcut într-un arc răsucit. 58 L-au mâniat cu dealurile lor și L-au mâniat cu chipurile lor cioplite. 59 Dumnezeu a auzit, a disprețuit și l-a smerit foarte mult pe Israel, 60 și a lepădat cortul Silomului, locuința unde locuia printre oameni. 61 Și ai dat puterea lor în robie și bunătatea lor în mâinile vrăjmașilor, 62 și ai închis poporul Tău în arme și ți-ai disprețuit averea. 63 Tinerii lor au mâncat foc și fecioarele lor n-au plâns; 64 preoții lor au căzut zdrobiți de sabie și văduvele lor nu vor fi jelite. 65 Și Domnul S-a sculat, când dormea, când era puternic și vesel de vin, 66 și a lovit pe vrăjmașii Săi și le-a dat o ocară veșnică. 67 Și a lepădat locuința lui Iosif și nu a ales semința lui Efraim; 68 Ci a ales semința lui Iuda, Muntele Sionului, pe care l-a iubit; 69 Și-a zidit sanctuarul ca un inorog, o temelie pe pământ pentru totdeauna. 70 Și a ales pe David, robul Său, și l-a luat dintre turme; 71 L-a luat dintre mulgători, ca să pască pe Iacov, robul Său, și pe Israel moștenirea Sa. 72 M-a păzit în integritatea inimii Sale și Și-a întins mâna cu pricepere.și i-a corupt. 46 Și le-a dat rodul și munca lor toiagului. 47 Le-a ucis viile cu grindină și pe nemernicii lor cu must. 48 Le-a dat vitele grindinei și averile lor focului. 49 A trimis asupra lor urgia mâniei Sale, mânie, mânie și întristare, o trimitere de îngeri răi. 50 A făcut o cale mâniei Sale și nu le-a cruțat sufletele de la moarte; și le-a închis vitele în moarte, 51 Și a lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului, începutul întregii munci lor în satele lui Ham. 52 Și-a ridicat poporul ca pe oi și i-a condus ca pe o turmă în pustie, 53 Și i-a condus la încredere și nu s-au temut; și vrăjmașii lor au acoperit marea. 54 Și i-a dus la muntele Sfântului Său, acest munte pe care l-a cumpărat dreapta Lui. 55 Și a izgonit neamurile dinaintea lor și le-a dat țara prin sorți și a făcut ca semințiile lui Israel să locuiască în satele lor.

56 Ei au ispitit și L-au mâniat pe Dumnezeul Cel Preaînalt și nu au păzit mărturiile Lui, 57 ci s-au întors și s-au lepădat pe ei înșiși, ca părinții lor, și s-au prefăcut într-un arc răsucit, 58 și L-au mâniat cu dealurile lor și L-au întărâtat la mânie cu chipurile lor cioplite. 59 Dumnezeu a auzit și a disprețuit și a smerit foarte mult pe Israel, 60 și a lepădat cortul Silomului, locuința unde locuia printre oameni. 61 Și ai dat puterea lor în robie și bunătatea lor în mâinile vrăjmașilor, 62 și ai închis poporul Tău în arme și Ți-ai disprețuit averea. 63 Tinerii lor au mâncat foc și fecioarele lor nu s-au plâns; 64 preoții lor au căzut zdrobiți de sabie și văduvele lor nu vor fi plânse. 65 Și Domnul S-a sculat, pe când dormea, pe când era puternic și vesel din cauza vinului, 66 și a lovit pe vrăjmașii Săi și le-a dat o ocară veșnică. 67 A lepădat locuința lui Iosif și n-a ales semința lui Efraim, 68 Ci a ales semința lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit, 69 Și și-a zidit sanctuarul ca un inorog, o temelie pe pământ pentru totdeauna. 70 L-a ales pe David, robul Său, și l-a luat dintre turme, 71 L-a luat dintre mulgători, ca să pască pe Iacov, robul Său, și pe Israel, moștenirea Sa. 72 M-a păzit în neprihănirea inimii Lui și, cu pricepere, Și-a întins mâna.și i-a corupt. 46 Și le-a dat rodul și munca lor toiagului. 47 Le-a ucis viile cu grindină și pe nemernicii lor cu must. 48 Le-a dat vitele grindinei și averile lor focului. 49 A trimis asupra lor urgia mâniei Sale, mânie, mânie și întristare, o trimitere de îngeri răi. 50 A făcut o cale mâniei Sale și nu le-a cruțat sufletele de la moarte; și le-a închis vitele în moarte, 51 Și a lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului, începutul întregii munci lor în satele lui Ham. 52 Și-a ridicat poporul ca pe oi și i-a condus ca pe o turmă în pustie, 53 Și i-a condus la încredere și nu s-au temut; și vrăjmașii lor au acoperit marea. 54 Și i-a dus la muntele Sfântului Său, acest munte pe care l-a cumpărat dreapta Lui. 55 Și a izgonit neamurile dinaintea lor și le-a dat țara prin sorți și a făcut ca semințiile lui Israel să locuiască în satele lor. 56 Ei au ispitit și L-au mâniat pe Dumnezeul Cel Preaînalt și nu au păzit mărturiile Lui, 57 ci s-au întors și s-au lepădat pe ei înșiși, ca părinții lor, și s-au prefăcut într-un arc răsucit, 58 și L-au mâniat cu dealurile lor și L-au întărâtat la mânie cu chipurile lor cioplite. 59 Dumnezeu a auzit și a disprețuit și a smerit foarte mult pe Israel, 60 și a lepădat cortul Silomului, locuința unde locuia printre oameni. 61 Și ai dat puterea lor în robie și bunătatea lor în mâinile vrăjmașilor, 62 și ai închis poporul Tău în arme și Ți-ai disprețuit averea. 63 Tinerii lor au mâncat foc și fecioarele lor nu s-au plâns; 64 preoții lor au căzut zdrobiți de sabie și văduvele lor nu vor fi plânse. 65 Și Domnul S-a sculat, pe când dormea, pe când era puternic și vesel din cauza vinului, 66 și a lovit pe vrăjmașii Săi și le-a dat o ocară veșnică. 67 A lepădat locuința lui Iosif și n-a ales semința lui Efraim, 68 Ci a ales semința lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit, 69 Și și-a zidit sanctuarul ca un inorog, o temelie pe pământ pentru totdeauna. 70 L-a ales pe David, robul Său, și l-a luat dintre turme, 71 L-a luat dintre mulgători, ca să pască pe Iacov, robul Său, și pe Israel, moștenirea Sa. 72 M-a păzit în neprihănirea inimii Lui și, cu pricepere, Și-a întins mâna.58 L-au mâniat cu dealurile lor și L-au întărâtat cu chipurile lor cioplite. 59 Dumnezeu a auzit și a disprețuit și a disprețuit foarte mult pe Israel,

60 Și a lepădat cortul din Silo, locuința unde locuia printre popoare. 61 Și le-a dat puterea în robie și frumusețea lor în mâinile vrăjmașului. 62 Și-a închis poporul în sabie și a disprețuit moștenirea Lui. 63 Focul le-a mistuit tinerii și fecioarele lor n-au fost puse deoparte. 64 Preotesele lor au căzut lovite de sabie și văduvele lor n-au fost jelite. 65 Atunci Domnul S-a sculat ca și cum ar dormi, ca și cum ar fi puternic și amețit de vin. 66 Și-a lovit pe vrăjmașii și le-a dat o ocară veșnică. 67 A lepădat locuința lui Iosif și n-a ales seminția lui Efraim. 68 Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit. 69 Și-a zidit sanctuarul ca un inorog, o temelie pe pământ pentru totdeauna. 70 Și a ales pe David, robul Său, și l-a luat dintre turme, 71 L-a luat de la mulgători, ca să pască pe Iacov, robul Său, și pe Israel, moștenirea Sa. 72 Și m-a păzit în integritatea inimii Sale și cu pricepere Și-a întins mâna.58 L-au mâniat cu dealurile lor și L-au întărâtat cu chipurile lor cioplite. 59 Dumnezeu a auzit și a disprețuit și a disprețuit foarte mult pe Israel, 60 Și a lepădat cortul din Silo, locuința unde locuia printre popoare. 61 Și le-a dat puterea în robie și frumusețea lor în mâinile vrăjmașului. 62 Și-a închis poporul în sabie și a disprețuit moștenirea Lui. 63 Focul le-a mistuit tinerii și fecioarele lor n-au fost puse deoparte. 64 Preotesele lor au căzut lovite de sabie și văduvele lor n-au fost jelite. 65 Atunci Domnul S-a sculat ca și cum ar dormi, ca și cum ar fi puternic și amețit de vin. 66 Și-a lovit pe vrăjmașii și le-a dat o ocară veșnică. 67 A lepădat locuința lui Iosif și n-a ales seminția lui Efraim. 68 Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit. 69 Și-a zidit sanctuarul ca un inorog, o temelie pe pământ pentru totdeauna. 70 Și a ales pe David, robul Său, și l-a luat dintre turme, 71 L-a luat de la mulgători, ca să pască pe Iacov, robul Său, și pe Israel, moștenirea Sa. 72 Și m-a păzit în integritatea inimii Sale și cu pricepere Și-a întins mâna.

Glorie:

Psalmul 78

Un psalm către Asaf

1 Dumnezeule, neamurile au intrat în moștenirea Ta, au pângărit Templul Tău cel sfânt. 2 Au făcut din Ierusalimul o grădină de zarzavat, au pus trupurile moarte ale robilor Tăi hrană păsărilor cerului și carnea sfinților Tăi fiarelor pământului. 3 Și-au vărsat sângele ca apa împrejurul Ierusalimului și n-a mai fost îngropare. 4 Am ajuns de ocară pentru vecinii noștri, de batjocură și de ocară pentru cei din jur. 5 Până când, Doamne, Te vei mânia până la sfârșit? Oare râvna Ta arde ca focul? 6 Varsă-Ți mânia peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care nu cheamă Numele Tău! 7 Căci l-au devorat pe Iacov și i-au pustiit locul. 8 Nu-Ți aduce aminte de nelegiuirile noastre de dinainte; să vină repede înaintea noastră îndurările Tale, Doamne, căci am ajuns foarte săraci. 9 Ajută-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava Numelui Tău! Doamne,

izbăvește-ne și curățǎ-ne de păcatele noastre, în Numele Tău! 10 Să nu se întâmple ca neamurile să plângă: „Unde este Dumnezeul lor?” Și fie cunoscută înaintea ochilor noștri răzbunarea pentru sângele vărsat al robului Tău! 11 Să ajungă înaintea Ta gemetele celor înlănțuiți; după mărimea brațului Tău, îngrijește-i pe fiii celor uciși. 12 Răsplătește vecinilor noștri în șapte ori mai mult, în sânul lor, ocara cu care Te-au ocărat, Doamne! 13 Dar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale, Te vom lăuda, Dumnezeule, în veac și vom vesti lauda Ta din neam în neam.

Psalmul 79

1 În sfârșit, pentru cei ce s-au abătut de la cale. O mărturie pentru Asaf. Un psalm

2 Tu, care păstorești pe Israel, ia aminte! Vei învăța ca oile lui Iosif, care șade pe heruvimi, 3 înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase. Înalță-Ți puterea și vino în gard și mântuiește-ne! 4 Dumnezeule, întoarce-ne și fă să strălucească fața Ta, și vom fi mântuiți! 5 Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când Te vei mânia la rugăciunea robului Tău? 6 Hrănește-ne cu pâinea lacrimilor și udă-ne cu lacrimi pe măsură! 7 Ne-ai făcut un motiv de ceartă pentru vecinii noștri și vrăjmașii noștri au devenit imitatorii noștri. 8 Doamne, Dumnezeul oștirilor, întoarce-ne și fă să strălucească fața Ta, și vom fi mântuiți! 9 Tu ai scos vii din Egipt, ai izgonit neamurile și le-ai sădit. 10 Ai făcut o cale înaintea lor, le-ai sădit rădăcinile și ai umplut pământul. 11 Umbra Lui acoperă munții, și ramurile Lui cedrii lui Dumnezeu; 12 ramurile Lui se întind până la mare și ramurile Lui până la râuri. 13 De ce i-ai dărâmat cetățiua și toți trecătorii l-au apucat? 14 Și mistrețul a fost luat din dumbrăviță și fiara sălbatică l-a mâncat. 15 Dumnezeul oștirilor, întoarce-Te dar și privește din ceruri și privește și cercetează viea aceasta! 16 Și dă-i înapoi pe cea pe care a sădit-o dreapta Ta și pe fiul omului pe care Ți l-ai întărit! 17 Sunt arse în foc și dezgropate; la mustrarea feței Tale pier. 18 Mâna Ta să fie peste omul dreptei Tale și peste fiul omului pe care Ți l-ai întărit! 19 Și noi nu ne vom abate de la Tine; dă-ne viață și cheamă Numele Tău! 20 Doamne, Dumnezeul oștirilor, întoarce-ne și fă să strălucească fața Ta, și vom fi mântuiți!

Psalmul 80

1 În cele din urmă, despre teascuri, un psalm către Asaf

2 Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorul nostru, strigați un cântec de bucurie Dumnezeului lui Iacov. 3 Luați psalmul și dați tamburina, psaltirea frumoasă cu harpa. 4 Sunați din trâmbiță la lună nouă, în ziua celebră a sărbătorii voastre. 5 Căci aceasta este o poruncă pentru Israel și o judecată pentru Dumnezeul lui Iacov. 6 El a pus o mărturie împotriva lui Iosif, când a ieșit din țara Egiptului, a

cărui limbă nu o cunoșteau. 7 Spatele lui este luat de povară, mâinile lui sunt înrobite în poală. 8 În necaz M-ai chemat și te-am izbăvit; te-am auzit în furtună ascunsă, te-am încercat în apele conflictului. 9 Ascultă, poporul Meu, și îți voi mărturisi, Israele, dacă Mă vei asculta. 10 Nu vei avea dumnezei noi și nu te vei închina unui dumnezeu străin. 11 Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți larg gura, ca să împlinesc porunca. 12 Totuși, poporul Meu n-a ascultat de glasul Meu, nici Israel nu M-a ascultat. 13 De aceea i-am trimis după cum au început inimile lor; vor merge pe drumul lor cel început. 14 De m-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel pe calea Mea, 15 degeaba ar fi smerit pe vrăjmașii Săi și mi-ar fi pus mâna peste cei ce-l ocărau. 16 Domnul L-a mințit, și vremea lor va dăinui veșnic. 17 Îi vei sătura cu grăsimea grâului și cu mierea din stâncă.

Glorie:

Psalmul 81

Un psalm către Asaf

1 Dumnezeu este în adunarea dumnezeilor și în mijlocul lor dumnezeii vor judeca. 2 Până când veți judeca nedreptatea și veți primi cu căldură fața păcătoșilor? 3 Judecați pe cei slabi și pe cei săraci, dați dreptate celor smeriți și celor săraci. 4 Luați deoparte pe sărac și pe cel nenorocit și izbăviți-l din mâna păcătoșilor. 5 Fără să știe, fără să priceapă, ei umblă în întuneric: toate temeliile pământului să fie clătinate. 6 Tu ești Dumnezeu și toți sunteți fii ai Celui Preaînalt. 7 Dar voi muriți ca oamenii și cădeți ca unul dintre voinici. 8 Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul, căci Tu vei moșteni printre toate neamurile.

Psalmul 82

1 Cântarea psalmilor către Asaf

2 Dumnezeule, cine este ca Tine? Nu tace și nu mustra, Dumnezeule! 3 Căci iată, vrăjmașii Tăi au răcnit și cei ce Te urăsc își ridică capetele. 4 Au făcut rău poporului Tău și au sfătuit împotriva sfinților Tăi. 5 Ei au zis: „Veniți, să-i nimicim dintre neamuri și numele lui Israel nu va mai fi pomenit!” 6 Căci au sfătuit împreună și au făcut un legământ împotriva Ta: 7 Satele Edomului și Ismaeliții, Moabul și Hagareții; 8 Ghebalul, Amonul și Amalecul, străinii cu cei ce locuiau în Tir; 9 Căci și Asiria a venit cu ei și a fost un ajutor pentru fiii lui Lot. 10 El i-a făcut ca Madianul și Sisera, ca Iabemul în pârâul Chis. 11 Au fost mistuiți la En-Dor, au ajuns ca putregaiul pământului. 12 Fă-le pe căpeteniile lor ca pe Oreb, Zeeb, Zebah și Țalmuna, ca pe toate căpeteniile lor, 13 care au zis: „Să moștenim sanctuarul lui Dumnezeu!” 14 Dumnezeul meu, fă-i ca o buturugă, ca o trestie

luată de vânt. 15 Ca focul care arde dumbrăvile, ca flacăra care aprinde munții, 16 așa-i vei mistui cu furtuna Ta și-i vei tulbura cu mânia Ta. 17 Umple-le fețele de rușine și vor căuta Numele Tău, Doamne! 18 Să fie rușinați și îngroziți în veac și în veac, să fie înmărmuriți și să piară! 19 Să știe că Numele Tău este Doamne, că Tu ești singurul Cel Preaînalt în tot pământul!

Psalmul 83

1 În cele din urmă, despre teascurile fiilor lui Core, un psalm

2 Cât de iubite sunt corturile Tale, Doamne al oștirilor! 3 Sufletul meu tânjește după curțile Domnului; inima mea și trupul meu se bucură de Dumnezeul cel Viu. 4 Căci pasărea și-a găsit un templu și turtureaua un cuib, unde își pune puii. Acestea sunt altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. 5 Fericit sunt cei ce locuiesc în casa Ta! Te vor lăuda în veac. 6 Fericit este omul al cărui ajutor este la Tine, care își îndreaptă inima spre suișuri, 7 în valea lacrimilor, în locul unde ai pus-o; căci Cel ce dă legea va da o binecuvântare. 8 Ei vor merge din putere în putere: Dumnezeul dumnezeilor Se va arăta în Sion. 9 Doamne, Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea; pleacă-i urechea, Dumnezeul lui Iacov. 10 Apărătorul nostru, ia aminte, Dumnezeule, și privește spre fața Hristosului Tău! 11 Căci mai bine este o zi în curțile Tale decât o mie; mai bine este să locuim în Casa Dumnezeului meu decât să locuim în cetățile păcătoșilor. 12 Căci Domnul iubește mila și adevărul; Dumnezeu dă har și slavă; Domnul nu lipsește de binele celor ce umblă în bunătate. 13 Doamne, Dumnezeul oștirilor, binecuvântat este omul care se încrede în Tine.

Psalmul 84

1 La sfârșit, către fiii lui Core, un psalm

2 Doamne, Te-ai desfătat în țara Ta; ai adus înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov. 3 Ai iertat nelegiuirile poporului Tău; ai acoperit toate păcatele lor. 4 Ți-ai abătut toată mânia; Te-ai întors de la apriga urgie a Ta. 5 Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, și abate-Ți mânia de la noi. 6 Te vei mânia pe noi pentru totdeauna? Sau vei continua mânia Ta din generație în generație? 7 Dumnezeule, Te vei întoarce; dă-ne la viață, și poporul Tău se va bucura de Tine. 8 Arată-ne, Doamne, mila Ta și dă-ne mântuirea Ta. 9 Voi auzi ce va zice Domnul Dumnezeu despre mine; căci El va vesti pace poporului Său, sfinților Săi și celor ce își întorc inima spre El. 10 Totuși, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, ca să facă slavă să locuiască în țara noastră. 11 Mila și adevărul s-au întâlnit, dreptatea și pacea s-au îmbrățișat. 12 Adevărul s-a ridicat din pământ și dreptatea a venit din ceruri, 13 căci Domnul va da bunătate și

pământul nostru își va da roadele. 14 Dreptatea va merge înaintea Lui și își va pune picioarele pe cale.

Glorie:

Conform celei de-a 11-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropare, glasul 7: Având sufletul meu, leacul pocăinței, apropie-te cu lacrimi, strigând cu suspine: Medic al sufletelor și al trupurilor, izbăvește-mă, Iubitorule de oameni, de multe păcate, pune-mă laolaltă cu desfrânata, hoțul și vameșul și dăruiește-mi, Dumnezeule, iertare fărădelegilor mele și mă mântuiește.

Slavă: N-am urmat pocăința vameșului și n-am dobândit lacrimile desfrânatei, căci sunt orbit de o astfel de mustrare, ci prin mila Ta mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeul nostru, precum iubești oamenii.

Și acum: O, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Neprihănită, roagă-te Fiului Tău cu puterile cerești să ne dăruiască iertare de păcate înainte de sfârșit și mare milă.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Strălucește în inimile noastre, Doamne, Cel ce iubești oamenii, lumina nestricăcioasă a cunoașterii Tale de Dumnezeu și deschide ochii minților noastre spre înțelegerea predicilor Tale evanghelice și sădurește în noi frica de binecuvântatele Tale porunci, ca, călcând în picioare toate poftele trupești, să trecem prin viața duhovnicească, tot ce-Ți este plăcut, atât cu înțelepciune, cât și cu faptă. Căci Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Tatăl Tău cel veșnic și cu Preasfântul, bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma a doua din zece

Psalmul 85

Rugăciune către David

1 Pleacă-Ți urechea, Doamne, și ascultă-mă, căci sunt sărac și nevoiaș. 2 Păzește-mi sufletul, căci sunt sfânt; mântuiește-l pe robul Tău, Dumnezeul meu, care se încrede în Tine. 3 Ai milă de mine, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua. 4 Veselește sufletul robului Tău, căci către Tine mi-am îndreptat

sufletul. 5 Căci Tu, Doamne, ești bun și blând și plin de îndurare față de toți cei ce Te cheamă. 6 Pleacă urechea, Doamne, la cererea mea și ia aminte la glasul rugăciunii mele. 7 În ziua necazului meu, am strigat către Tine, căci m-ai ascultat. 8 Nu este nimeni ca Tine, Doamne, între dumnezei, și nimeni nu seamănă cu faptele Tale. 9 Toate neamurile pe care le-ai făcut vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi Numele Tău. 10 Căci Tu ești mare și faci minuni; Tu singur ești Dumnezeu. 11 Învață-mă, Doamne, pe calea Ta, și voi umbla în adevărul Tău; să se bucure inima mea să se teamă de Numele Tău. 12 Îți voi mărturisi, Doamne Dumnezeul meu, din toată inima mea și voi slăvi Numele Tău în veci. 13 Căci marea Ta îndurare este peste mine și mi-ai izbăvit sufletul din adâncul morților. 14 Dumnezeule, cei fărădelegi s-au ridicat împotriva mea și adunarea domnitorilor mi-a căutat sufletul și nu l-au pus înaintea Ta. 15 Dar Tu, Doamne Dumnezeul meu, ești îndurător și milostiv, încet la mânie și plin de îndurare și credincioșie. 16 Caută spre mine și ai milă de mine, dă puterea Ta robului Tău și mântuiește pe fiul roabei Tale. 17 Fă față de mine un semn bun și să vadă și să se rușineze cei ce mă urăsc, căci Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Psalmul 86

1 Către fiul lui Core, un psalm al cântării

2 Temeliile lui sunt pe munții sfinți; Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate satele lui Iacov. 3 Cuvinte glorioase au fost rostite despre tine, cetatea lui Dumnezeu. 4 Îmi voi aduce aminte de Rahav și de Babilon, care m-au călăuzit, și iată femeile străine, și Tirul, și locuitorii Etiopiei, care erau acolo. 5 Mama Sion zice: Om, și om s-a născut în el, și El este temelia și Cel Preaînalt. 6 Domnul a scris în scris poporul și acești prinți care erau în el. 7 Căci în tine este locuința tuturor celor ce se bucură.

Psalmul 87

1 O cântare de psalmi către fiii lui Core, la sfârșit, ca să răspundă pentru Melef, priceperea lui Heman, israelitul

2 Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi și noapte am strigat înaintea Ta. 3 Să ajungă rugăciunea mea înaintea Ta, pleacă-Ți urechea la cererea mea! 4 Căci sufletul meu este plin de rele și viața mea este aproape de iad. 5 Am fost numărat printre cei ce se pogoară în groapă; am ajuns ca un om fără ajutor, 6 ca un om liber printre morți, ca cei răniți care dorm în mormânt și de care nu-Ți mai aduci aminte; și au fost izgoniți din mâna Ta. 7 M-au pus în groapa cea mai de jos, în umbrele cele mai întunecate și în umbrele morții. 8 Mânia Ta este puternică împotriva mea și toate valurile Tale le-ai adus asupra mea. 9 Mi-ai

izgonit de la mine pe cunoscuții mei; m-au făcut o urâciune pentru ei înșiși; am fost abandonat și nu m-am mai ridicat. 10 Ochii mei slăbesc de sărăcie; am strigat către Tine, Doamne, toată ziua; mi-am ridicat mâinile către Tine. 11 Faci Tu minuni printre morți? Sau îi vor învia doctorii și Te vor mărturisi? 12 Va vesti cineva în Locuința Morților bunătatea Ta și adevărul Tău în pieire? 13 Se vor cunoaște oare minunile Tale în întuneric și dreptatea Ta în țara uitată? 14 Am strigat către Tine, Doamne, și dimineața rugăciunea mea Te va înainta înainte. 15 De ce, Doamne, îmi leapăzi sufletul și Îți ascunzi fața de mine? 16 Sunt sărac și trudit din tinerețea mea; El este înălțat, smerit și slăbit. 17 Mânia Ta a venit peste mine, spaimele Tale m-au tulburat. 18 Mă înconjoară ca apa și mă copleșesc toată ziua. 19 Ai îndepărtat de la mine pe prietenul și vecinul meu și pe cunoscuții mei de patimi.

Glorie:

Psalmul 88

1 Mintea lui Etam israelitul, psalm

2 Voi cânta îndurarea Ta, Doamne, în veac; cu gura mea voi vesti credincioșia Ta din neam în neam. 3 Căci Tu ai zis: «Îndurarea ține în veac; credincioșia Ta va fi întărită în ceruri. 4 Am făcut un legământ cu alesul Meu; am jurat lui David, robului Meu, că 5 Îți voi pregăti sămânța pe veac și Îți voi zidi scaunul de domnie din neam în neam. 6 Cerurile vor mărturisi minunile Tale, Doamne, căci adevărul Tău este în biserica sfinților. 7 Căci cine poate fi egal cu Domnul în nori? Va fi el ca Domnul în fiii lui Dumnezeu? 8 Dumnezeu este proslăvit în soarta sfinților, mare și înfricoșător mai presus de toți cei ce-L înconjoară. 9 Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este ca Tine? Tu ești puternic, Doamne, și adevărul Tău este în jurul Tău. 10 Tu stăpânești peste puterea mărilor; Tu potolești vuietul valurilor lor. 11 Tu i-ai smerit pe cei mândri ca pe niște răni; cu brațul tăriei Tale ți-ai risipit vrăjmașii. 12 Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; Tu ai întemeiat lumea și tot ce o înconjoară. 13 Tu ai făcut nordul și marea; Taborul și Hermonul se vor bucura de Numele Tău. 14 Brațul Tău este puternic, mâna Ta să fie întărită și dreapta Ta să fie înălțată. 15 Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău de domnie; mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. 16 Fericit este poporul care cunoaște strigătul de bucurie: „Doamne, în lumina feței Tale vor umbla!” 17 Se vor bucura toată ziua în Numele Tău și vor fi înălțați în dreptatea Ta. 18 Căci Tu le-ai lăudat puterea și, prin favoarea Ta, cornul nostru va fi înălțat. 19 Căci Domnul este ajutorul și Sfântul lui Israel este Împăratul nostru. 20 Atunci ai vorbit în vedenia fiilor Tăi și ai zis: „Am rânduit ajutor celui puternic, l-am înălțat pe cel ales din poporul Meu. 21 L-am găsit pe David, robul Meu, și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt. 22 Căci mâna Mea îl va ocroti și brațul Meu îl va întări; 23 Vrăjmașul nu va izbuti împotriva lui și fiul răutății nu-și

va spori mânia; 24 Voi nimici vrăjmașii lui dinaintea lui și îi voi birui pe cei ce-l urăsc. 25 Adevărul și îndurarea Mea vor fi cu el și, în Numele Meu, puterea lui se va înălța; 26 Îi voi pune mâna peste mare și dreapta lui peste râuri. 27 El Mă va chema și va zice: „Tu ești Tatăl Meu, Dumnezeul Meu și Ajutorul mântuirii Mele!”. 28 Îl voi pune ca întâiul Meu născut, mai presus de împărații pământului. 29 Îi voi păstra îndurarea Mea pentru totdeauna și legământul Meu credincios cu el; 30 Îi voi întări sămânța pe vecie și tronul lui ca zilele cerurilor. 31 Dacă copiii lui vor părăsi Legea Mea și nu vor umbla după judecățile Mele; 32 Dacă vor păngări legile Mele și nu vor păzi poruncile Mele, 33 Îi voi pedepsi fărădelegile cu nuiaua și nelegiuirea lor cu lovituri. 34 Dar nu-Mi voi îndepărta bunătatea de la ei, nu-Mi voi strica adevărul, 35 nu-Mi voi păngări legământul și nu mă voi abate de la ce iese de pe buzele Mele. 36 Printr-un singur jurământ jur pe Cel Sfânt: oare îl voi minți pe David? 37 Sămânța lui va dăinui pe vecie și tronul lui va fi ca soarele înaintea Mea, 38 ca luna, întărită pe vecie și un martor credincios în ceruri. 39 Dar Tu l-ai respins și l-ai disprețuit, Te-ai mâniat pe unsul Tău,40 Ai încălcat legământul robului Tău, ai pângărit sanctuarul lui în țară. 41 Ai nimicit toate întăriturile lui, ai făcut din cetățile lui o groază. 42 Toți trecătorii pe cale l-au jefuit; a ajuns de ocară pentru vecinii lui. 43 Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui, i-ai făcut pe toți vrăjmașii lui să se bucure. 44 Ai întors ajutorul sabiei lui și nu te-ai ridicat pentru el în luptă. 45 I-ai nimicit ispășirea, i-ai prăbușit tronul la pământ. 46 Ai scurtat zilele vremurilor lui, ai turnat rușinea peste el. 47 Până când, Doamne, Te vei întoarce pentru totdeauna? Oare mânia Ta arde ca focul? 48 Adu-ți aminte ce este făptura mea, căci în zadar ai creat pe toți fiii oamenilor? 49 Cine este omul care va trăi și nu va vedea moartea și își va izbăvi sufletul din mâna Locuinței Morților? 50 Unde sunt îndurările Tale din vechime, Doamne, pe care i le-ai jurat lui David în adevărul Tău? 51 Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care am păstrat-o în sânul Meu multor neamuri, 52 cu care au ocărat vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărat fărădelegile Hristosului Tău. 53 Binecuvântat fie Domnul în veci.

Glorie:

Psalmul 89

1 Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu

2 Doamne, Tu ai fost refugiul nostru din generație în generație. 3 Înainte ca munții să nu fie și pământul și lumea să nu fie făcute; și din veșnicie în veșnicie Tu ești. 4 Nu întoarce omul la umilință, zicând: „Întoarceți-vă, fii ai oamenilor!”. 5 Căci o mie de ani sunt înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri care a trecut și ca o strajă noaptea. 6 Anii umilinței lor vor fi. Dimineața trece ca iarba; dimineața va înflori și va trece; seara va cădea, se va întări și se va usca. 7 Căci în mânia Ta suntem mistuiți și în urgia Ta suntem tulburați. 8 Ai pus nelegiuirile

noastre înaintea Ta; viața noastră este lumina feței Tale. 9 Căci toate zilele noastre se sfârșesc și în mânia Ta suntem mistuiți. 10 Anii noștri sunt ca păianjenii care umblă. Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani sau șaptezeci de ani dacă am avea putere; și cu atât mai mare este munca și durerea lor, căci mila a venit peste noi și vom fi pedepsiți. 11 Cine cunoaște puterea mâniei Tale? Și, de frica urgiei Tale, aș putea eu să socotesc mânia Ta? 12 Așa vorbește-mi dreapta Ta și cel cu inima înlănțuită cu înțelepciune: 13 Întoarce-Te, Doamne, până când? Și la aminte la robii Tăi! 14 Dimineața suntem umpluți de îndurarea Ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit, 15 în toate zilele noastre ne-am bucurat de rău. 16 Privește la robii Tăi și la lucrările Tale și învață pe fiii lor! 17 Adu stăpânirea Domnului Dumnezeului nostru peste noi și întoarce peste noi lucrarea mâinilor noastre și întoarce lucrarea mâinilor noastre.

Psalmul 90

Lauda Cântării lui David, neînscrisă în evrei

1 Cine locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, va locui sub adăpostul Dumnezeului cerurilor. 2 El va zice Domnului: „Tu ești refugiul meu și cetățuia mea, Dumnezeul meu, și eu mă voi încrede în El!” 3 Căci El te va izbăvi din lațul vânătorului și din cuvântul răzvrătirii. 4 El te va acoperi cu umerii Lui și sub aripile Lui te vei încrede; adevărul Lui te va înconjura ca o armură. 5 Nu te vei teme de frica nopții, nici de săgeata care zboară ziua, 6 nici de ce trece în întuneric, nici de urgia și demonul de la miazăzi. 7 O mie vor cădea din hotarele tale, întunericul va fi la dreapta ta și nu se va apropia de tine; 8 totuși cu ochii tăi vei privi și vei vedea plata celor răi. 9 Căci Tu, Doamne, ești refugiul meu; Tu L-ai făcut pe Cel Preaînalt refugiul tău. 10 Niciun rău nu va veni peste tine și nicio vătămare nu se va apropia de trupul tău. 11 Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale. 12 Ei te vor purta în mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de piatră. 13 Vei călca peste viperă și peste vaselină, vei călca în picioare leul și șarpele. 14 Căci te-ai încrezut în Mine și Eu te voi izbăvi; te voi ocroti, pentru că Îmi cunosc Numele. 15 El Mă va chema și Eu îl voi asculta; Eu sunt cu el în necaz, îl voi nimici și-l voi proslăvi. 16 Îl voi sătura cu zile lungi și îi voi arăta mântuirea Mea.

Glorie:

Conform celei de-a 12-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 7: Doamne, Tu care ai primit lacrimile desfrânatei și ale lui Petru și ai îndreptățit din adâncuri pe vameș, când acesta suspina, iar eu cad cu duioșie, miluiește-mă, Mântuitorule, și miluiește-mă.

Slavă: Primește-mă ca pe un vameș, Doamne; curățește-mă ca pe o desfrânată; Stăpâne, miluiește pe un canaanit, după marea Ta îndurare.

Și acum: Maica luminii, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să lumineze dimineața și să aducă mare milă sufletelor noastre.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeule, singurul Bun și Iubitor de Omenire, singurul Milostiv și Blând, singurul Adevărat și Drept, singurul Generos și Milostiv Dumnezeu al nostru: fie ca puterea Ta să vină peste mine, slujitorul Tău păcătos și nefolositor, și să-mi întărească templul cu Evanghelia învățăturii Tale dumnezeiești, Stăpâne și Iubitor de Omenire, Preafericit, PreaÎndurat, luminează-mi măruntaiele și toate mădularele mele prin voia Ta. Curăță-mă de tot răul și păcatul: păzește-mă curat și fără prihană de orice atac și faptă a diavolului și dă-mi, după bunătatea Ta, să înțeleg cele Tale, să fiu înțelept în căile Tale și să trăiesc în dorințele Tale, să mă tem de frica Ta, să fac ceea ce este plăcut Ție până la ultima mea suflare, ca, după mila Ta cea nepătrunsă, să-mi păzești trupul și sufletul, mintea și gândurile, ca să nu fie ispitit templul tuturor celor ce se împotrivesc lațului. Doamne, Doamne, acoperă-mă cu mila Ta și nu mă părăsi pe mine, păcătosul și necuratul și nevrednicul slujitor al Tău, căci Tu ești Apărătorul meu, Doamne, și cântarea mea este neîncetat către Tine și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma al treilea zece

Psalmul 91

1 Un psalm al cântării în ziua de Sabat

2 Bine este să mulțumești Domnului și să cânți laude Numelui Tău, Cel Preaînalt. 3 Să vestim bunătatea Ta dimineața și credincioșia Ta în fiecare seară, 4 Cu psaltirul cu zece coarde, cu cântece din harpă. 5 Căci Tu, Doamne, m-ai bucurat de creația Ta și mă voi bucura de lucrarea mâinilor Tale. 6 Căci lucrările Tale, Doamne, sunt mărite și gândurile Tale sunt foarte adâncite. 7 Nebunul nu știe și cel fără pricepere nu înțelege aceste lucruri. 8 Când păcătoșii cresc ca iarba și toți lucrătorii fărădelegii ies din cer, ca să fie nimiciți pe vecie și în veci de veci. 9 Dar Tu ești Cel Preaînalt pe vecie, Doamne. 10 Căci iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, căci iată, vrăjmașii Tăi vor pieri și toți lucrătorii fărădelegii vor fi împrăștiați. 11 Și cornul meu se va înălța ca cornul unicornului și bătrânețea mea va fi unsă cu untdelemn. 12 Ochiul meu va privi spre vrăjmașii mei și urechea mea va auzi pe cei ce se ridică cu răutate împotriva mea. 13 Cel neprihănit va înflori ca pasărea

pasăre și se va înmulți ca cedrul din Liban. 14 Cei sădiți în Casa Domnului vor înflori în curțile Dumnezeului nostru. 15 Totuși, cel cinstit va crește la bătrânețe și va fi plăcut, 16 ca să mărturisească că Domnul Dumnezeul nostru este drept și că nu este nelegiuire în El.

Psalmul 92

În ziua dinaintea Sabatului, când pământul era populat, cântări de laudă lui David

1 Domnul împărătește, El este îmbrăcat cu măreție, Domnul este îmbrăcat cu putere și este încins, căci El a întemeiat lumea, așa că nu se poate clătina. 2 Scaunul Tău de domnie este pregătit de acum înainte; Tu ești din veșnicie. 3 Șuvoaiele, Doamne, își înalță glasurile, râurile își înalță glasurile. 4 Șuvoaiele își înalță vuietul la vuietul multor ape. Minunate sunt înălțimile mării; minunat este Domnul printre cei înalți. 5 Mărturiile Tale sunt neclintite; sfințenia se potrivește casei Tale, Doamne, pentru o viață lungă.

Psalmul 93

Un psalm către David, în a patra sâmbătă

1 Domnul este un Dumnezeu al răzbunării; un Dumnezeu al răzbunării nu se oprește. 2 Înalță-Te, Judecător al pământului! Răsplătește celor mândri! 3 Până când vor păcătoșii, Doamne, până când se vor lăuda păcătoșii? 4 Vor rosti și vor spune nelegiuire? Vor vorbi toți cei ce săvârșesc nelegiuire? 5 Va fi smerit poporul Tău, Doamne, și moștenirea Ta va fi profanată? 6 Au ucis văduva și orfanul și au ucis străinul, 7 și au zis: „Domnul nu va vedea și Dumnezeul lui Iacov nu va înțelege!” 8 Dar înțelegeți, voi, nebunii dintre oameni, și voi, nebunii, veți deveni într-o zi înțelepți. 9 Cel ce a sădit urechea, oare n-aude? Sau cel ce a întocmit ochiul, oare n-a văzut? 10 Cel ce pedepsește neamurile, oare nu mustră? Cel ce învață pe om să priceapă? 11 Domnul cunoaște gândurile omului și știe că sunt deșertăciune. 12 Fericit este omul pe care îl pedepsești Tu, Doamne, și pe care îl înveți din Legea Ta, 13 ca să-l oprești de la zilele rele, până când se sapă groapa celui rău. 14 Căci Domnul nu va lepăda pe poporul Său și nu va părăsi moștenirea Sa, 15 până când dreptatea va fi adusă la dreptate și până când toți cei ce o țin la inimă vor fi drepți. 16 Cine se va ridica pentru mine împotriva celui rău? Sau cine se va ridica pentru mine împotriva celor ce săvârșesc nelegiuirea? 17 Dacă Domnul nu m-ar fi ajutat, sufletul meu ar fi locuit în Locuința Morților. 18 Chiar dacă aș fi vorbit, mi s-a clătinat piciorul; totuși mila Ta, Doamne, m-a ajutat. 19 După mulțimea durerilor mele din inima mea, mângâierile Tale mi-au veselit sufletul. 20 Să nu vină peste Tine tronul nelegiuirii, care zidește fapte după poruncă! 21 Ei vor vâna sufletul celui drept și vor osândi sângele nevinovat. 22 De aceea, Domnul a fost refugiul meu și

Dumnezeul meu, ajutorul încrederii mele. 23 Domnul le va pedepsi pentru nelegiuirea lor și Domnul îi va nimici pentru răutatea lor.

Glorie:

Psalmul 94

Lauda Cântării lui David, neinscrisă de evrei

1 Veniți, să ne bucurăm în Domnul, să strigăm de bucurie lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru! 2 Să mergem înaintea feței Lui în mărturisire și să-I cântăm psalmi! 3 Căci Domnul este un Dumnezeu mare și un Împărat mare peste tot pământul! 4 Căci în mâna Lui sunt toate marginile pământului și înălțimile munților sunt ale Lui! 5 Căci a Lui este marea și El a făcut-o și cu mâinile Lui ați făcut uscatul! 6 Veniți, să ne închinăm și să ne prosternăm înaintea Lui și să ne plângem înaintea Domnului, care ne-a făcut! 7 Căci El este Dumnezeul nostru și noi suntem poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui! Dacă veți auzi glasul Lui astăzi, 8 nu vă împietriți inimile, ca în timpul mâniei, în zilele ispitei în pustie, 9 când M-au ispitit părinții voștri, M-au ispitit și au văzut lucrările Mele! 10 Timp de patruzeci de ani, generația aceea, cea mâniată, a continuat să se rătăcească cu inima, dar n-au cunoscut căile Mele, 11 pentru că au jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea.

Psalmul 95

Laudă cântării lui David, casa care a fost construită după captivitate nu a fost scrisă printre evrei

1 Cântați Domnului un cântec nou! Cântați Domnului, tot pământul! 2 Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui! Vestiți mântuirea Lui în fiecare zi! 3 Vesteați slava Lui printre neamuri, minunile Lui printre toate popoarele! 4 Căci mare este Domnul și vrednic de laudă, înfricoșat mai presus de toți dumnezeii! 5 Căci toți dumnezeii neamurilor sunt niște draci, dar Domnul a făcut cerurile. 6 Mărturisirea și frumusețea sunt înaintea Lui, sfințenia și strălucirea sunt în sanctuarul Lui! 7 Aduceți o limbă Domnului țării, aduceți slavă și onoare Domnului! 8 Aduceți slava Numelui Lui Domnului! Aduceți jertfe și intrați în curțile Lui! 9 Închinați-vă Domnului în curtea Lui sfântă, ca tot pământul să se clatine înaintea prezenței Lui! 10 Strigați tare, căci Domnul domnește! El a îndreptat lumea; chiar dacă nu se clatină, El judecă oamenii cu dreptate! 11 Să se bucure cerurile și să se bucure pământul, să se miște marea și tot ce e în ea! 12 Câmpiile se vor bucura și tot ce este în ele; toți copacii pădurii se vor bucura, 13 de prezența Domnului, căci El vine, căci El vine să judece pământul, să judece lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul Lui.

Psalmul 96

Psalmul lui David, când țara lui a fost întemeiată, nu este înscris printre evrei.

1 Domnul domnește, să se bucure pământul, să se bucure cele multe ostroave. 2 Norii și întunericul Îl înconjoară, dreptatea și soarta sunt mustrarea Tronului Său. 3 Focul va veni înaintea Lui și vrăjmașii Lui vor arde de jur împrejur. 4 Fulgerul a luminat universul Său: am văzut și pământul s-a mișcat. 5 Munții s-au topit ca ceara dinaintea feței Domnului, dinaintea feței Domnului întregului pământ. 6 Cerurile au vestit dreptatea Lui și toate popoarele au văzut slava Lui. 7 Toți cei ce se închină chipurilor cioplite să fie rușinați și cei ce se laudă cu idolii lor; închinați-vă Lui, toți îngerii Lui! 8 Sionul a auzit și s-a bucurat, și fiicele lui Iuda s-au bucurat din pricina judecăților Tale, Doamne! 9 Căci Tu ești Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul; Te-ai înălțat foarte mai presus de toți zeii. 10 Voi, cei ce iubiți pe Domnul, urâți pe cel rău! Domnul păzește sufletele sfinților Săi; eu voi izbăvi pe păcătoși din mână. 11 Lumina strălucește peste cel drept și bucuria peste inima curată. 12 Bucurați-vă, drepților, în Domnul și mărturisiți pomenirea sfințeniei Lui.

Glorie:

Psalmul 97

Psalmul lui David

1 Cântați Domnului o cântare nouă, căci Domnul a făcut lucruri minunate. Dreapta Lui L-a mântuit și brațul Lui cel sfânt. 2 Domnul Și-a vestit mântuirea, Și-a vestit dreptatea înaintea neamurilor. 3 Îmi voi aduce aminte de îndurarea Lui față de Iacov și de credincioșia Lui față de casa lui Israel. Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru. 4 Scoateți strigăte de bucurie lui Dumnezeu, tot pământul! Cântați, bucurați-vă și cântați cântece de laudă! 5 Cântați Domnului cu harpa, cu harpa și cu glasul unui psalm! 6 Sunați cu trâmbițe de metal făurit și cu glasul unei trâmbițe suflate înaintea Domnului Împărat! 7 Să se miște marea și ce e în ea, lumea și toți cei ce locuiesc în ea! 8 Să bată râurile din palme, să se bucure munții! 9 Căci El vine din fața Domnului, căci vine să judece pământul; El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu neprihănire.

Psalmul 98

Psalmul lui David

1 Domnul împărătește, să se mânie popoarele; Cel ce șade pe heruvimi, să se cutremure pământul! 2 Domnul este mare în Sion și este sus mai presus de toate popoarele. 3 Să mărturisească Numele Tău cel mare, căci este înfricoșător și sfânt. 4 Onoarea împăratului iubește judecata; Tu ai pregătit dreptatea; Tu ai făcut judecată și dreptate în Iacov. 5 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă așternutului picioarelor Lui, căci El este sfânt. 6 Moise și Aaron sunt printre preoții Lui și Samuel sunt printre cei ce chemau Numele Lui; ei au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat. 7 El le-a vorbit în stâlpul de nor, căci au păzit mărturiile Lui și poruncile Lui pe care le-a dat. 8 Doamne Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; Dumnezeule, Tu ai avut milă de ei și Te-ai răzbunat pentru toate isprăvile lor. 9 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă pe muntele Lui cel sfânt, căci Domnul Dumnezeul nostru este sfânt.

Psalmul 99

Psalmul lui David, în mărturisire

1 Strigați de bucurie lui Dumnezeu, tot pământul! 2 Slujiți Domnului cu bucurie, intrați înaintea Lui cu bucurie! 3 Să știți că Domnul este Dumnezeul nostru; El ne-a făcut pe noi, și nu noi, ci noi suntem poporul Lui și oile pășunii Lui. 4 Intrați pe porțile Lui cu mărturisire, în curțile Lui cu cântări! Mulțumiți-I, lăudați Numele Lui! 5 Căci Domnul este bun, îndurarea Lui ține în veac și adevărul Lui ține din neam în neam.

Psalmul 100

Psalmul lui David

1 Îți voi cânta îndurare și judecată, Doamne. 2 Voi cânta și voi cugeta pe calea neprihănirii: când vei veni la mine? Am umblat prin casa mea în neprihănire. 3 Nu am pus înaintea ochilor mei nimic împotriva legii; am urât pe cei ce săvârșesc nelegiuire. 4 O inimă încăpățânată nu s-a lipit de mine; nu am cunoscut pe cel rău care se abate de la mine. 5 Pe cel ce își defăimează în secret aproapele l-am izgonit: cu ochi amândoi și cu inimă nesățioasă nu am mâncat cu el. 6 Ochii mei sunt peste cei credincioși ai țării, ca să-i sădesc alături de mine; cel ce umblă pe calea neprihănirii, acela îmi slujește. 7 Cel ce se mândrește cu mândrie și vorbește nelegiuire nu locuiește în casa mea; nu a pus înaintea ochilor mei dreptatea. 8 Dimineața am ucis pe toți păcătoșii țării, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc nelegiuire.

Glorie:

Conform celei de-a 13-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 8: Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci viața mea se risipește încetul cu încetul și nu este mântuire pentru mine din fapte. Pentru aceasta mă rog: Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă: Ca Judecătorul care stă înaintea ta, ia aminte, suflete, și ia aminte la ceasul zilei celei înfricoșătoare, căci judecata este fără milă față de cei ce n-au arătat milă. Strigă, deci, către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule al inimilor, am greșit și, înainte ca Tu să mă judeci, miluiește-mă.

Și acum: îmi aduc aminte de ziua și ceasul judecății Tale cumplite și înfricoșătoare și neînfricate, Hristoase, și tremur ca un răufăcător, ale cărui fapte rușinoase și fapte crude le-am săvârșit de bunăvoie. De aceea cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: Pentru rugăciunile celei care Te-a născut, Preamilostive, mântuiește-mă.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Sfinte, Care locuiești în înaltul cerului și cu ochiul Tău atotvăzător privești la toată făptura. Ție ne plecăm gâturile cu sufletul și cu trupul și Ție ne rugăm, Sfântul Sfintelor: întinde mâna Ta nevăzută din sfânta Ta locaș și binecuvântează-ne pe toți: și dacă am greșit împotriva Ta, cu voie sau fără voie, iartă-ne pe noi, căci Tu ești un Dumnezeu bun și un iubitor de oameni, dăruindu-ne bunătățile Tale pașnice. Căci este treaba Ta să miluiești și să mântuiești, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma paisprezece

Psalmul 101

1 Rugăciunea săracului când este abătut și își varsă cererile înaintea Domnului

2 Doamne, ascultă rugăciunea mea și să ajungă strigătul meu înaintea Ta! 3 Nu-Ți întoarce fața de la mine! În ziua când sunt întristat, pleacă-Ți urechea spre mine! În ziua când Te chem, Tu mă vei auzi curând. 4 Căci zilele mele se mistuie ca fumul și oasele mele se usucă ca iarba uscată. 5 Sunt zdrobit ca iarba și inima mi se usucă, pentru că am uitat să-mi mănânc pâinea. 6 Din cauza suspinului meu, oasele mi se lipesc de trup. 7 Sunt ca corbul pustiului, sunt ca un corb de noapte într-un loc unde se scufundă. 8 Veghez și sunt ca o pasăre care se odihnește aici. 9 Toată ziua mă ocărăsc vrăjmașii mei și cei ce mă laudă jură pe mine. 10 Pentru că am mâncat cenușă în loc de pâine și mi-am amestecat băutura cu plânsul. 11 Din cauza mâniei și a urgiei Tale, căci m-ai înălțat și m-ai

doborât. 12 Zilele mele se duc ca umbra și eu mă usuc ca pleava. 13 Dar Tu, Doamne, rămâi pe vecie și pomenirea Ta dăinuie din generație în generație. 14 Te-ai sculat să ai milă de Sion, căci a venit vremea să ai milă de el; căci a venit vremea. 15 Căci slujitorii Tăi au fost îndurerați de pietrele lui și au arătat milă de țărâna lui. 16 Neamurile se vor teme de Numele Domnului și toate împărățiile pământului se vor teme de slava Ta. 17 Căci Domnul va zidi Sionul și se va arăta în slava Lui. 18 Ia aminte la rugăciunea celor smeriți și nu disprețui rugăciunile lor. 19 Să fie scris lucrul acesta pentru generație, și popoarele țării vor lăuda pe Domnul. 20 Căci El a privit din înălțimea sfințeniei Sale, Domnul a privit din ceruri peste pământ, 21 ca să audă gemetele celor legați, să dezlege pe fiii celor uciși, 22 ca să vestească Numele Domnului în Sion și lauda Lui în Ierusalim. 23 Când popoarele și împărații s-au adunat ca să slujească Domnului. 24 El i-a răspuns pe calea puterii Sale: „Spune-mi numărul zilelor mele!” 25 Nu mă călăuzi la mijlocul zilelor mele: anii Tăi sunt din generație în generație. 26 La început, Doamne, Tu ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. 27 Ele pier, dar Tu rămâi; toate se învechesc ca o haină și le țesești ca o veșmânt și se schimbă. 28 Dar Tu ești același și anii Tăi nu se vor sfârși. 29 Copiii robilor Tăi vor locui acolo și sămânța lor va fi întărită pe vecie.

Psalmul 102

Psalmul lui David

1 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și tot ce este în mine, binecuvântează Numele Lui cel sfânt. 2 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicio răsplătire a Lui! 3 El îți curățǎ toate nelegiuirile, El îți vindecă toate bolile, 4 El îți mântuiește viața din stricăciune, El te încununează cu bunătate și îndurare, 5 El îți satură dorința cu bunătăți; tinerețea ta se va înnoi ca a vulturului. 6 Domnul arată îndurare și judecată pentru toți cei nedreptățiți. 7 El a făcut cunoscute lui Moise căile Sale, planurile Sale pentru fiii Săi Israel. 8 Domnul este plin de milă și îndurător, încet la mânie și plin de multă îndurare. 9 El nu se va mânia pururea și nu va fi vrăjmaș pe vecie. 10 El nu ne-a făcut după nelegiuirile noastre și nu ne-a pedepsit după păcatele noastre. 11 Cât de mult este mai presus de înălțimea cerurilor față de pământ, așa Domnul Și-a întărit bunătatea peste cei ce se tem de El. 12 Cât de departe este răsăritul de apus, așa a îndepărtat El nelegiuirile noastre de la noi. 13 După cum un tată este îndurător de copiii săi, așa este Domnul îndurător de cei ce se tem de El. 14 Căci El cunoaște creația noastră și Își amintește că suntem țărână. 15 Cât despre om, zilele lui sunt ca iarba, ca floarea câmpului, așa înflorește. 16 Cât despre suflarea care trece prin el și nu mai este și nu-și mai cunoaște locul. 17 Dar îndurarea Domnului este din veșnicie în veșnicie pentru cei ce se tem de El, 18 și dreptatea Lui este peste fiii fiilor, care păzesc legământul Lui și își amintesc de poruncile Lui ca să le împlinească. 19 Domnul Și-a pregătit tronul în ceruri și

Împărăția Lui domnește peste toate. 20 Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, care sunt puternici în tărie și împlinesc cuvântul Lui, ca să audă glasul cuvintelor Lui. 21 Binecuvântați pe Domnul, toată puterea Lui, slujitorii Lui care fac voia Lui. 22 Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările Lui, în orice loc al stăpânirii Lui! Binecuvântați pe Domnul, suflete al meu!

Glorie:

Psalmul 103

Un psalm către David, despre existența lumească

1 Binecuvântează pe Domnul, suflete al meu! Doamne, Dumnezeul meu, Tu ești foarte mărit! Te-ai îmbrăcat cu slavă și măreție! 2 Te îmbraci cu lumină ca cu o haină, Tu întinzi cerurile ca pielea. 3 Îți acoperi locurile cerești cu ape, Tu arunci nori peste urcările Tale, Tu umbli pe aripile vântului. 4 Tu faci din îngerii Tăi duhuri și din slujitorii Tăi flacără de foc. 5 Cel ce a întemeiat pământul pe temeliile lui nu se va clătina niciodată. 6 Adâncul este îmbrăcămintea ei ca o haină; apele stau pe munți. 7 La mustrarea Ta, ele fug, la glasul tunetului Tău se înfioară. 8 Munții se înalță, și câmpiile se doboară în locul pe care l-ai întemeiat pentru ele. 9 Tu ai pus un hotar ca ele să nu treacă și să nu se întoarcă să acopere pământul. 10 Tu trimiți izvoare în desișuri, apele curg prin mijlocul munților. 11 Tu adapă toate fiarele câmpului; fiarele câmpului își așteaptă setea. 12 Păsările cerului sunt altoite pe ele; Din mijlocul stâncilor își dau glas. 13 El udă munții din înălțimile Lui și pământul se sătură de rodul lucrărilor Lui. 14 El face să crească iarbă pentru vite și verdețuri pentru slujba omului; El scoate pâine din pământ. 15 Vinul înveselește inima omului, ungerea feței cu untdelemn și pâinea întărește inima omului. 16 Copacii Poloniei se vor sătura, cedrii Libanului, pe care i-ai sădit. 17 Acolo își vor face cuibul păsările; locuința lui Irod le va călăuzi. 18 Munții înalți sunt pentru cerbi, și stâncile un adăpost pentru iepure. 19 El a făcut luna în funcție de vremuri; soarele își cunoaște apusul. 20 Ai pus întunerec și s-a făcut noapte, în care trec toate fiarele pădurii. 21 Și-au ridicat corturile lor zgomotoase și și-au căutat hrana de la Dumnezeu. 22 Soarele a răsărit și ei s-au adunat și s-au culcat în paturile lor. 23 Omul iese la lucrul lui și la munca lui până seara. 24 Căci lucrările Tale, Doamne, sunt mari; cu înțelepciune le-ai făcut pe toate; pământul este plin de făpturile Tale. 25 Aceasta este marea cea mare și lată, unde sunt târâtoare fără număr, animale mici cu fiare mari, 26 unde navighează corăbiile, acel șarpe pe care l-ai creat ca să-l batjocorească. 27 Toate așteaptă la Tine ca să le dai hrană la timpul potrivit. 28 Când Ți le dai, ele le adună; când Îți deschizi mâna, toate se vor sătura de bunătăți. 29 Dar când Îți întorci fața, se vor tulbura; Tu le vei lua duhul și vor dispărea și se vor întoarce în țărâna lor. 30 Tu vei trimite Duhul Tău și vor fi creați și Tu vei înnoi fața pământului. 31 Fie slava Domnului pe vecie! Domnul se

va bucura de lucrările Sale. 32 Privește pământul și fă-l să se cutremure, atinge munții și va fumega. 33 Voi cânta Domnului în toată viața mea, voi cânta Dumnezeului meu, chiar dacă sunt mai în viață, 34 ca să-L încânte vorbele mele și să mă bucur în Domnul. 35 Să piară păcătoșii și nelegiuitele de pe pământ, ca și cum n-ar mai fi. Binecuvântează, suflete, pe Domnul.

Glorie:

Psalmul 104

Aleluia

1 Mărturisiți Domnului și chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre neamuri. 2 Cântați-I cântece de laudă și cântați-I laude, povestesc toate minunile Lui! 3 Lăudați-vă cu Numele Lui cel sfânt, ca să se bucure inima celor ce caută pe Domnul. 4 Căutați pe Domnul și fiți tari, căutați fața Lui! 5 Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii Lui. 6 Sămânța lui Avraam, robului Său, fiii lui Iacov, aleșii Săi. 7 Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, judecățile Lui în tot pământul. 8 Îmi voi aduce aminte pentru totdeauna de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații, 9 pe care l-a făcut cu Avraam și de jurământul Său făcut lui Isaac. 10 Și l-a făcut ca o poruncă pentru Iacov și un legământ veșnic pentru Israel, 11 zicând: „Îți voi da țara Canaanului, moștenirea ta, 12 când erau puțini la număr, cei mai mici dintre ei și străini în ea.” 13 Și au mers din neam în neam și din împărăția lor la alte popoare. 14 Nu lăsa pe nimeni să le nedreptățească, ci mustră pe împărați pentru ei. 15 Nu vă atingeți de unsul Meu și nu înșelați pe prorocii Mei! 16 El a chemat foamete în țară și a nimicit toată provizia de pâine. 17 A trimis înaintea lor un om: Iosif a fost vândut ca rob. 18 I-au pus picioarele în lanțuri, fierul i-a străpuns sufletul, 19 Până când a venit cuvântul Lui, până când Cuvântul Domnului l-a aprins. 20 Împăratul a trimis și l-a dezlegat: pe conducătorul poporului și l-a lăsat în pace. 21 L-a pus stăpân peste casa Lui și conducător peste toate averile Lui, 22 ca să-i pedepsească pe conducătorii Lui ca pe El însuși și să-i înțelepcească pe bătrânii Lui. 23 Israel s-a coborât în Egipt și Iacov a venit în țara lui Ham. 24 Și-a făcut poporul foarte mare și l-a întărit mai mult decât vrăjmașii lor. 25 Le-a întors inimile ca să urască pe poporul Lui și să înșele slujitorii Săi. 26 Moise a trimis pe robul său Aaron, pe care și-l alesese. 27 A pus printre ei cuvintele semnelor Sale și minunile Sale în țara lui Ham. 28 A trimis întuneric și negură, pentru că l-au amărât cuvintele. 29 Le-a prefăcut apele în sânge și le-a ucis peștii. 30 Țara lor a fiert de broaște în vistieriile împăraților lor. 31 El a vorbit, și au venit roiuri de muște și de țânțari în toate hotarele lor. 32 A adus ploaie peste cetățile lor și un foc mistuitor peste țara lor. 33 Le-a lovit viile și smochinii și a nimicit toți copacii din hotarele lor. 34 El a vorbit, și au venit spini și omizi, fără număr. 35 Au mâncat toată iarba din țara lor și au devorat tot rodul

pământului lor. 36 A lovit pe toți întâii născuți din țara lor, începutul întregii munci a lor. 37 I-a scos afară cu argint și aur și nu a mai fost nicio durere în semințiile lor. 38 Egiptul s-a bucurat de plecarea lor, căci i-a cuprins frica de ei. 39 Întinde un nor ca să-i acopere și foc ca să-i lumineze noaptea. 40 Am cerut și am venit și m-am săturat cu pâinea cerului. 41 Am deschis piatra și apele au curs, și râurile s-au revărsat în râuri fără apă. 42 Căci Îmi voi aduce aminte de cuvântul Meu cel sfânt, dat lui Avraam, robului Său. 43 Și a scos afară pe poporul Său cu bucurie și pe aleșii Săi cu veselie. 44 Și le-a dat o limbă străină și au moștenit ostenelile poporului.45 Ca să păzească orânduirile Lui și să caute Legea Lui.

Glorie:

Conform celei de-a 14-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 8: Ca o desfrânată mă prăbușesc înaintea Ta, ca să primesc iertare, și în loc de mir scot lacrimi din inima mea, Hristoase Dumnezeule: ca pentru aceasta să mă miluiești, Mântuitorule, și să mă cureți de păcate. Căci pentru aceasta strig către Tine: izbăvește-mă de întunericul faptelor mele.

Slavă: De ce nu te gândești, suflete al meu, la moarte? De ce nu te îndrepți mai departe spre îndreptare, înainte ca trâmbița să sune la judecată? Atunci nu mai este timp de pocăință. Primește în gând pe vameșul și pe desfrânata care strigă: Am păcătuit Ție, Doamne, miluiește-mă.

Și acum: Ca și cum ai întrecut cu adevărat puterile cerești prin nașterea Ta, Pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, care prin Tine Te-ai îmbogățit cu Dumnezeire, Te mărim neîncetat.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, căci toate le faci spre folosul vieții noastre, căci ne-ai dat odihnă în noaptea trecută și ne-ai ridicat din paturile noastre și ne-ai așezat în închinarea numelui Tău cel cinstit și glorios. Mai mult, ne rugăm Ție, Doamne: dă-ne har și putere, ca să fim vrednici de Tine să cântăm cu înțelepciune și să ne rugăm neîncetat: și voi privi la Tine, Mântuitorul și Binefăcătorul sufletelor noastre, cu frică și cu cutremur, mântuirea Ta este lucratoare. Ascultă-ne, așadar, și ai milă de noi, Cel Milostiv: zdrobește sub picioarele noastre pe războinicii și vrăjmașii nevăzuți: primește mulțumirile pe care le putem aduce: dă-ne har și putere să ne deschidem gura și învață-ne orânduirile Tale. Căci ce ar trebui să ne rugăm așa cum se cuvine, nu știm, dacă nu ne călăuzești Tu, Doamne, prin Duhul Tău Sfânt. Dacă am păcătuit până în ceasul acesta, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, iartă,

iartă, iartă. Căci dacă vezi fărădelegile noastre, Doamne, Doamne, cine va sta în picioare? Căci la Tine este curățirea, la Tine este izbăvirea. Tu ești singurul Sfânt, Ajutorul și Apărătorul puternic al vieții noastre și Pe Tine Te binecuvântăm în veci. Amin.

Kathisma Cincisprezece

Psalmul 105

Aleluia

1 Mulțumiți Domnului, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac. 2 Cine poate vesti lucrările puternice ale Domnului? Se vor auzi toate laudele Lui? 3 Fericiți sunt cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea. 4 Adu-Ți aminte de noi, Doamne, în bunătatea poporului Tău; cercetează-ne cu mântuirea Ta. 5 Ca să-i vedem pe aleșii Tăi în bunătate, să ne bucurăm de bucuria poporului Tău, să ne lăudăm cu moștenirea Ta. 6 Am păcătuit împreună cu părinții noștri, am săvârșit nelegiuire, am ajuns văduve nedrepte. 7 Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale și nu și-au adus aminte de mulțimea îndurării Tale; ci s-au amărât, suindu-se la Marea Roșie. 8 El i-a mântuit pentru Numele Lui și Și-a făcut cunoscută puterea. 9 El a mustrat Marea Roșie și a pus-o capăt și i-a așezat în adâncuri, ca într-un pustiu. 10 I-a mântuit din mâna celor ce-i urau și i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor lor. 11 Apele i-au acoperit pe cei ce i-au asaltat, și nimeni nu a scăpat de ei. 12 Ei au crezut în cuvintele Lui și I-au cântat laude. 13 Grăbindu-se, uitând lucrările Lui, neținând sfatul Lui, 14 fiind plini de poftă în pustie și ispitind pe Dumnezeu în Adânc. 15 Le voi da cererea lor, trimițând săturate în sufletele lor. 16 Moise a provocat tabăra lui Aaron, Domnul cel sfânt. 17 Pământul s-a deschis și a devorat pe Datan și a acoperit oștirea lui Abiron, 18 și un foc s-a aprins în oștirea lor și păcătoșii au fost prinși în flăcări. 19 Și au făcut un vițel în Horeb și s-au închinat chipului cioplit, 20 Și I-au schimbat slava în asemănarea unui vițel care mănâncă iarbă, 21 și au uitat pe Dumnezeu, care i-a mântuit, care făcuse lucruri mari în Egipt, 22 minuni în țara lui Ham și lucruri înfricoșătoare la Marea Roșie. 23 El a zis că-i va nimici, dacă nu cumva Moise, alesul Lui, s-ar fi împotrivit înaintea Lui, ca să se întoarcă mânia Lui și să nu-i nimicească. 24 Au disprețuit țara cea plăcută și n-au crezut în cuvântul Lui. 25 Au murmurat în satele lor și n-au ascultat glasul Domnului. 26 El Și-a ridicat mâna împotriva lor, ca să-i smerească în pustie. 27 Să le smerească sămânța printre neamuri și să-i împrăștie în țări. 28 Au mâncat jertfele lui Baal-Peor și au mâncat jertfele morților. 29 L-au provocat la mânie în isprăvile lor și nimicirea lor s-a mărit. 30 Și o sută de Fineas, și au ispășit, și au încetat biciuirea. 31 Și aceasta I s-a socotit ca dreptate, din generație în generație. 32 L-ai mâniat cu apele ceartei, și Moise s-a amărât din cauza lor, 33 căci Și-a făcut duhul amar și buzele lui discordante. 34 Nu consumând limbi, așa cum le-a vorbit Domnul, 35

și amestecându-se cu neamurile și făcând faptele lor. 36 Și au slujit idolilor lor, și aceasta a devenit o piatră de poticnire pentru ei, 37 și-au jertfit fiii și fiicele lor demonilor, 38 și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și fiicelor lor, pe care l-au jertfit idolilor Canaanului și țara lor a fost junghiată cu sângele lor, 39 și s-au pângărit în faptele lor și au comis adulter la începuturile lor. 40 Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului Său și Și-a urât moștenirea. 41 Și i-a dat în mâinile vrăjmașilor lor și cei ce-i urau au stăpânit peste ei. 42 Și vrăjmașii lor i-au asuprit și au fost smeriți sub mâinile lor. 43 I-a izbăvit cu o mulțime mare.Dar L-au amărât cu planurile lor și s-au smerit în nelegiuirile lor. 44 Domnul a văzut când erau smeriți și le-a auzit rugăciunile. 45 Și Și-a adus aminte de legământul Său și S-a pocăit după mulțimea îndurării Sale. 46 Și i-a dat spre îndurare înaintea tuturor celor ce ne luaseră prinși de război. 47 Mântuiește-ne, Doamne Dumnezeul nostru, și adună-ne dintre neamuri, ca să laude Numele Tău cel sfânt și să se laude cu lauda Ta. 48 Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie! Și tot poporul va zice: „Amin, amin!”

Glorie:

Psalmul 106

Aleluia

1 Mărturisiți Domnului că El este bun, căci îndurarea Lui este veșnică. 2 Domnul să vorbească despre izbăvire, pe care-l va izbăvi din mâna vrăjmașului 3 și din țările care i-au adunat, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la mare. 4 M-am rătăcit în pustiu fără apă și n-am găsit calea cetății locuibile. 5 Flămândi și însetați, sufletul lor a dispărut în ei. 6 Și am strigat către Domnul, ca să nu-i mai asuprească și să-i izbăvească de nevoile lor, 7 și să mă călăuzească pe calea cea dreaptă, ca să-i conducă în cetatea locuibilă. 8 Domnul să mărturisească îndurarea și minunile Sale fiilor oamenilor, 9 căci El a săturat sufletul gol și a umplut cu bunătăți sufletul flămând. 10 Ei stau în întuneric și în umbra morții, legați de sărăcie și de fier, 11 căci au mâniat cuvântul lui Dumnezeu și sfatul Celui Preaînalt. 12 Și inimile lor s-au smerit din cauza ostenelilor lor și au obosit și n-au ajutat. 13 Am strigat către Domnul, fără să-i fi necazat niciodată, și i-am mântuit din nevoile lor. 14 I-am scos din întuneric și din umbra morții și le-am rupt lanțurile. 15 Domnul să-Și mărturisească îndurarea și minunile Sale fiilor oamenilor! 16 Căci El a sfărâmat porțile de aramă și a rupt funiile de fier. 17 Ei i-au abătut de la calea nelegiuirii lor, căci au fost smeriți din cauza nelegiuirilor lor. 18 Sufletul lor a urât orice mâncare și s-a apropiat de porțile morții. 19 Atunci au strigat către Domnul în necazurile lor și El i-a izbăvit din necazurile lor. 20 El a trimis Cuvântul Său și i-a vindecat și i-a izbăvit din stricăciunile lor. 21 Domnul să-Și mărturisească îndurarea și minunile Sale fiilor oamenilor! 22 Să mănânce jertfa de laudă și să fie vestite cu bucurie faptele Lui.

23 Cei ce se pogoară pe mare în corăbii, lucrând în ape multe, 24 vedeți lucrările Domnului și minunile Lui în adâncuri. 25 Vorbesc, și o sută de duhuri sunt furtunoase, și valurile lui se suie, 26 se suie la ceruri și se coboară în abisuri, sufletul lor topindu-se în rău: 27 tremurând, mișcându-se ca beți și toată înțelepciunea lor a fost înghițită. 28 Și am strigat către Domnul, fără să-i asupresc niciodată, și i-am izbăvit de nevoile lor, 29 și am poruncit furtunii și a liniștit-o și i-a liniștit valurile. 30 Și s-au bucurat, căci au tăcut, și El i-a adus la locul dorinței lor. 31 Să mărturisească Domnului îndurările Lui și minunile Lui față de fiii oamenilor! 32 Să-L înalțe în adunarea poporului și în scaunul bătrânilor să-L laude. 33 A pus râuri în pustie și pâraie de apă curg de sete, 34 pământul roditor pentru desfătare, din cauza răutății celor ce locuiesc în el. 35 A prefăcut pustia într-un lac de apă și pământul uscat în pâraie de apă. 36 Atunci cei flămânzi s-au așezat acolo și au făcut cetăți locuibile. 37 Au semănat câmpuri, au plantat vii și au dat roade de grâu. 38 Și i-a binecuvântat și s-au înmulțit foarte mult; și vitele lor nu s-au împuținat. 39 Dar au slăbit și s-au amărât din cauza necazului și a durerii. 40 Disprețul este turnat peste căpeteniile lor și sunt prinși pe marginea drumului, nu pe drum. 41 Și i-a ajutat pe cei săraci să iasă din sărăcie și i-a pus ca oile patriei. 42 Cei drepți vor vedea și se vor bucura, și orice nelegiuire își va astupa gura.43 Cine este înțelept și va păzi aceste lucruri? Și va înțelege îndurarea Domnului?

Glorie:

Psalmul 107

1 Cântec, Psalmul lui David

2 Inima mea este gata, Dumnezeule, inima mea este gata: voi cânta și voi cânta în slava mea. 3 Scoală-te, slava mea, scoală-te la psaltire și la harpă, mă voi scula dis-de-dimineață. 4 Te vom mărturisi printre popoare, Doamne, îți voi cânta printre popoare. 5 Cât de mare este îndurarea Ta mai presus de ceruri și adevărul Tău până la nori! 6 Înalță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și slava Ta să fie peste tot pământul, 7 pentru ca cei iubiți de Tine să fie izbăviți; mântuiește cu dreapta Ta și ascultă-mă! 8 Dumnezeu a vorbit în sanctuarul Său: Voi fi înălțat, voi împărți Sihemul și voi măsura întinderea satelor. 9 Al Meu este Ghiladul și al Meu este Manase, Efraim este tăria capului Meu, Iuda este Împăratul Meu. 10 Moabul este cortul încrederii Mele; Îmi voi pune încălțămintea peste Edom; străinii Mi s-au supus. 11 Cine mă va duce în cetatea întărită sau cine mă va călăuzi până la Edom? 12 Nu ne-ai lepădat Tu, Dumnezeule, și nu Te vei îndepărta, Dumnezeule, în puterea noastră? 13 Dă-ne ajutor în necaz, căci mântuirea omului este zadarnică. 14 În Dumnezeu vom face noi putere, și El va smeri pe vrăjmașii noștri.

Psalmul 108

În sfârșit, un psalm către David

1 Dumnezeule, nu tăcea laudele mele! 2 Căci gura păcătosului și gura înșelătorului s-au deschis împotriva mea; au vorbit împotriva mea cu o limbă vicleană. 3 M-au înconjurat cu cuvinte urâte și s-au luptat cu mine fără motiv. 4 În loc să mă iubească, m-au defăimat, dar eu m-am rugat. 5 Și au adus asupra mea rele pentru bine și ură pentru că mă iubesc. 6 Pune pe păcătos împotriva lui și diavolul să stea la dreapta lui. 7 Să fie mereu judecat și să iasă condamnat, și rugăciunea lui să se prefacă păcat. 8 Zilele lui să fie scurte și episcopia lui să preia controlul! 9 Fiii lui să fie sirieni și nevasta lui văduvă. 10 Cine se mută, fiii lui să rămână și să ceară, da, vor fi izgoniți din casele lor. 11 Cămătarul să caute tot ce este al lui și alții să se bucure de munca lui. 12 Să nu aibă mijlocitor; să fie milostiv de orfanii lui. 13 Copiii lui să fie nimiciți; Să fie nimicit numele lui într-o singură generație! 14 Să se aducă aminte nelegiuirea tatălui său înaintea Domnului și să nu se ispășească păcatul mamei sale! 15 Să fie scoși afară dinaintea Domnului și să fie nimicită pomenirea lor de pe pământ! 16 Căci nu și-a adus aminte să arate îndurare și a prigonit pe cel sărac și nevoiaș și a fost străpuns în inima lui să-l omoare. 17 Și a iubit blestemul și acesta a venit asupra lui; dar n-a dorit binecuvântarea și aceasta a fugit de la el. 18 Și s-a îmbrăcat cu blesteme ca cu o haină și a intrat ca apa în măruntaiele lui și ca untdelemnul în oasele lui. 19 Să fie ca o haină, să se îmbrace cu o haină și s-o poarte ca cu un brâu! 20 Aceasta este lucrarea celor ce mint împotriva mea înaintea Domnului și vorbesc rău împotriva sufletului meu. 21 Și Tu, Doamne, Doamne, fă-mi în Numele Tău, căci bunătatea Ta este! 22 Izbăvește-mă, căci sunt sărac și nenorocit și inima mea este tulburată în mine! 23 Ca un baldachin, când nu se dă niciodată înapoi, se dă înapoi și se clatină ca un izvor. 24 Genunchii mei sunt obosiți de post și trupul meu se schimbă de dragul untdelemnului. 25 Și am fost ocărat de ei când m-au văzut și și-au clătinat capul. 26 Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, și mântuiește-mă după îndurarea Ta! 27 Și să înțeleagă că aceasta este mâna Ta și Tu, Doamne, ai creat aceasta. 28 Ei vor fi blestemați, iar Tu îi vei binecuvânta; cei ce se ridică împotriva mea vor fi rușinați, dar robul Tău se va bucura. 29 Cei ce mint împotriva mea să se îmbrace cu rușine și să se îmbrace cu rușinea lor ca pe o haină. 30 Îl voi mărturisi Domnului cu gura mea și Îl voi lăuda în mijlocul multora, 31 căci mă voi arăta la dreapta celui nevoiaș și voi mântui sufletul meu de cei ce mă prigonesc.

Glorie:

Conform celei de-a 15-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropare, glasul 1: Multele mele fărădelegi sunt ca adâncul mării, Mântuitorule, și mă afund grav în păcatele mele: dă-mi mâna Ta, ca a lui Petru, și mă mântuiește, Dumnezeule, și miluiește-mă.

Slavă: Căci am fost osândit cu gânduri și fapte rele, Mântuitorule; dă-mi gândul la întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Mântuiește-mă, Bunule Făcătorule de bine, și miluiește-mă.

Și acum: Fecioară de Dumnezeu binecuvântată și Preacurată, eu, cea întinată și defăimată cu fapte nevrednice și gânduri necurate, curățește-mă pe mine, nenorocita, o, Neprihănită și Curată, Preasfântă Fecioară Maică.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu ești Ajutorul meu, sunt în mâinile Tale, ajută-mă, nu mă lăsa să păcătuiesc împotriva Ta, căci m-am rătăcit, nu mă lăsa să urmez voia trupului meu, nu mă disprețui, Doamne, căci sunt slab. Tu știi ce este bine pentru mine, nu mă lăsa să pier în păcatele mele, nu mă părăsi, Doamne, nu te depărta de mine, căci la Tine am fugit, învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, căci am păcătuit împotriva Ta, mântuiește-mă pentru mila Ta, căci înaintea Ta sunt toți cei ce mă necazează și nu am alt refugiu afară de Tine, Doamne. Să se rușineze toți cei ce se ridică împotriva mea și caută sufletul meu ca să-l piardă, căci numai Tu ești puternic, Doamne, în toate, și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Kathisma Șaisprezece

Psalmul 109

Psalmul lui David

1 Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale. 2 Domnul Îți va trimite un toiag puternic din Sion și va domni în mijlocul vrăjmașilor Tăi. 3 A început cu Tine, în ziua puterii Tale, în strălucirea sfinților Tăi, din pântecele mamei tale, înainte ca Fecioara Maria să Te nască. 4 Domnul jură și nu Se căiește: „Tu ești preot pe vecie, după rânduiala lui Melhisedec.” 5 Domnul a zdrobit pe împărații de la dreapta Ta, în ziua mâniei Sale. 6 El va judeca printre neamuri, va ispăși măcelul, va zdrobi capetele multora pe pământ. 7 El bea din pârâul de pe drum, de aceea Își va înălța capul.

Psalmul 110

Aleluia

1 Te vom mulțumi, Doamne, din toată inima noastră, în sfatul celor drepți și în adunare. 2 Mari sunt lucrările Domnului, cercetate în toate planurile Lui. 3 Lucrările Lui sunt vrednice de laudă și mărețe, și dreptatea Lui dăinuie în veac. 4 El Și-a adus aminte de minunile Sale; Domnul este îndurător și plin de îndurare. 5 El a dat hrană celor ce se tem de El și Își va aduce aminte pe vecie de legământul Său. 6 El vestește poporului Său puterea lucrărilor Sale și le dă moștenirea neamurilor. 7 Lucrările mâinilor Lui sunt adevărul și dreptatea; toate poruncile Lui sunt adevărate, 8 întemeiate pe vecie, făcute în adevăr și dreptate. 9 El a trimis izbăvirea poporului Său; legământul Lui este veșnic. Sfânt și înfricoșător este Numele Lui. 10 Frica de Domnul este începutul înțelepciunii și priceperea bună pentru toți cei ce o fac. Lauda Lui dăinuie în veac.

Psalmul 111

Aliluia, Aggeev și Zakharyino

1 Binecuvântat este omul care se teme de Domnul, și se va bucura foarte mult de poruncile Lui. 2 Sămânța lui va fi puternică în pământ, familia celor drepți va fi binecuvântată. 3 Slavă și bogăție vor fi în casa lui, și dreptatea lui va dăinui pe vecie. 4 O lumină se arată în întuneric pentru cel drept, milostiv, darnic și drept. 5 Omul bun este darnic și darnic, își va rândui cuvintele în judecată, căci nu se va clătina pe vecie. 6 El va fi drept ca să aibă o aducere aminte veșnică. 7 Nu se va teme de zvonul răului; 8 Inima lui este gata să se încreadă în Domnul; inima lui este întărită și nu se va teme, până nu va privi spre vrăjmașii săi. 9 Cine cheltuie din belșug dă săracilor; dreptatea lui dăinuie pe vecie; puterea lui este înălțată în slavă. 10 Păcătosul va vedea aceasta și se va mânia, își va scrâșni dinții și se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Glorie:

Psalmul 112

Aleluia

1 Lăudați pe Domnul, copii, lăudați Numele Domnului! 2 Binecuvântat fie Numele Domnului din acum și în veac! 3 De la răsăritul soarelui până la apusul lui, vrednic de laudă să fie Numele Domnului! 4 Domnul este sus peste toate neamurile: mai presus de ceruri este slava Lui. 5 Cine este decât Domnul Dumnezeul nostru? El locuiește în locuri înalte, 6 privește spre cei smeriți în ceruri și pe pământ, 7 ridică pe cei săraci din pământ și ridică pe cei nenorociți din putreziciune, 8 îl face prinț, prinț al poporului Său, 9 dăruiesc sterilitate în casa mamei și Mă bucur de copii.

Psalmul 113

Aleluia

1 Când a ieșit Israel din Egipt, la casa lui Iacov, din mijlocul poporului barbar, 2 Iuda a devenit sanctuarul Lui, Israel ținutul Lui. 3 Marea a văzut aceasta și a fugit, iar Iordanul s-a întors înapoi. 4 Munții au sărit ca berbecii, și dealurile ca niște miei. 5 Ce ești tu, mare, de ai fugit? Și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi? 6 Munților, cum ați sărit ca niște berbeci, și dealurilor ca niște miei? 7 Pământul s-a cutremurat înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov, 8 Care a prefăcut stâncile în bălți de apă și ce este necioplit în izvoare de apă. 9 Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru îndurarea și credincioșia Ta. 10 Ca să nu zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” 11 Ci Dumnezeul nostru, în ceruri și pe pământ, a făcut tot ce a vrut. 12 Idolii popoarelor sunt argint și aur, lucrări făcute de mâinile oamenilor. 13 Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; 14 Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu miros; 15 Au mâini, dar nu pipăie; au picioare, dar nu merg; nu țipă cu gâtul lor. 16 Ca ei să fie cei ce le fac și toți cei ce se încred în ele! 17 Casa lui Israel se încrede în Domnul: El este ajutorul și apărătorul lor. 18 Casa lui Aaron se încrede în Domnul: El este ajutorul și apărătorul lor. 19 Cei ce se tem de Domnul se încred în Domnul: El este ajutorul și apărătorul lor. 20 Domnul Și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvântat. A binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron, 21 A binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, de la mic la mare. 22 Domnul să vă înmulțească pe voi și pe fiii voștri! 23 Să vă binecuvânteze Domnul, care a creat cerurile și pământul! 24 Cerurile sunt cerurile Domnului și pământul este dat fiilor oamenilor. 25 Nu morții Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în iad, 26 dar noi, cei vii, Îl vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

Psalmul 114

Aleluia

1 Te-am iubit, pentru că Domnul va asculta glasul rugăciunii mele. 2 Căci El Și-a plecat urechea spre mine și în zilele mele voi chema. 3 Durerile morții m-au înconjurat, necazurile Locuinței Morților m-au ajuns; am găsit necaz și durere, și totuși am chemat Numele Domnului. 4 Doamne, izbăvește-mi sufletul! Domnul este îndurător și drept și Dumnezeul nostru are milă. 5 Doamne, care păzești pe cei mici! Am fost smerit, și El m-a mântuit. 6 Întoarce-te, suflete al meu, la odihna Ta, căci Domnul ți-a făcut milă. 7 Căci El mi-a izbăvit sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere. 8 Voi fi binevoitor în Domnul în țara celor vii.

Glorie:

Psalmul 115

Aleluia

1 Am crezut, am vorbit și m-am smerit foarte mult. 2 Dar am zis în rușinea mea: „Orice om este un mincinos!”. 3 Ce voi răsplăti Domnului pentru tot ce am făcut? 4 Voi lua paharul mântuirii și voi chema Numele Domnului, 5 Îmi voi aduce rugăciunile Domnului înaintea întregului popor al Său. 6 Moartea sfinților Săi este onorabilă înaintea Domnului. 7 Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; Mi-ai rupt legăturile. 8 Voi mânca pentru Tine o jertfă de laudă și în Numele Domnului voi chema. 9 Îmi voi aduce rugăciunile Domnului înaintea întregului popor al Său, 10 în curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Psalmul 116

Aleluia

1 Lăudați pe Domnul, toate neamurile; lăudați-L, toate popoarele! 2 Căci mare este îndurarea Lui peste noi și adevărul Domnului dăinuie pe vecie.

Psalmul 117

Aleluia

1 Mărturisiți Domnului că El este bun, căci îndurarea Lui ține pe vecie. 2 Să zică casa lui Israel: «Căci El este bun, căci îndurarea Lui ține pe vecie!» 3 Să zică casa lui Aaron: «Căci El este bun, căci îndurarea Lui ține pe vecie!» 4 Să zică toți cei ce se tem de Domnul: «Căci El este bun, căci îndurarea Lui ține pe vecie!» 5 Din întristare am chemat pe Domnul și m-am auzit până în adânc. 6 Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi poate face omul. 7 Domnul este ajutorul meu și voi privi spre vrăjmașii mei. 8 Mai bine este să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om. 9 Mai bine este să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în voinici. 10 Toate neamurile m-au înconjurat și în Numele Domnului m-am împotrivit lor. 11 M-au înconjurat și în Numele Domnului m-am împotrivit lor. 12 M-au înconjurat ca albinele pe un fagure de miere și au ars ca focul printre spini și în Numele Domnului m-am împotrivit lor. 13 Am fost întors spre turmă, și Domnul m-a primit. 14 Domnul este tăria mea și cântecul meu și El a fost mântuirea mea. 15 Un glas de bucurie și de mântuire este în satele celor drepți: Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate. 16 Dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut lucruri minunate. 17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările Domnului. 18 Domnul m-a pedepsit, dar nu m-a dat morții. 19 Deschideți-mi porțile dreptății! Când voi intra în ele, voi lăuda pe Domnul. 20 Acestea sunt porțile Domnului; cei drepți vor intra în ele. 21 Îți vom lăuda, căci m-

ai ascultat și ai fost mântuirea mea. 22 Piatra pe care au disprețuit-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului. 23 Ea a venit de la Domnul și este minunată în ochii noștri. 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; 25 Doamne, mântuiește-ne! Doamne, grăbește-te! 26 Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Te-am binecuvântat din Casa Domnului! 27 Dumnezeule, Domnul, și ni Te-ai arătat! Fă un ospăț cu cei ce se întind la coarnele altarului! 28 Tu ești Dumnezeul meu și-Ți vom lăuda; Tu ești Dumnezeul meu și Te voi înălța. Îți vom lăuda, căci m-ai ascultat și ai fost mântuirea mea. 29 Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui este veșnică!

Glorie:

Conform celei de-a 16-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același troparie, glasul 1: O altă pace te așteaptă, suflete, și Judecătorul tău vrea să-ți descopere faptele tale tainice și crude. Nu rămâne aici, ci mergi înaintea Lui, strigând către Judecător: Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Slavă: Căci sunt împovărat de multe păcate și de răni nemăsurate, Mântuitorule, păcătuiesc și mă rog milei Tale, Hristoase: doctor al bolnavilor, cercetează-mă și vindecă-mă și mă mântuiește.

Și acum: Suflete al meu, de ce trăiești atât de nepăsător și leneș? De ce nu-ți pasă de relele pe care le-ai săvârșit în viață? Grăbește-te să te îndrepti înainte ca Domnul să-ți închidă ușa. Aleargă, Născătoare de Dumnezeu, cazi la pământ și strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, mântuiește-mă pe mine, cel ce am greșit mult împotriva ta, Preacurată Stăpână.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Sfinte, Care locuiești întru cei de sus și cu ochiul Tău atotvăzător privești la toată făptura, ne plecăm capetele cu sufletul și trupul către Tine și Ție ne rugăm, Sfântul Sfintelor: întinde mâna Ta nevăzută din sfânta Ta locaș și binecuvântează-ne pe toți și iartă-ne orice păcat, de bunăvoie și fără de bunăvoie, cu cuvântul sau cu fapta. Dă-ne, Doamne, blândețe, dă-ne lacrimi duhovnicești din suflet, pentru curățirea multor păcate ale noastre, dă-ne marea Ta milă peste lumea Ta și peste noi, nevrednicii slujitori ai Tăi. Căci binecuvântat și preaslăvit este numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma de 7 mai

Psalmul 118

Aleluia

1 Fericiți sunt cei drepți în cale, care umblă în legea Domnului. 2 Fericiți sunt cei ce cercetează mărturiile Lui, căci Îl caută din toată inima lor. 3 Căci cei ce nu săvârșesc nelegiuire umblă pe căile Lui. 4 Mi-ai poruncit să păzesc cu grijă poruncile Tale, 5 ca să-mi fie îndreptate căile și să păzesc orânduirile Tale. 6 Atunci nu mă voi rușina când voi lua aminte la toate poruncile Tale. 7 Îți vom mărturisi cu inimă curată, când mă vei învăța judecățile Tale cele drepte. 8 Voi păzi orânduirile Tale; nu mă părăsi de tot. 9 Cum își va îndrepta tânărul calea, când păzește cuvintele Tale? 10 Te caut din toată inima mea; nu mă abate de la poruncile Tale. 11 În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta. 12 Binecuvântat ești Tu, Doamne, învață-mă în dreptatea Ta. 13 Cu gura mea am vestit toate soartele gurii Tale. 14 Pe calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca în toate bogățiile. 15 Voi batjocori poruncile Tale și voi înțelege căile Tale. 16 Voi învăța din dreptatea Ta și nu voi uita cuvintele Tale. 17 Răsplătește pe robul Tău, ca să trăiesc și să păzesc cuvintele Tale. 18 Deschide-mi ochii, ca să văd minunile Legii Tale. 19 Sunt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale. 20 Sufletul meu dorește în orice vreme judecățile Tale. 21 Tu ai mustrat pe cei mândri; eu blestem pe cei ce se abat de la poruncile Tale. 22 Depărtează de la mine ocara și disprețul, căci am căutat mărturiile Tale. 23 Căci voitorii au șezut și m-au defăimat, dar robul Tău și-a batjocorit legile Tale. 24 Căci mărturiile Tale sunt cugetarea mea și legile Tale mă călăuzesc. 25 Sufletul meu se lipește de pământ: dă-mi viață după cuvântul Tău. 26 Îmi spun căile și Tu m-ai ascultat; învață-mă legile Tale. 27 Fă-mă să înțeleg calea legile Tale și eu voi batjocori minunile Tale. 28 Sufletul meu doarme de slăbiciune: întărește-mă în cuvintele Tale. 29 Depărtează de la mine calea răutății și ai milă de mine în Legea Ta. 30 Am ales calea adevărului și n-am uitat judecățile Tale. 31 M-am ținut de mărturiile Tale, Doamne; nu mă rușina. 32 Am alergat pe calea poruncilor Tale, căci mi-ai lărgit inima. 33 Doamne, rânduiește-mi calea orânduirilor Tale și le voi căuta neîncetat. 34 Dă-mi pricepere, și voi cerceta Legea Ta și o voi păzi din toată inima mea. 35 Călăuzește-mă pe calea poruncilor Tale, căci în ele mă desfătez. 36 Pleacă-mi inima spre mărturiile Tale și nu spre lăcomie. 37 Întoarce-mi ochii, ca să nu mai vadă deșertăciunile; trăiește-mă pe calea Ta. 38 Fă din Cuvântul Tău frică de robul Tău. 39 Ia ocara mea, pe care n-am purtat-o, căci judecățile Tale sunt bune. 40 Iată, tânjesc după poruncile Tale: dă-mi viață în dreptatea Ta. 41 Să vină peste mine mila Ta, Doamne, și mântuirea Ta, după Cuvântul Tău. 42 Voi răspunde celor ce-mi batjocoresc cuvântul, căci am încredere în cuvintele Tale. 43 Nu lua din gura mea cuvintele adevărului deplin, căci am încredere în judecățile Tale. 44 Voi păzi Legea Ta neîncetat, în veac și în veac.45 Am umblat în larg, căci am căutat poruncile Tale. 46 Am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat. 47 Am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit. 48 Mi-am ridicat mâinile spre poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am râs de orânduirile Tale. 49

Adu-Ți aminte de cuvintele Tale către robul Tău, în care m-ai făcut să mă încred. 50 Mângâie-mă, de aceea, în smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a înviorat. 51 Cei mândri au călcat mult Legea, dar eu nu m-am abătut de la Legea Ta. 52 Mi-am adus aminte de judecățile Tale de demult, Doamne, și am fost mângâiat. 53 Mă apucă întristarea din cauza păcătoșilor care părăsesc Legea Ta. 54 Orânduirile Tale mi-au fost cântate în locul unde am venit. 55 Mi-am adus aminte de Numele Tău, Doamne, noaptea și am păzit Legea Ta. 56 Aceasta mi s-a întâmplat, pentru că am căutat orânduirile Tale. 57 Tu ești partea mea, Doamne; am zis: „Voi păzi Legea Ta!” 58 M-am rugat înaintea feței Tale din toată inima mea: Ai milă de mine, după cuvântul Tău. 59 Am cugetat căile Tale și mi-am pus picioarele înapoi spre mărturiile Tale. 60 M-am pregătit și nu sunt îngrozit să păzesc poruncile Tale. 61 Acum, păcătoșii m-au legat și n-am uitat Legea Ta. 62 La miezul nopții m-am sculat să-Ți mărturisesc judecățile dreptății Tale. 63 Sunt părtaș tuturor celor ce se tem de Tine și celor ce păzesc poruncile Tale. 64 Pământul este plin de îndurarea Ta, Doamne: învață-mă orânduirile Tale. 65 Te-ai purtat cu bunătate cu slujitorii Tăi, Doamne, după cuvântul Tău. 66 Învață-mă bunătatea, învățătura și priceperea, căci am crezut în poruncile Tale. 67 Înainte să fiu smerit, am păcătuit; de aceea am păzit cuvântul Tău. 68 Tu ești bun, Doamne, și în bunătatea Ta, învață-mă orânduirile Tale. 69 Nelegiuirea celor mândri s-a înmulțit împotriva mea, dar eu voi cerceta poruncile Tale din toată inima mea. 70 Inima lor este umedă ca laptele, dar eu am cugetat la Legea Ta. 71 Îmi este bine, că m-ai smerit, ca să învăț orânduirile Tale. 72 Legea gurii Tale îmi este mai bună decât mii de monede de aur și de argint.60 M-am pregătit și nu m-am înspăimântat să păzesc poruncile Tale. 61 Păcătoșii au devenit deja robii mei și eu n-am uitat Legea Ta. 62 La miezul nopții m-am sculat să-Ți mărturisesc judecățile dreptății Tale. 63 Sunt părtaș cu toți cei ce se tem de Tine și cu cei ce păzesc poruncile Tale. 64 Pământul, Doamne, este plin de îndurarea Ta: învață-mă orânduirile Tale. 65 Te-ai purtat cu bunătate cu slujitorii Tăi, Doamne, după Cuvântul Tău. 66 Învață-mă bunătatea, învățătura și priceperea, căci am crezut în poruncile Tale. 67 Înainte să fiu smerit, am păcătuit: de aceea am păzit Cuvântul Tău. 68 Tu ești bun, Doamne, și în bunătatea Ta, învață-mă orânduirile Tale. 69 Nelegiuirea celor mândri s-a înmulțit împotriva mea, dar eu voi cerceta poruncile Tale din toată inima mea. 70 Inima lor s-a udat ca laptele, dar eu am cugetat la Legea Ta. 71 Bine este pentru mine că m-ai smerit, ca să învăț orânduirile Tale. 72 Legea gurii Tale este mai bună pentru mine decât mii de monede de aur și de argint.60 M-am pregătit și nu m-am înspăimântat să păzesc poruncile Tale. 61 Păcătoșii au devenit deja robii mei și eu n-am uitat Legea Ta. 62 La miezul nopții m-am sculat să-Ți mărturisesc judecățile dreptății Tale. 63 Sunt părtaș cu toți cei ce se tem de Tine și cu cei ce păzesc poruncile Tale. 64 Pământul, Doamne, este plin de îndurarea Ta: învață-mă orânduirile Tale. 65 Te-ai purtat cu bunătate cu slujitorii Tăi, Doamne, după Cuvântul Tău. 66 Învață-mă bunătatea, învățătura și priceperea, căci am crezut în poruncile Tale. 67 Înainte să fiu smerit, am păcătuit: de aceea am păzit Cuvântul Tău. 68 Tu ești bun,

Doamne, și în bunătatea Ta, învață-mă orânduirile Tale. 69 Nelegiuirea celor mândri s-a înmulțit împotriva mea, dar eu voi cerceta poruncile Tale din toată inima mea. 70 Inima lor s-a udat ca laptele, dar eu am cugetat la Legea Ta. 71 Bine este pentru mine că m-ai smerit, ca să învăț orânduirile Tale. 72 Legea gurii Tale este mai bună pentru mine decât mii de monede de aur și de argint.

Glorie:

73 Mâinile Tale m-au zidit și Tu m-ai zidit: dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale. 74 Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor bucura, căci m-am încrezut în cuvintele Tale. 75 Am înțeles, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte și m-ai smerit cu adevărat. 76 Acum, mila Ta să mă mângâie, după cuvântul Tău dat robului Tău. 77 Să vină la mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci legea Ta este legea mea. 78 Să se rușineze cei mândri, căci m-au nedreptățit; dar eu voi bate joc de poruncile Tale. 79 Să mă întoarcă cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. 80 Inima mea să fie fără prihană în orânduirile Tale, ca să nu mă rușinez. 81 Sufletul meu se prăbușește după mântuirea Ta; nădăjduiesc în cuvintele Tale. 82 Ochii mei se prăbușesc după cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângâia?” 83 Căci am ajuns ca o sticlă pe o placă de piatră; n-am uitat orânduirile Tale. 84 Câte sunt zilele robului Tău? Cât va fi? Când vei face judecata împotriva celor ce mă prigonesc? 85 Cei fărădelegi mi-au spus batjocurile lor, dar nu și Legea Ta, Doamne. 86 Toate poruncile Tale sunt adevăr; m-au prigonit pe nedrept; ajută-mă. 87 Nu m-au obosit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. 88 Îndurare-mă, în mila Ta, și voi păzi mărturiile gurii Tale. 89 În veac, Doamne, cuvântul Tău dăinuie în ceruri. 90 Adevărul Tău dăinuie din neam în neam. Tu ai întemeiat pământul și el dăinuie. 91 Prin faptele Tale dăinuie ziua, căci toate Îți slujesc. 92 Căci dacă Legea Ta n-ar fi fost învățătura mea, aș fi pierit în smerenia mea. 93 Niciodată nu voi uita legile Tale, căci prin ele m-ai înviat.

[Miercuri:]

94 Eu sunt al Tău; mântuiește-mă, căci am căutat orânduirile Tale. 95 Păcătoșii mă așteptau ca să mă piardă; am înțeles mărturiile Tale. 96 Am văzut sfârșitul oricărui sfârșit; porunca Ta este foarte largă. 97 Cât de mult am iubit Legea Ta, Doamne! Ea este meditația mea toată ziua. 98 M-ai înțelept prin poruncile Tale mai mult decât vrăjmașii mei, căci ele sunt pentru vârsta mea. 99 Am priceput mai mult decât toți cei ce mă învățau, căci mărturiile Tale sunt învățătura mea. 100 Am priceput mai mult decât bătrânii, căci am căutat poruncile Tale. 101 Mi-am oprit picioarele de la orice cale rea, ca să păzesc cuvintele Tale. 102 Nu m-am abătut de la judecățile Tale, căci Tu mi-ai pus Legea. 103 Cât de dulci sunt cuvintele Tale gurii mele și mai mult decât mierea buzelor mele. 104 Am înțeles poruncile Tale; de aceea am urât orice cale a nelegiuirii. 105 Legea Ta este o

candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărările mele. 106 Jur și am vrut să păzesc judecățile Tale drepte. 107 Sunt foarte smerit, Doamne; dă-mi viață după Cuvântul Tău. 108 Primește cuvintele libere ale buzelor mele, Doamne, și învață-mă judecățile Tale. 109 Sufletul meu este necurmat în mâna Ta și n-am uitat Legea Ta. 110 Păcătoșii mi-au întins o cursă, dar eu nu m-am abătut de la poruncile Tale. 111 Am moștenit mărturiile Tale pentru totdeauna, căci ele sunt desfătarea inimii mele. 112 Mi-am plecat inima să împlinesc orânduirile Tale pe vecie, spre răsplată. 113 Am urât pe cei ce calcă Legea, dar am iubit Legea Ta. 114 Tu ești ajutorul și apărătorul meu; m-am încrezut în cuvintele Tale. 115 Depărtează-te de la mine, voi, cei ce faceți răul, ca să încerc poruncile Dumnezeului meu. 116 Ajută-mă după Cuvântul Tău și voi trăi; și nu mă rușina pentru nădejdea mea. 117 Ajută-mă și voi fi mântuit; Și voi medita neîncetat la orânduirile Tale. 118 Ai nimicit pe toți cei ce se abat de la orânduirile Tale, pentru că gândurile lor sunt nedrepte. 119 Am păcătuit împotriva tuturor păcătoșilor pământului; de aceea am iubit mărturiile Tale. 120 Îmi leg trupul de frica de Tine, căci mă tem de judecățile Tale. 121 Am făcut ce este drept și drept; nu mă da în mâinile celor ce mă nedreptățesc. 122 Recunoaște-l pe robul Tău ca să fie bine, ca să nu mă defăimeze aroganța. 123 Ochii mei sunt îndreptați spre mântuirea Ta și spre cuvântul dreptății Tale. 124 Poartă cu robul Tău după îndurarea Ta și învață-mă orânduirile Tale. 125 Eu sunt robul Tău: dă-mi pricepere, ca să înțeleg mărturiile Tale. 126 Este vremea ca Domnul să lucreze; ei au călcat Legea Ta. 127 De aceea am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. 128 De aceea m-am îndreptat spre toate poruncile Tale; am urât orice cale a nelegiuirii. 129 Mărturiile Tale sunt minunate; De aceea mi-am cercetat sufletul. 130 Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină și dă pricepere pruncilor. 131 Mi-am deschis gura și am tras aer în piept, căci mă desfătez în poruncile Tale.

Glorie:

132 Căută spre mine și ai milă de mine, după judecata celor ce iubesc Numele Tău. 133 Îndreaptă-mi pașii după Cuvântul Tău și nicio nelegiuire nu stăpâni peste mine. 134 Izbăvește-mă de ocara oamenilor, și voi păzi poruncile Tale. 135 Fă să lumineze fața Ta peste slujitorul Tău și învață-mă orânduirile Tale. 136 Ochii mei cunosc cursul apelor, pentru că n-am păzit Legea Ta. 137 Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sunt drepte. 138 Tu ai poruncit mărturiile Tale ca dreptate și adevăr nemărginit. 139 Râvna Ta m-a slăbit, căci vrăjmașii mei au uitat cuvintele Tale. 140 Cuvântul Tău este nespus de aprins, și slujitorul Tău îl iubește. 141 Sunt tânăr și smerit, dar n-am uitat orânduirile Tale. 142 Dreptatea Ta este dreptate pe vecie și Legea Ta este adevărul. 143 Necazul și necazul m-au ajuns; poruncile Tale sunt cugetarea mea. 144 Mărturiile Tale drepte sunt pe vecie; 145 Am strigat din toată inima mea; ascultă-mă, Doamne, și voi căuta legile Tale. 146 Am strigat către Tine: mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale. 147 Am mers înainte în răutate și am strigat; am nădăjduit în cuvintele Tale. 148

Ochii mei se uitau înaintea zorilor, ca să meditez la cuvintele Tale. 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea Ta: înviorează-mă după judecățile Tale. 150 Cei ce mă prigoneau în nelegiuire s-au apropiat, dar s-au îndepărtat de Legea Ta. 151 Tu ești aproape, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărate. 152 De la început am știut din mărturiile Tale, căci Tu m-ai întemeiat pe vecie. 153 Vezi smerenia mea și mă izbăvește, căci n-am uitat Legea Ta. 154 Judecă-mi judecata și mă izbăvește; pentru Cuvântul Tău, înviorează-mă. 155 Mântuirea este departe de păcătoși, căci ei nu caută legile Tale. 156 Mari sunt îndurările Tale, Doamne; dă-mi viață după judecățile Tale. 157 Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă asupresc, totuși eu nu m-am abătut de la mărturiile Tale. 158 Am văzut pe cei ce nu pricep și s-au slăbit, căci nu păzesc cuvintele Tale. 159 Vezi cât de mult iubesc poruncile Tale, Doamne: dă-mi viață după îndurarea Ta. 160 Începutul cuvintelor Tale este adevărul și toate judecățile Tale dăinuie pe vecie în dreptate. 161 Voievozii m-au împins în Locuința Morților și inima mea s-a înfiorat din cauza cuvintelor Tale. 162 Mă voi bucura de cuvintele Tale, căci am câștigat mult. 163 Am urât și am detestat nedreptatea, dar am iubit Legea Ta. 164 În șapte zile ale zilei Te-am lăudat pentru soarta dreptății Tale. 165 Pace este pentru mulți ce iubesc Legea Ta și nu este ispită pentru ei. 166 Am așteptat mântuirea Ta, Doamne, și am iubit poruncile Tale. 167 Sufletul meu a păzit mărturiile Tale și le-a iubit nespus de mult. 168 Am păzit poruncile și mărturiile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta, Doamne. 169 Rugăciunea mea să se apropie înaintea Ta, Doamne; dă-mi pricepere după Cuvântul Tău. 170 Rugăciunea mea să ajungă înaintea Ta, Doamne; izbăvește-mă după Cuvântul Tău. 171 Buzele mele vor răsuna de laude, când mă vei învăța prin dreptatea Ta. 172 Limba mea vestește cuvintele Tale, căci toate poruncile Tale sunt adevărate. 173 Mâna Ta să mă mântuiască, cum vreau poruncile Tale. 174 Doresc mântuirea Ta, Doamne,și Legea Ta este mustrarea mea. 175 Sufletul meu va trăi și Te va lăuda, și judecățile Tale mă vor ajuta. 176 Rătăcesc ca o oaie pierdută: caută pe robul Tău, căci n-am uitat poruncile Tale.

Glorie:

Conform celei de-a 17-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 2: Greșit-am Ție, Mântuitorule, ca un fiu risipitor: primește-mă, Părinte, care Te pocăiești, și miluiește-mă, Dumnezeule.

Slavă: Te strig, Hristoase, Mântuitorul nostru, cu glas de vameș: curățește-mă ca pe El și mă miluiește, Dumnezeule.

Și acum: Născătoare de Dumnezeu, nu mă disprețui pe mine, cel ce am nevoie de mijlocirea ta, căci sufletul meu s-a încrezut în tine și miluiește-mă.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Stăpâne, Doamne Atotputernic și Creator a toate, Părinte milostiv și Dumnezeu al milei, care ai creat omul din pământ și l-ai arătat după chipul și asemănarea Ta, pentru ca numele Tău glorios să fie slăvit pe pământ și care, fiind distrus prin călcarea poruncilor Tale, l-ai recreat din nou spre bine în Hristosul Tău și l-ai înălțat la ceruri: Îți mulțumesc, căci Ți-ai înmulțit mărirea asupra mea și nu m-ai trădat pe vrăjmașii mei până la sfârșit, căutând să mă sfâșii în groapa iadului și nici nu m-ai părăsit să pier cu fărădelegile mele. Acum deci, Doamne Atotmilostiv și Atotiubitor, care nu dorești moartea păcătosului, ci aștepți convertirea lui și îl primești: care îndrepți pe cel doborât, care vindeci pe cel zdrobit, întoarce-mă și pe mine la pocăință și îndrepți pe cel doborât și vindecă pe cel zdrobit: adu-ți aminte de îndurările Tale și de bunătatea Ta neînțeleasă din veacuri și uită fărădelegile mele nemăsurate, care sunt în faptă, cuvânt și gând. Am făcut: eliberează orbirea inimii mele și dăruiește-mi lacrimi de tandrețe ca să-mi curăț gândurile întinate. Ascultă, Doamne, ia aminte, Tu, Iubitorule de oameni, curățește, Tu, Cel Milostiv, și izbăvește sufletul meu ticălos de chinurile patimilor care domnesc în mine. Și nu mă mai opri păcatul, nici războinicul demonic să nu mă poată ataca, nici să mă conducă după voia lui, ci prin mâna Ta suverană, smulgându-mă din stăpânirea sa, Tu domnești în mine, Doamne Bun și Iubitor de oameni, și lasă-mă să fie toate ale Tale și să trăiesc restul după voia Ta. Și dăruiește-mi cu bunătate negrăită curățirea inimii, paza buzelor, dreptatea faptelor, înțelepciunea smerită, pacea gândurilor, liniștea puterilor mele duhovnicești, bucuria duhovnicească, dragostea adevărată, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, credința sinceră, înfrânarea și umple-mă de toate roadele bune, cu darul Sfântului Tău Duh. Și nu mă duce la sfârșitul zilelor mele, nici nu încânta sufletul meu neîndreptat și nepregătit, ci desăvârșește-mă cu desăvârșirea Ta și astfel mă duce la viața de acum, ca și cum, trecând fără oprire începutul și puterea întunericului, prin harul Tău voi vedea și voi vedea slava Ta cea neapropiată, bunătatea Ta cea negrăită, împreună cu toți sfinții Tăi, în ei voi fi sfințit și preaslăvit cu numele Tău atotcinstit și măreț, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma Othmanda

Psalmul 119

Cântecul gradelor

1 Am strigat către Domnul în necazul meu, și El m-a ascultat. 2 Doamne, izbăvește-mi sufletul de buzele oamenilor nedrepți și de limba înșelătoare! 3 Ce Ți se va da, sau ce Ți se va adăuga o limbă înșelătoare? 4 Săgețile celor puternici sunt ascuțite ca jarul pustiu. 5 Vai de mine, căci șederea mea s-a lungit!

Am locuit printre satele Chedarului. 6 Sufletul meu a călătorit adesea; am fost în pace cu cei ce urăsc pacea. 7 Când le-am vorbit, s-au luptat împotriva mea fără rost.

Psalmul 120

Cântecul gradelor

1 Mi-am ridicat ochii spre munți: de acolo îmi va veni ajutorul. 2 Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul. 3 Nu lăsa picioarele tale să cadă în neliniște; Cel ce te păzește va dormi; 4 Cel ce te păzește nu va dormi; Cel ce păzește pe Israel va dormi. 5 Domnul te va ocroti, Domnul îți va acoperi mâna dreaptă. 6 Soarele nu te va arde ziua, nici luna nu te va arde noaptea. 7 Domnul te va păzi de orice rău; Domnul îți va păzi sufletul. 8 Domnul te va păzi la intrare și la ieșire, de acum și până în veac.

Psalmul 121

Cântecul gradelor

1 M-am bucurat de cei ce-mi ziceau: „Haidem să ne suim la Casa Domnului!” 2 Picioarele noastre stăteau în curțile Tale, Ierusalime! 3 Ierusalimul este zidit ca o cetate, ai cărei membri sunt împreună părtași. 4 Căci acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israel, ca să mărturisească Numele Domnului. 5 Căci acolo s-au așezat tronurile judecății, tronurile casei lui David. 6 Cereți, dar, pacea Ierusalimului și belșug pentru cei ce vă iubesc! 7 Pace să fie în puterea voastră și belșug pentru stâlpii voștri! 8 Din pricina fraților mei și a vecinilor mei, ți-am vestit pacea. 9 Din pricina Domnului, Dumnezeului nostru, am căutat binele pentru voi.

Psalmul 122

Cântecul gradelor

1 Îmi ridic ochii spre Tine, care locuiești în ceruri. 2 Iată, cum sunt ochii robului în mâna stăpânului său, ca ochii robei în mâna stăpânei sale, așa sunt ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ne va cruța. 3 Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci suntem sătui de multă umilință; 4 mai ales sufletul nostru este plin de ocările celor guralivi și de umilința celor mândri.

Psalmul 123

Cântecul gradelor

1 Căci, dacă n-ar fi fost Domnul în noi, să zică Israel! 2 Căci, dacă n-ar fi fost Domnul în noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră, ne-ar fi devorat vii, 3 când s-a aprins mânia lor împotriva noastră, atunci ne-ar fi înv㎃luit apele. 4 Potopul a trecut peste sufletul nostru, 5 căci sufletul nostru a trecut peste apele tulburi. 6 Binecuvântat fie Domnul, care nu ne-a dat pradă dinților lor. 7 Sufletul nostru este ca o pasăre scăpată din lațul vânătorilor: mrejele s-au rupt și suntem izbăviți. 8 Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul.

Glorie:

Psalmul 124

Cântecul gradelor

1 Cei ce se încred în Domnul sunt ca Muntele Sionului; cel ce locuiește în Ierusalim nu se va clătina niciodată. 2 Munții îl împrejurează, și Domnul este în jurul poporului Său, de acum și pentru totdeauna. 3 Căci Domnul nu va lăsa toiagul celor răi peste partea celor drepți, ca nu cumva cei drepți să-și întindă mâinile în nelegiuire. 4 Binecuvântează, Doamne, pe cei buni și cu inima curată. 5 Dar pe cei ce se abat de la rătăcire, Domnul îi va duce la capătul răului împreună cu cei ce săvârșesc nelegiuirea. Pace peste Israel!

Psalmul 125

Cântecul gradelor

1 Aduceți înapoi la Domnul pe prinșii de război ai Sionului, căci am ajuns ca o desfătare! 2 Atunci ni se va umple gura de bucurie și limba noastră de veselie; atunci vor zice printre neamuri: „Domnul le-a făcut lucruri mari!” 3 Domnul ne-a făcut lucruri mari: ne-am ajuns ca o bucurie. 4 Aduceți înapoi, Doamne, pe prinșii de război ai noștri ca râurile miazăzilor! 5 Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie. 6 Cei ce umblau plângeau, aruncându-și sămânța; dar cei ce urmau să vină, când veneau, își ridicau mâinile de bucurie.

Psalmul 126

Cântecul gradelor

1 Dacă nu zidește Domnul casa, în zadar muncesc cei ce o zidesc. Dacă nu păzește Domnul cetatea, în zadar veghează străjerul. 2 În zadar vă sculați dimineața, vă veți scula de pe scaunele voastre, mâncând pâinea durerii, când El va da somn iubitului Său. 3 Iată fiii slavei Domnului, răsplata rodului pântecelui. 4

Ca niște săgeți în mâna celor puternici, așa sunt fiii celor ce sunt clătinați. 5 Fericit este cel ce își împlinește dorința de la ei! Nu se vor rușina când vor vorbi împotriva vrăjmașilor lor la porți.

Psalmul 127

Cântecul gradelor

1 Fericiți sunt toți cei ce se tem de Domnul și umblă pe căile Lui. 2 Mâncați rodul roadelor voastre; binecuvântat ești și îți va fi bine. 3 Nevasta ta va fi ca o viță roditoare în hotarul casei tale; 4 Copiii tăi vor fi ca niște lăstari noi de măslin împrejurul mesei tale. 5 Iată, așa va fi binecuvântat omul care se teme de Domnul. 6 Domnul te va binecuvânta din Sion, 7 vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale și vei vedea pe copiii copiilor tăi. Pace peste Israel!

Psalmul 128

Cântecul gradelor

1 De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețea mea; de aceea să zică Israel: 2 De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețea mea, căci nu m-au biruit. 3 Cei răi și-au săvârșit răutatea pe spatele meu, și-au continuat nelegiuirea. 4 Domnul, cel drept, a tăiat grumajii celor răi. 5 Toți cei ce urăsc Sionul să se rușineze și să se întoarcă înapoi! 6 Să fie ca iarba acestui loc, care înainte de trâmbițarea trâmbiței era secată, 7 cu care mâna secerătorului nu este plină, nici mâna celui ce își adună sânul; 8 și trecătorii să nu zică: „Binecuvântarea Domnului să fie peste voi! V-am binecuvântat în Numele Domnului!”

Glorie:

Psalmul 129

Cântecul gradelor

1 Din adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, ascultă glasul meu! 2 Urechile Tale să fie cu luare aminte la glasul rugăciunii mele! 3 Dacă vezi nelegiuire, Doamne, Doamne, cine va sta în picioare? Căci la Tine este ispășirea. 4 Pentru Numele Tău am fost răbdător cu Tine, Doamne; sufletul meu a fost răbdător cu cuvântul Tău; sufletul meu s-a încrezut în Domnul. 5 De la straja dimineții până la noapte, de la straja dimineții, să se încreadă Israel în Domnul! 6 Căci la Domnul este mila și la El este marea răscumpărare; și El va izbăvi pe Israel din toate nelegiuirile lui.

Psalmul 130

Cântecul gradelor

1 Doamne, inima mea nu este înălțată, ochii mei sunt înălțați mai jos, umblu mai jos printre cei mari, mai jos printre cei minunați decât mine. 2 Chiar dacă nu m-am smerit, mi-am înălțat sufletul, așa cum a fost dat mamei mele, așa răsplătește-mi sufletul. 3 Să se încreadă Israel în Domnul de acum și pentru totdeauna.

Psalmul 131

Cântecul gradelor

1 Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată smerenia lui! 2 Cum jură Domnul, făcând promisiunea Lui lui Iacov lui Dumnezeu: 3 Dacă voi intra în satul casei mele sau dacă mă voi sui în pat, 4 dacă voi da somn ochilor mei și o ațipeală peste tot și odihnă sufletului meu, 5 până voi găsi locul Domnului, o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov! 6 Iată, am auzit în Eufrat, am găsit dumbrăvi în câmpie! 7 Să intrăm în locuințele Lui, să ne închinăm în locul unde au stat picioarele Lui! 8 Scoală-Te, Doamne, în odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale! 9 Preoții Tăi vor fi îmbrăcați în dreptate, și sfinții Tăi se vor bucura! 10 Din pricina lui David, robul Tău, nu întoarce fața unsului Tău! 11 Domnul jură lui David pe adevăr și nu se va abate de la el: „Voi pune pe tronul Tău din rodul pântecelui tău!” 12 Dacă copiii tăi vor păzi legământul Meu și aceste mărturii Mele pe care le voi învăța, atunci copiii lor vor ședea pe scaunul Tău de domnie pentru totdeauna. 13 Căci Domnul a ales Sionul și Tu îl vei face locuința Ta. 14 Aceasta este odihna Mea pentru totdeauna și în veac; aici voi locui, așa cum am ales. 15 Îi voi binecuvânta cursa, îi voi sătura pe săracii lui cu pâine, 16 Îi voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire și sfinții lui se vor bucura de bucurie. 17 Acolo voi face să crească cornul lui David și voi pregăti o lampă pentru unsul Meu. 18 Îi voi îmbrăca pe vrăjmașii lui cu frig și în el va înflori sanctuarul Meu.

Psalmul 132

Cântecul gradelor

1 Ce este bun sau ce este frumos? Nu ca frații să locuiască împreună în unitate. 2 Ca unguentul de pe cap, care se coboară pe barbă, barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui. 3 Ca roua Hermonului, care se coboară pe munții Sionului. Căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața veșnică.

Psalmul 133

Cântecul gradelor

1 Iată, binecuvântați acum pe Domnul, toți slujitorii Domnului, care stați în Templul Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru! 2 Ridicați-vă mâinile spre locul sfânt noaptea și binecuvântați pe Domnul! 3 Domnul să vă binecuvânteze din Sion, El, care a făcut cerurile și pământul!

Glorie:

Conform celei de-a 18-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Același tropar, glasul 2: Înainte ca să mă osândești, Doamne, Doamne, dăruiește-mi convertirea și îndreptarea multor păcate ale mele, dăruiește-mi căință duhovnicească, ca să pot striga Ție: Milostive, Dumnezeule, Iubitorule de oameni, mântuiește-mă.

Slavă: Eu, desfrânatul, ajungând ca niște vite fără minte, m-am alăturat lor: dăruiește-mi convertirea, Hristoase, ca să primesc mare milă de la Tine.

Și acum: Nu-Ți întoarce fața, Doamnă, de la mine, cel ce mă rog Ție, ci, ca Maica cea Îndurată a Dumnezeului Cel Darnic, grăbește-te mai înainte de sfârșit să-mi dăruiești convertirea, ca să mă mântuiesc de Tine, îți voi cânta Ție, ca mântuirea și nădejdea mea, fără rușine, Doamna mea.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne, nu mă mustra cu mânia Ta; nu mă pedepsi cu mânia Ta. Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui Viu, ai milă de mine, păcătosul, cerșetorul, golul, leneșul, neglijentul, răzvrătitul, nenorocitul, desfrânatul, adulterul, efeminatul, sodomitul, josnicul, desfrânatul, nerecunoscătorul, nemilostivul, crudul, bețivul, mărginit de conștiință, impersonal, îndrăznețul, nedemnul de dragostea Ta pentru omenire și vrednic de orice chin, atât de iad, cât și de torturi. Și nu pentru mulțimea păcatelor mele vei adăuga Tu, Izbăvitorule, chinuri la mulțime; ci ai milă de mine, căci sunt slab, și cu sufletul, și cu trupul, și cu mintea, și cu gândul, și prin ce știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, prin rugăciunile Preacuratei noastre Stăpâne, Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care Ți-au plăcut din veacuri: că binecuvântat ești Tu în vecii vecilor, amin.

Kathisma nouă și zece

Psalmul 134

Aleluia

1 Lăudați Numele Domnului, lăudați-l, slujitori ai Domnului, 2 voi, care stați în Templul Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru! 3 Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun! Cântați Numelui Lui, căci este bun! 4 Căci Domnul l-a ales pe Iacov pentru Sine, pe Israel ca comoară a Lui. 5 Căci știu că Domnul este mare și Domnul nostru este mai presus de toți dumnezeii. 6 Tot ce a dorit Domnul, a făcut în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile. 7 A adus nori de la marginile pământului, a făcut fulgere pentru ploaie, a scos vânturi din comorile Sale. 8 A lovit pe întâii născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc. 9 A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, împotriva lui Faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui. 10 El a lovit multe neamuri și a doborât regi puternici: 11 pe Sion, împăratul amoriților, pe Og, împăratul Basanului și toate împărățiile Canaanului. 12 Și a dat țara lor ca moștenire, ca moștenire lui Israel, poporul Său. 13 Doamne, numele Tău dăinuie veșnic și pomenirea Ta dăinuie din neam în neam. 14 Căci Domnul va judeca pe poporul Său și va mijloci pentru slujitorii Săi. 15 Idoli ai popoarelor, argint și aur, lucrări ale mâinilor oamenilor. 16 Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; 17 Au urechi, dar nu aud; nici nu este suflare în gura lor. 18 Ca ei să fie cei ce le fac și toți cei ce se încred în ele! 19 Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul! Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul! 20 Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul! 21 Binecuvântat fie Domnul din Sion, care locuiește în Ierusalim!

Psalmul 135

Aleluia

1 Mărturisiți Domnului că îndurarea Lui ține veșnică. 2 Mărturisiți Dumnezeului dumnezeilor, căci îndurarea Lui ține veșnică. 3 Mărturisiți Domnului Domnului, căci îndurarea Lui ține veșnică. 4 Mare este Cel ce a făcut minuni, căci îndurarea Lui ține veșnică. 5 Celui ce a făcut cerurile cu priceperea Lui, căci îndurarea Lui ține veșnică. 6 Celui ce a întemeiat pământul pe ape, căci îndurarea Lui ține veșnică. 7 Mărirea este a Celui ce a făcut singurele lumini, căci îndurarea Lui ține veșnică. 8 Soarele este în lumina zilei, căci îndurarea Lui ține veșnică. 9 Luna și stelele sunt în lumina nopții, căci îndurarea Lui ține veșnică. 10 El care a lovit Egiptul de la întâii născuți ai lui, căci îndurarea Lui ține veșnică; 11 și a scos pe Israel din mijlocul lor, căci îndurarea Lui ține veșnică. 12 Cu mână tare și cu braț întins, căci îndurarea Lui ține veșnică. 13 Cel ce a despărțit Marea Roșie, căci îndurarea Lui ține veșnică. 14 Și care a călăuzit pe Israel prin mijlocul lui, căci îndurarea Lui ține veșnică. 15 Și care a nimicit pe Faraon și puterea lui la Marea Roșie, căci îndurarea Lui ține veșnică. 16 Care a călăuzit poporul Său prin pustie, căci îndurarea Lui ține veșnică. 17 Cel ce lovește regi mari, căci

îndurarea Lui ține veșnică; 18 Și ucide regi puternici, căci îndurarea Lui ține veșnică: 19 Pe Sion, împăratul amoriților, căci îndurarea Lui ține veșnică; 20 Și pe Og, împăratul Basanului, căci îndurarea Lui ține veșnică. 21 Și pe Cel ce dă țara lor o moștenire, căci îndurarea Lui ține veșnică. 22 O moștenire pentru Israel, robului Său, căci îndurarea Lui ține veșnică. 23 Căci în smerenia noastră, Domnul Și-a adus aminte de noi, căci îndurarea Lui ține veșnică. 24 Și ne-a izbăvit de vrăjmașii noștri, căci îndurarea Lui ține veșnică. 25 Cel ce dă hrană oricărei făpturi, căci îndurarea Lui ține veșnică. 26 Mulțumiți Dumnezeului cerurilor, căci îndurarea Lui ține în veac.

Psalmul 136

David Ieremia

1 Pe malurile râurilor Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am amintit de Sion. 2 Pe marginile lui, în mijlocul lui, ne-am așezat organele. 3 Căci acolo ne-au întrebat cine ne-a luat captivi pentru cuvintele cântărilor și cei ce ne-au învățat să cântăm, zicând: „Cântați-ne cântările Sionului!” 4 Cum vom cânta cântecul Domnului într-o țară străină? 5 Dacă te voi uita, Ierusalime, mâna mea dreaptă va fi uitată. 6 Lipiți-mi limba de cerul gurii, ca să nu-mi amintesc de tine, ca să nu pun Ierusalimul înaintea mea, ca începutul bucuriei mele. 7 Adu-ți aminte, Doamne, de copiii Edomului, care în ziua Ierusalimului zic: „Goliți-l, goliți-l până la temeliile lui!” 8 O, fiice nenorocite ale Babilonului, binecuvântat este cel ce vă va răsplăti, așa cum ne-ați răsplătit și voi nouă. 9 Binecuvântat este cel ce vă zdrobește pe copiii voștri de stânci.

Glorie:

Psalmul 137

Un psalm către David, Hagai și Zaharia

1 Îți vom mărturisi, Doamne, din toată inima mea și Îți voi cânta laude înaintea îngerilor, căci ai auzit toate cuvintele gurii mele. 2 Mă voi închina în templul Tău cel sfânt și vom mărturisi Numelui Tău, mila și adevărul Tău, căci ai mărit mai presus de toate Numele Tău cel sfânt. 3 În ce zi Te voi chema, Tu mă vei auzi curând; mă vei înmulți în sufletul meu prin puterea Ta. 4 Toți împărații pământului Te vor lăuda, Doamne, căci au auzit toate cuvintele gurii Tale. 5 Și să cânte căile Domnului, căci mare este slava Domnului. 6 Căci Domnul este înalt, privește spre cei smeriți și vestește de departe lucruri înalte. 7 Chiar dacă umblu în mijlocul necazului, Tu mă vei învia; Ți-ai întins mâna împotriva mâniei vrăjmașilor mei și dreapta Ta m-a mântuit. 8 Domnul mă va răsplăti. Doamne, mila Ta este veșnică; nu disprețui lucrarea mâinilor Tale.

Psalmul 138

Spre sfârșitul lui David, psalmul lui Zaharia în împrăștiere

1 Doamne, Tu m-ai încercat și m-ai cunoscut; Tu știi când mă așez și când mă scol. 2 Tu mi-ai înțeles de departe gândurile. 3 Tu mi-ai cercetat calea și căile și mi-ai prevăzut toate căile. 4 Căci nu este viclenie în poporul meu: iată, Doamne, Tu mă cunoști. 5 Toate lucrurile de demult și de demult: Tu m-ai creat și Ți-ai pus mâna peste mine. 6 Priceperea Ta este uimită de mine; sunt întărit, și nu pot merge acolo. 7 Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta? 8 Dacă mă voi sui în ceruri, acolo ești Tu; dacă mă voi coborî în Locuința Morților, acolo ești Tu. 9 Dacă îmi voi ridica aripile dimineața și voi locui la marginile mării, 10 Chiar și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va susține. 11 Și El a zis: „Întunericul mă va cuprinde oare, și noaptea lumina în dulceața mea?” 12 Căci întunericul nu se va întuneca de Tine, noaptea va fi luminată ca ziua și lumina ei va fi precum întunericul lui. 13 Căci Tu mi-ai zidit pântecele, m-ai luat din pântecele maicii mele. 14 Să-Ți mărturisesc că Te-ai mirat foarte tare: lucrările Tale sunt minunate și sufletul meu le cunoaște bine. 15 Osul meu nu este ascuns de Tine, pe care l-ai făcut în ascuns; și trupul meu este în cele mai adânci părți ale pământului. 16 Ochii Tăi au văzut pieirea mea și în cartea Ta vor fi toate scrise; într-o zi vor fi întărite și nu va mai fi nimeni printre ei. 17 Dar prietenii Tăi, Dumnezeule, îmi sunt foarte prețioși; stăpânirile lor sunt foarte întărite. 18 Îi voi număra și vor fi mai numeroși decât nisipul; M-am sculat și sunt încă cu Tine. 19 Dacă Tu ucizi pe păcătoși, Dumnezeule, oameni ai sângelui, depărtează-te de mine! 20 Căci ești gelos în gândurile Tale și vor considera cetățile Tale ca o deșertăciune. 21 Nu i-am urât eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc și nu am pierit din cauza vrăjmașilor Tăi? 22 I-am urât cu o ură desăvârșită; mi-au ajuns vrăjmași. 23 Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; cercetează-mă și înțelege căile mele! 24 Vezi dacă este în mine vreo cale a nelegiuirii și călăuzește-mă pe calea veșniciei.

Psalmul 139

În sfârșit, un psalm către David

1 Izbăvește-mă, Doamne, din mâna celui rău, izbăvește-mă de omul nedrept, 2 care cugetă nelegiuire în inima lor, se războiesc toată ziua; 3 își ascuțesc limba ca un șarpe, venin de aspidă este sub buzele lor. 4 Păzește-mă, Doamne, din mâna celor răi, izbăvește-mă din mâna oamenilor nedrepți, care se gândesc să-mi oprească pașii. 5 Mândria mi-a ascuns o cursă, și șerpii mi-au încurcat picioarele. 6 Să îndepărtăm ispitele pe cale! 7 Cântecul Domnului: Tu ești Dumnezeul meu, Doamne, însuflețește glasul rugăciunii mele! 8 Domnul, Doamne, puterea mântuirii mele, mi-a umbrit capul în ziua bătăliei. 9 Nu mă

izbăvi, Doamne, de pofta mea de păcătos! Nu mă părăsi, ca să nu se înalțe ei! 10 Mă acoperă capul împrejurimilor lor, truda zidurilor lor. 11 Cărbuni aprinși vor cădea peste ei, îi vei doborî în patimi și nu vor rezista. 12 Niciun om dintre neamuri nu va fi întărit pe pământ; pe omul nedrept îl va jefui în stricăciune. 13 Știu că Domnul va face dreptate pentru săraci și răzbunare pentru cei nevoiași. 14 Totuși, cei drepți vor mărturisi Numele Tău și cei fără prihană vor locui lângă Fața Ta.

Glorie:

Psalmul 140

Psalmul lui David

1 Doamne, către Tine am strigat; ascultă-mă, ia aminte la glasul cererii mele, când strig către Tine. 2 Rugăciunea mea să fie ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele ca o jertfă de seară. 3 Pune, Doamne, un străjer înaintea buzelor mele și o ușă de siguranță înaintea buzelor mele. 4 Nu-mi pleca inima la cuvinte rele, ca să nu pedepsesc păcatele cu oamenii care săvârșesc nelegiuire și nu voi fi socotit printre aleșii lor. 5 Cel drept mă va pedepsi cu îndurare și mă va mustra, dar să nu-mi ungă capul cu untdelemnul păcătosului, căci totuși rugăciunea mea este în favoarea lor. 6 Jertfele se aduc la piatra judecătorului lor; cuvintele mele vor fi ascultate cât pot. 7 Cum se afundă adâncurile pământului în pământ, așa cum oasele lor sunt împrăștiate în Locuința Morților. 8 Căci ochii mei sunt asupra Ta, Doamne, Doamne; în Tine mă încred; nu-mi lua sufletul! 9 Păzește-mă de cursele pe care mi le-au întins, de cursele celor ce săvârșesc nelegiuire. 10 Păcătoșii vor cădea în lațul lor: eu sunt singur până voi trece.

Psalmul 141

1 Motiv pentru David, el nu s-ar fi rugat niciodată în groapă

2 Am strigat către Domnul cu glasul meu, m-am rugat Domnului cu glasul meu. 3 Îmi voi turna rugăciunile înaintea Lui, îmi voi povesti necazul înaintea Lui. 4 Când duhul meu s-a depărtat de mine, Tu mi-ai cunoscut cărările; pe calea pe care am umblat, mi-au ascuns o cursă. 5 M-am uitat la dreapta și m-am uitat, și nu era nimeni care să mă cunoască; fuga a pierit de lângă mine și nu este nimeni care să-mi caute sufletul. 6 Am strigat către Tine, Doamne, și am zis: „Tu ești nădejdea mea, partea mea în țara celor vii!” 7 Ascultă rugăciunea mea, căci sunt foarte smerit; izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, căci sunt mai puternici decât mine. 8 Scoate-mi sufletul din închisoare, ca să mărturisesc Numele Tău! Cei drepți mă așteaptă până îmi vei răsplăti.

Psalmul 142

Un psalm către David, când fiul său Absalom îl prigonea.

1 Doamne, ascultă rugăciunea mea; ia aminte la cererile mele în adevărul Tău; ascultă-mă în dreptatea Ta. 2 Nu intra la judecată cu slujitorii Tăi, căci niciun om viu nu va fi neprihănit înaintea Ta. 3 Căci vrăjmașul mi-a prigonit sufletul, mi-a smerit viața până la pământ; m-a pus în întuneric, ca pe morții veșniciei. 4 Duhul meu este doborât în mine; inima mea este tulburată în mine. 5 Mi-am adus aminte de zilele de demult, am cugetat la toate lucrările Tale, am cugetat la lucrările mâinilor Tale. 6 Mi-am ridicat mâinile spre Tine, suflete al meu, ca pe un pământ uscat. 7 Doamne, repede ascultă-mă! Duhul meu piere; nu-Ți întoarce fața de la mine, și voi fi ca cei ce se pogoară în groapă. 8 Dimineața, ascultă-mă și vorbește despre bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Spune-mi, Doamne, calea pe care trebuie să o duc, căci la Tine mi-am luat sufletul. 9 Izbăvește-mă, Doamne, de vrăjmașii mei; la Tine fug. 10 Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va călăuzi în țara neprihănirii. 11 Pentru Numele Tău, Doamne, Tu mă vei învia; în dreptatea Ta, Tu îmi vei scoate sufletul din necaz. 12 În bunătatea Ta, vei nimici pe vrăjmașii mei și vei nimici cu desăvârșire pe toți cei ce îmi asupresc sufletul, căci eu sunt robul Tău.

Glorie:

Conform celei de-a 19-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

Aceeași tropare, glasul 7: Mulțumesc, Te slăvesc, Dumnezeul meu, că ai dat pocăință tuturor păcătoșilor. Mântuitorule, nu mă rușina, când vei veni să judeci întreaga lume, faptele creatorului sunt rușinoase.

Slavă: Nemăsurat Ție, păcătuind și chinuri nemăsurate, aștept, Dumnezeul meu, cruță-mă, mântuiește-mă.

Și acum: apelez la mulțimea milostivirii Tale: dezleagă lanțurile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

O, Stăpâne Hristoase Dumnezeul nostru, Care prin Patimile Tale mi-ai vindecat patimile și prin rănile Tale mi-ai vindecat rănile, dăruiește-mi mie, cel care am păcătuit mult împotriva Ta, lacrimi de duioșie, desface-mi trupul de mirosul Trupului Tău cel dătător de viață și îndulcește-mi sufletul cu Preasfântul Tău Sânge de întristarea cu care mi-a dat să beau potrivnicul. Ridică spre Tine mintea mea, care a fost trasă jos, și ridic-o din abisul pierzării, căci nu am

pocăință, nu am duioșie, nu am lacrimi mângâietoare care să conducă copiii la moștenirea lor. Mintea mea s-a întunecat de patimile vieții, nu pot privi spre Tine în boală, nu mă pot încălzi cu lacrimi de dragoste pentru Tine, ci, Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Vistieră de Bunătăți, dăruiește-mi pocăință deplină și o inimă care se ostenește în căutarea Ta, dăruiește-mi harul Tău și reînnoiește în mine vederea chipului Tău. Te-am părăsit, nu mă părăsi, ieși să mă cauți, du-mă la pășunea Ta și numără-mă printre oile turmei Tale alese, ridică-mă împreună cu ele din grâul dumnezeieștilor Tale taine, prin rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților Tăi, amin.

Kathisma Douăzeci

Psalmul 143

Un psalm către David, către Goliat

1 Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul meu, care îmi îndemânează mâinile pentru război și degetele pentru luptă. 2 El este iubirea mea și cetăreața mea, apărătorul meu și izbăvitorul meu, cetatea mea și în El mă încred: El îmi pune poporul sub mine. 3 Doamne, ce este omul, că Te cunoști de el? Sau fiul omului, că Te gândești la el? 4 Tu ești ca deșertăciunea; zilele lui trec ca umbra. 5 Doamne, plecă cerurile, coboară-te și atinge munții, și ei se vor ridica. 6 Fă să strălucească fulgerul și fă-mi o soție; trimite săgețile Tale și fă-mă să tremur. 7 Trimite mâna Ta de sus, spală-mă și izbăvește-mă din ape multe, din mâna copiilor străini, 8 a căror gură vorbește deșertăciuni și a căror dreaptă este o dreaptă a nedreptății. 9 Dumnezeule, Îți voi cânta un cântec nou; Îți voi cânta cu psaltirul cu zece coarde, 10 Tu, care dai mântuire împăraților și care izbăvești pe robul Tău David de sabia crudă. 11 Izbăvește-mă și izbăvește-mă din mâna fiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciuni și a căror dreaptă este dreapta nelegiuirii. 12 Copiii lor sunt ca niște odrasle noi sădite în tinerețea lor. Fiicele lor sunt îmbogățite și împodobite ca un templu. 13 Hambarele lor sunt pline, vărsă din toate părțile; oile lor sunt roditoare, se înmulțesc în mers, boii lor sunt groși. 14 Nu există nicio cădere pentru cetăți, sub trecătoare, sub strigătul din grămezi. 15 Fă pe plac poporului, căci aceasta este. Binecuvântat este poporul, căci Domnul este Dumnezeul lui.

Psalmul 144

Slavă lui David

1 Te voi înălța, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veac și în veac. 2 Te voi binecuvânta în fiecare zi și voi lăuda Numele Tău în veac și în veac. 3 Mare este Domnul și vrednic de laudă, și măreția Lui nu are

sfârșit. 4 Generație și generație vor lăuda lucrările Tale și vor vesti puterea Ta. 5 Vor vesti măreția slavei sfinției Tale și vor istorisi minunile Tale. 6 Vor vorbi despre puterea faptelor Tale înfricoșătoare și vor vesti măreția Ta. 7 Își vor aduce aminte de mulțimea bunătății Tale și se vor bucura de dreptatea Ta. 8 Domnul este plin de îndurare și milostiv, încet la mânie și plin de îndurare. 9 Domnul este bun față de toți și îndurarea Lui este peste toate lucrările Sale. 10 Să-Ți fie mărturisite toate lucrările Tale, Doamne, și sfinții Tăi să Te binecuvânteze. 11 Ei vor vorbi despre slava Împărăției Tale și vor vesti puterea Ta; 12 Vor vesti fiilor oamenilor puterea Ta și slava măreției Împărăției Tale. 13 Împărăția Ta este o împărăție veșnică și stăpânirea Ta dăinuie din neam în neam. Domnul este credincios în toate cuvintele Sale și vrednic în toate lucrările Sale. 14 Domnul susține pe toți cei căzuți și înalță pe toți cei slăbiți. 15 Ochii tuturor se îndreaptă spre Tine și Tu le dai hrană la vremea potrivită. 16 Tu Îți deschizi mâna și saturi orice viețuitoare cu bunăvoință. 17 Domnul este drept în toate căile Sale și desăvârșit în toate lucrările Sale. 18 Domnul este aproape de toți cei ce-L cheamă, de toți cei ce-L cheamă cu adevăr. 19 El va împlini voia celor ce se tem de El, le va asculta rugăciunea și-i va mântui. 20 Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc și nimicește pe toți păcătoșii. 21 Gura mea va vesti laudele Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veac și în veac.

Glorie:

Psalmul 145

Aliluia, Hagai și Zaharia

1 Laudă pe Domnul, suflete al meu! 2 Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi cânta Dumnezeului meu cât voi fi. 3 Nu vă încredeți în voinici, nici în copiii oamenilor, în care nu este ajutor. 4 Duhul Lui iese și se întoarce în pământul Lui; în ziua aceea vor pieri toate gândurile Lui. 5 Fericit este cel al cărui Dumnezeu este Dumnezeul lui Iacov, ajutorul Lui, a cărui nădejde este în Domnul, Dumnezeul Lui, 6 El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele, El păzește adevărul pe vecie, 7 El face dreptate celor asupriți, El dă hrană celor flămânzi. Domnul va judeca pe cei din robie. 8 Domnul va înțelepci pe orbi, Domnul va ridica pe cei supuși. Domnul va iubi pe cei drepți. 9 Domnul păzește pe străin, El va primi pe orfan și pe văduvă și va nimici calea păcătoșilor. 10 Domnul va domni pe vecie, Dumnezeul tău, Sion, din neam în neam.

Psalmul 146

Aleluia

1 Lăudați pe Domnul, căci psalmul este bun. Lauda să fie dulce Dumnezeului nostru. 2 Domnul zidește Ierusalimul, El adună pe cei risipiți ai lui Israel. 3 El vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile. 4 El numără mulțimea stelelor și le cheamă pe toate pe nume. 5 Mare este Domnul nostru și mare este puterea Lui și priceperea Lui este fără număr. 6 El primește pe cei blânzi, Doamne, și smerește păcătoșii la pământ. 7 Începeți să lăudați Domnului, cântați Dumnezeului nostru cu harpa. 8 Celui ce îmbracă cerurile cu nori, care pregătește ploaie pentru pământ, care face să crească iarbă pe munți și verdeață pentru slujba omului, 9 care dă hrană fiarelor și puii corbilor Îl cheamă. 10 El nu Se bucură de tăria oaselor și nu Se bucură de umerii omului. 11 Domnul se bucură de cei ce se tem de El și de cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui.

Psalmul 147

Aliluia, Hagai și Zaharia

1 Laudă pe Domnul, Ierusalime, laudă pe Dumnezeul tău, Sion, 2 Căci El întărește zăvoarele porților tale și îți binecuvântează copiii în tine. 3 El dă pace în hotarele tale și te satură cu grăsimea grâului. 4 El trimite Cuvântul Său pe pământ, cât de repede aleargă Cuvântul Lui! 5 El dă zăpada Lui ca lâna și împrăștie negura densă ca cenușa; 6 El aruncă grâul Său ca pâinea! Cine poate sta înaintea întunericului Lui? 7 El trimite Cuvântul Său și acesta se topește; Duhul Lui suflă și apele curg. 8 El vestește Cuvântul Său lui Iacov, legile și judecățile Sale lui Israel. 9 El n-a făcut așa tuturor neamurilor și nu le-a arătat judecățile Sale.

Glorie:

Psalmul 148

Aliluia, Hagai și Zaharia

1 Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L în locurile preaînalte. 2 Lăudați-L, toți îngerii voștri; lăudați-L, toate puterile voastre. 3 Lăudați-L, soare și lună; lăudați-L, toate stelele și lumina! 4 Lăudați-L, cerurile cerurilor și apele care sunt mai înalte decât cerurile! 5 Să laude Numele Domnului, căci El a vorbit, El a poruncit și El a fost creat. 6 Am stabilit o poruncă pentru totdeauna și în veac și nu va trece. 7 Lăudați pe Domnul din pământ! Lăudați-L pe șerpi și toate adâncurile: 8 focul, grindina, zăpada, bătătura, duhul furtunii care împlinește cuvântul Lui, 9 munții și toate dealurile, pomii roditori și toți cedrii, 10 fiarele și toate animalele vii, târâtoarele și păsările cu pene. 11 Împăratul pământului și toate popoarele, prinții și toți judecătorii pământului, 12 tineri și fecioare, bătrâni și tineri, 13 să laude Numele Domnului, căci Numele Lui este înălțat; mărturisirea Lui este pe

pământ și în ceruri. 14 Și cornul poporului Său va înălța o cântare pentru toți cei mai viteji ai Săi, pentru copiii lui Israel, pentru popoarele care se apropie de El.

Psalmul 149

Aleluia

1 Cântați Domnului un cântec nou, o laudă a Lui în biserica sfinților! 2 Să se bucure Israel de Cel ce l-a creat, și fiii Sionului de Împăratul său! 3 Să laude Numele Lui înșiși, în timpan și în psalmi și să-I cânte! 4 Căci Domnul Își găsește plăcerea în poporul Său și îi va înălța pe cei blânzi la mântuire. 5 Sfinții vor fi lăudați în slavă și se vor bucura în paturile lor. 6 Mărețiile lui Dumnezeu sunt în gâtul lor și săbii cu două tăișuri sunt în mâinile lor: 7 Ca să se răzbune asupra neamurilor și să pedepsească popoarele, 8 Să lege pe împărați cu lanțuri și slava lor cu cătușe de fier, 9 Ca să împlinească împotriva lor judecata scrisă: această slavă va fi pentru toți sfinții Lui.

Psalmul 150

Aleluia

1 Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Săi; lăudați-L întru întărirea puterii Lui. 2 Lăudați-L după puterea Lui; lăudați-L după belșugul măreției Lui. 3 Lăudați-L cu trâmbița, lăudați-L cu psaltirul și cu harpa. 4 Lăudați-L în timpan și în glas, lăudați-L în instrumente cu coarde și orgă. 5 Lăudați-L cu chimvale de laudă; lăudați-L cu chimvale de strigăt. 6 Fiecare suflare să laude pe Domnul.

Slavă, și acum: Aliluia.

Psalmul 151

Acest psalm a fost scris special de David și este unul dintre cei 150 de psalmi, când a luptat de unul singur împotriva lui Goliat.

„Eram cel mai mic dintre frații mei și cel mai tânăr din casa tatălui meu; am păscut oile tatălui meu. Mâinile mele au făcut o orgă și degetele mele au alcătuit o psaltire. Și cine va vesti Domnului meu? Domnul Însuși va asculta. El Însuși a trimis pe îngerul Său și m-a luat din oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii Sale. Frații mei sunt buni și mari, și Domnul nu a găsit plăcere în ei. Am ieșit în întâmpinarea străinului, și idolii lui m-au blestemat; dar i-am scos sabia, i-am tăiat capul și am luat ocara de la copiii lui Israel.”

Conform celei de-a 20-a kathisme, Trisagionul Tatălui Nostru:

De asemenea, tropare, glasul 8: Tu ești împlinirea tuturor bunătăților, Hristoase al meu; umple sufletul meu de bucurie și veselie și mă mântuiește, că numai Tu ești preamilostiv.

Slavă: Chiar dacă am păcătuit, Hristoase, Mântuitorul meu, înaintea Ta, nu cunosc alt Dumnezeu afară de Tine, dar îndrăznesc să mă bazez pe mila Ta, primește-mă ca pe un fiu risipitor când mă întorc la Tine, Tată Milostiv și Fiu Unul-Născut și Duhule Sfânt, și mântuiește-mă.

Și acum: Nu cunoaștem alt refugiu și mijlocire caldă decât Tine, căci avem îndrăzneala celor ce s-au născut din Tine, Doamnă, ajută-mă și mântuiește-mă pe mine, robul Tău.

Doamne, ai milă (40) și rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și iartă-mă pe mine, nevrednicul rob al Tău, cât de mult am păcătuit împotriva Ta în toată viața mea și până în ziua de azi, și orice am păcătuit ca om, păcatele mele de bunăvoie și de bunăvoie, cu fapta și cuvântul, cu mintea și gândurile mele, cu îndrăzneala și neatenția mea, și cu multă lene și neglijență. Dacă am jurat în numele Tău, sau am jurat strâmb, sau am hulit gânduri, sau am ocărât pe cineva, sau am calomniat, sau m-am întristat, sau am fost în mânie rea, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am otrăvit pe ascuns, sau un prieten care a venit la mine și l-a disprețuit, sau un frate ocărât și amărât, sau stau în rugăciune și psalmodiez, mintea mea rea este asupra celui rău care umblă înconjurător, sau mi-am găsit plăcere în mai mult decât era vrednic, sau am râs prostește, sau am vorbit hulitor, sau m-am făcut vanitos, sau m-am făcut mândru, sau am văzut frumusețea deșartă și am fost amăgit de ea, sau m-am batjocorit cu absurditate. Dacă am fost neglijent în rugăciunea mea în vreun fel, sau dacă n-am păzit poruncile părintelui meu duhovnic, sau dacă am rostit cuvinte deșarte, sau dacă am făcut altceva rău, căci am făcut toate acestea și lucruri mai mari decât acestea, de care nu-mi amintesc. Miluiește-ne, Doamne, și ne iartă pe toți, ca să adorm și să mă odihnesc în pace, cântând, binecuvântând și slăvind-Te, împreună cu Începătorul Tău Părinte și cu Preasfântul, și Bunul și De viață Făcătorul Tău Prin Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciuni după citirea mai multor catisme sau a întregii Psaltiri

După ce ați terminat mai multe catisme sau întreaga Psaltire:

Cu adevărat se cuvine să te binecuvântăm, Născătoare de Dumnezeu, / pururea binecuvântată și preacurată și Născătoare a Dumnezeului nostru, / mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără seamăn decât Serafimii, / care fără stricăciune

L-ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, te mărim ca adevărata Născătoare de Dumnezeu.

Sau, întru Tine, Preafericite, se bucură toată făptura, adunarea îngerească și neamul omenesc, sfințit în templu și rai rațional, lauda feciorelnică, din care Dumnezeu S-a întrupat și S-a făcut Prunc, Care a fost Dumnezeul nostru mai înainte de veci: căci pântecele Tău a făcut un tron și pântecele Tău a fost mai larg decât cerurile. Întru Tine, Preafericite, se bucură toată făptura, slavă Ție.

Trisagion. Și conform Tatălui Nostru.

Tropare, Tonul 6:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, nedumeriți de orice răspuns, Ție Ți înălțăm această rugăciune, precum Domnul, păcătoșilor: miluiește-ne pe noi.

Slavă: Triumful cel cinstit al proorocului Tău, Doamne, Biserica Cerească a arătat, și îngerii se bucură împreună cu oamenii. Prin rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeul nostru, călăuzește-ne viața în pace, ca să-Ți cântăm: Aliluia.

Și acum: Multe sunt păcatele mele, Născătoare de Dumnezeu: la Tine am fugit, Preacurată, cerând mântuire. Cere sufletului meu cel slab și roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru să-mi dea iertare pentru răul pe care l-am săvârșit, una singură Preafericită.

De asemenea, Doamne, ai milă (40). Și închină-te cât mai mult posibil, cu rugăciune:

Doamne și Stăpâne al vieții mele, nu-mi da duhul trândăviei, al descurajării, al iubirii de putere și al vorbelor deșarte.

Duhul castității, smereniei, răbdării și iubirii dăruiește-mi mie, robului Tău.

Doamne și Împărate, dă-mi să-mi văd păcatele și să nu-l condamn pe fratele meu, căci binecuvântat ești Tu în vecii vecilor. Amin.

Apoi spuneți această rugăciune cu atenție:

O, Doamne preamilostiv și preaharos, Dătător al tuturor binelor, Iubitor de oameni și Împărat al întregului univers, Stăpâne și Domn cu multe nume! Sunt sărac și nenorocit, dar îndrăznesc să invoc numele Tău minunat, înfricoșător și sfânt, înaintea căruia toată făptura și puterile cerești tremur de frică. De jos de pe pământ ai uimit pronia inefabilă a iubirii Tale față de oameni, trimițându-L pe

iubitul Tău Slujitor, pe care L-ai vărsat din adâncurile fără de început ale slavei Tale părintești, nedespărțită de Dumnezeire, ca să-i orânduiască pe oameni cu îngerii într-o singură alcătuire. Adu-ți aminte, Doamne, de smerenia deznădăjduirii mele; eu, fiind gunoi și țărână, Te invoc pe Tine, Lumină inefabilă, acoperită de slăbiciunea trupului, pe care a purtat-o Cuvântul Tău cel milostiv, și prin moartea Ta ai izbăvit sufletele noastre de robia vrăjmașului, pentru ca toți cei ce se împărtășesc cu credința la lucrarea Ta să fie vrednici de slava Ta, din care a căzut vicleanul Satana. Miluiește-mă pe mine, cel întunecat de gânduri păcătoase, ridică-mi mintea, înăbușită de spinii leneviei și de neascultarea sălbatică a broaștei. Întărește-mi inima spre întristare pentru Tine, trimite izvor de lacrimi în ochi mei și, la sfârșitul plecării sufletului meu, fă-mă sfânt fără prihană al Tău, învățându-mă să lupt cu râvnă pentru Tine. Pomenește-Ți, Doamne, de părinții mei, prin mila Ta, și de toți vecinii, frații, prietenii, vecinii și toți creștinii ortodocși și mă mântuiește prin rugăciunile tuturor sfinților. Și primește cu cinste acești psalmi și rugăciuni pe care le-am rostit înaintea Ta pentru mine și nu disprețui această rugăciune cu suspin, căci Tu ești milostiv și Iubitor de oameni și Te slăvim pe Tine, Tatăl fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru aceea, Preacinstite Heruvime și Prea slăvite fără asemănare Serafime, fără stricăciunea lui Dumnezeu Cuvântul, care ai născut-o pe adevărata Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Slavă, și acum: Doamne, miluiește (3). Binecuvântează.

Dacă este preot, sfârșește ca preot, sau dacă este un naiv, sfârșește așa:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, rugăciuni pentru Preacurata Ta Maică, cu puterea Cinstitei și Dătătoarei de Viață Cruci și a Sfintelor Puteri Cerești, netrupești și Sfinților și Purtătorilor de Dumnezeu Părinți ai Noștri și Sfântului Prooroc David și tuturor sfinților, miluiește-mă și mă mântuiește pe mine, păcătosul, căci sunt Bun și Iubitor de Omenire. Amin.

Cântece din Sfintele Scripturi

CÂNTECUL UNU.

După ce i-a botezat pe Faraon împreună, Moise spune:

Cântăm Domnului, cu slavă suntem slăviți.

Cântăm Domnului, glorificat cu slavă: calul și călărețul sunt morți în mare.

El a devenit ajutorul și apărătorul meu pentru mântuire: acesta este Dumnezeul meu și-L voi preaslăvi, Dumnezeul tatălui meu și-L voi preaslăvi.

Domnul zdrobește războaiele; Domnul este Numele Lui. Carele lui Faraon și puterea lui sunt aruncate în mare.

Călărețiii aleși i-au înecat pe cei trei sute în Marea Roșie.

Acoperindu-i cu abisul, scufundându-i în adâncuri ca piatra.

Dreapta Ta, Doamne, s-a preaslăvit în putere; dreapta Ta, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași și cu mulțimea slavei Tale i-ai nimicit pe potrivnici.

Ți-ai trimis mânia și m-a mistuit ca pe o tulpină, și vântul mâniei Tale mi-a despărțit apele.

Îngroșate ca un zid de apă, s-au îngroșat valurile în mijlocul mării.

Vrăjmașul vorbește: Voi persecuta, voi împărți câștigul, îmi voi sătura sufletul, voi ucide cu sabia mea, mâna mea va domni.

Ți-ai trimis duhul, acoperind marea și scufundându-se ca plumbul în apa verde.

Cine este ca Tine între zei, Doamne? Cine este ca Tine? Slăvit în sfinți, minunat de glorios, făcând minuni.

Ți-ai întins dreapta și pământul a mâncat-o; ai întărit acest popor al Tău, pe care l-ai mântuit prin dreptatea Ta.

l-ai mângâiat cu puterea Ta în locașul Tău cel sfânt. Neamurile au auzit și s-au mâniat; cei ce locuiau în Filisteni au fost întristați.

pe 8: Apoi, după ce am lucrat asupra stăpânilor hranei și asupra căpeteniilor Moabului, am tremurat și i-am topit pe toți cei ce locuiau în Canaan.

Frica și cutremurul vor cădea asupra lui; măreția brațelor Tale să se prefacă în piatră.

6: Până va trece poporul Tău, Doamne, până va trece poporul acesta pe care l-ai câștigat.

Adu-i și sădește-i în muntele moștenirii Tale, în locașul Tău pregătit, pe care l-ai făcut, Doamne, un sanctuar pe care l-au pregătit mâinile Tale.

4: Domnul domnește în veci de veci și iarăși, când a intrat calul lui Faraon împreună cu carele și călărețiii în mare.

Și Domnul a adus apele mării peste ea; și copiii lui Israel au mers pe uscat prin mijlocul mării.

Glorie, și acum:

Este necesar să știm că al doilea cântec nu se versifică niciodată, ci doar timp de patruzeci de zile, marți: îl vom versifica până la sfârșit.

Troparelor, fiecăruia le spunem: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Legea a fost scrisă din nou, cântecul lui Moise.

Cântarea lui Moise despre Deuteronomul.

CÂNTECELE DOI.

Ascultă, ceruri, și voi vorbi, și să audă pământul cuvintele gurii mele.

Cuvintele mele să cadă ca ploaia și cuvintele mele să se pogoare ca roua.

Ca un nor peste turmă și ca o brumă peste pleavă, am chemat Numele Domnului: dați mărire Dumnezeului nostru.

Dumnezeu, lucrările Lui sunt adevărate și toate căile sunt judecata Lui.

Dumnezeu este credincios și în El nu este nedreptate: Domnul este drept și sfânt.

Voi ați păcătuit, nu copiii răi: voi sunteți o generație încăpățânată și perversă, oare Îi veți răsplăti Domnului cu aceasta?

Acești oameni sunt turbulenți și nu devin înțelepți: nu este acesta Însuși Tatăl vostru, care a dobândit, a creat și a creat?

Adu-ți aminte de zilele veșnice, înțelege anii generațiilor din generații.

Întreabă-l pe tatăl tău și-ți va spune; întreabă-l pe bătrânii tăi și-ți vor spune.

Când Cel Preaînalt a dezbinat neamurile, așa cum i-a risipit pe fiii lui Adam.

Îngerul lui Dumnezeu a pus hotarele neamurilor după număr, și partea Domnului a fost poporul Lui Iacov, iar moștenirea Lui Israel.

Satură-l în pustiu, în setea căldurii și în lipsă de apă.

L-a îngrijit, l-a disciplinat și l-a păzit ca lumina ochilor Săi.

Precum vulturul își acoperă cuibul și își dorește puii.

Și-a întins aripile, m-a luat și m-a ridicat pe cadrul său.

Domnul este singurul meu conducător și Dumnezeu nu este străin de ei.

Ridică-mă la puterea pământului, ca să satisfac traiul sătenilor.

Mierea vine din piatră, iar uleiul din piatra tare.

Au băut untdelemn de sânge și lapte de oi, cu grăsimea mieilor și a berbecilor, a berbecilor tineri și a iezilor, cu grăsimea grâului și au băut vin din sânge de struguri.

Și Iacov a mâncat și s-a săturat, iar iubitul a fost respins.

Îngrășează-te, lată-te: părăsește-L pe Dumnezeul care te-a creat și depărtează-te de Dumnezeu, Mântuitorul tău.

M-au provocat la mânie din cauza străinilor și M-au amărât prin urâciunile lor.

Au mâncat demoni, dar nu Dumnezeu, dumnezei pe care nu-i cunoșteau, au trecut cu vederea lucruri noi și tainice, pe care nu le cunoșteau părinții lor.

L-ai părăsit pe Dumnezeul care te-a născut și l-ai uitat pe Dumnezeul care te hrănește.

Domnul a văzut și S-a înfuriat și s-a aprins de mânia fiilor și fiicelor lor,

Și a zis: Îmi voi întoarce fața de la ei și le voi arăta ce li se va întâmpla la sfârșit.

Căci este o generație stricată, fiilor, care nu are încredere în ei.

Nu din cauza lui Dumnezeu M-au mâniat, ci prin idolii lor M-au provocat.

Și nu sunt mânios din cauza unui neam, ci din cauza unui neam nebun sunt mânios.

Căci un foc se va aprinde în mânia Mea și va arde până la adâncimile iadului.

Va distruge pământul și recoltele lui și va aprinde temeliile munților.

Voi aduna răul asupra lor și voi ispăși săgețile mele printre ei.

Topindu-se de foame, și hrană pentru păsări, și o cocoașă nevindecată.

Voi trimite în ei colți de fiare, care se vor târî de furie pe pământ.

Din afară îi va lipsi sabia, iar din tâmplele lor frica: un tânăr cu o fecioară, o femeie care urinează cu un bătrân perfect.

Reh: Îi voi împrăștia și le voi șterge amintirea dintre oameni.

Dacă nu este pentru mânia dușmanilor, să nu trăiască mult și să nu atace adversarii,

Să nu spună: mâna noastră este sus și Domnul nu a creat toate acestea.

Căci limba este un sfat pierzător și nu este înțelepciune în ea.

Nu înțelegi: toate acestea să fie primite în vara viitoare.

După cum unul alungă mii și doi ucid zece mii,

Dacă nu mă izbăvește Dumnezeu, atunci mă va izbăvi Domnul;

Căci dumnezeii lor nu sunt ca Dumnezeul nostru, iar dușmanii noștri sunt nebuni.

Căci viile lor sunt din viile Sodomei și mlădițele lor din Gomora.

Culmiri ale lor, culmiri de fiere, culmiri de tristețe.

Furia șerpilor este vinul lor, iar furia aspidelor este incurabilă.

Nu au fost toate aceste lucruri adunate împreună cu Mine și pecetluite printre comorile Mele?

În ziua răzbunării voi răsplăti; la un moment dat, piciorul lor se va poticni.

Căci ziua nimicirii lor este aproape și ei stau gata înaintea Ta.

Căci Domnul va judeca poporul Său și Se va ruga pentru slujitorii Săi.

Căci a văzut că eram slăbit, că mă topisem o vreme și că eram epuizat.

Și Domnul a zis: „Unde sunt dumnezeii lor, care se încredeau în ea? A mâncat grăsimea jertfelor lor și a băut vinul lor;

Fie ca ei să se ridice din nou și să te ajute și să fie protectorii tăi.

Vedeți, vedeți că Eu sunt și nu este alt Dumnezeu afară de Mine.

Voi ucide și voi face să trăiesc, voi lovi și voi vindeca și nimeni nu va scăpa din mâna Mea.

Căci Îmi voi ridica mâna spre cer, voi jura pe dreapta Mea și voi trăi veșnic.

Căci Îmi voi ascuți sabia ca fulgerul și mâna mea va apuca judecata:

Și Mă voi răzbuna pe dușmanii Mei și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc.

Îmi voi îmbăta săgețile cu sânge și sabia mea va mânca carne:

Din sângele ulcerelor și al captivității, din capetele prinților păgâni.

Bucurați-vă, ceruri, împreună cu El, și toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine.

Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui, și întăriți-vă în El toți fiii lui Dumnezeu.

Căci El se va răzbuna și se va răzbuna pentru sângele fiilor Săi, se va răzbuna împotriva vrăjmașilor Săi și va pedepsi pe cei ce-L urăsc.

Și Domnul va curăți țara de poporul Său.

Glorie, și acum:

CÂNTECELE TREI.

Ana, mama profetului Samuel.

Femeia stearpă Îl venerează pe Dumnezeu într-un mod ciudat.

Sfânt ești Tu, Doamne, și duhul meu Te cântă.

Inima mea este întărită în Domnul, puterea mea este înălțată în Dumnezeul meu; gura mea este larg deschisă împotriva vrăjmașilor mei; mă bucur de mântuirea Ta.

Căci nu este nimeni sfânt ca Domnul, nici nimeni drept ca Dumnezeul nostru, nici nimeni mai sfânt decât Tine.

Nu te lăuda și nu vorbi cu trufie; cuvinte mărețe să-ți iasă din gura ta:

Căci Domnul este Dumnezeul priceperii și Dumnezeul care Își pregătește planurile.

Arcul celor puternici slăbește, iar cei slabi sunt încinși cu putere.

Cei sătui de pâine au lipsit, iar cei flămânzi au venit în țară.

Căci a născut șapte copii sterili și mulți dintre ei au născut copii.

Domnul ucide și dă viață, coboară în iad și înalță.

Domnul sărăcește și îmbogățește, smerește și înalță; El ridică pe săraci din pământ și ridică pe nevoiași din grămada de gunoi.

Pune-l să se așeze alături de oameni puternici și va moșteni tronul slavei.

8: Îndeplinește rugăciunea celui ce se roagă și binecuvântează anii drepți.

Căci un om puternic nu se întărește prin puterea sa; Domnul este slab și L-a făcut pe adversarul Său; Domnul este sfânt.

6: Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel puternic să nu se laude cu tăria lui și bogatul să nu se laude cu bogăția lui.

Dar să se laude cu aceasta, ca să poată înțelege și cunoaște pe Domnul și să facă dreptate și dreptate în mijlocul pământului.

la 4: Domnul Se suie la ceruri și tună, El judecă marginile pământului; El este drept.

Și el va da putere împăratului nostru și va înălța cornul Hristosului său.

Glorie, și acum:

CÂNTECELE PATRU.

Avvakum vorbește despre epuizare.

Slavă puterii Tale, Doamne.

Doamne, am auzit cuvântul Tău și m-am înspăimântat; Doamne, am înțeles lucrările Tale și m-am îngrozit.

La mijloc vei fi cunoscut de două animale. Uneori vă apropiați vara și vă cunoașteți; când va veni vremea, arătându-vă; Ori de câte ori sufletul meu este tulburat de mânie, amintește-ți de mila Ta.

Dumnezeu va veni dinspre miazăzi, iar Sfântul din desișul munților autumnali.

Cerurile au fost acoperite de virtutea Lui și pământul a fost plin de lauda Lui.

Și strălucirea Lui va fi ca lumina, se va ridica în mâinile Sale și El va face din iubire tăria puterii Sale.

Cuvântul va merge înaintea feței Lui și va ieși în câmp din cauza călcâiului Lui.

O sută, și pământul s-a mișcat; s-a uitat, și neamurile s-au topit.

Temându-se de munții nevoii și topind dealurile veșniciei, marșurile lor veșnice.

Vor vedea munca satelor Etiopiei și se vor înspăimânta de sângele țării Madianului.

A mânca în râuri Te mânie, Doamne; hrana în râuri este mânia Ta; sau aspirația Ta este în mare;

Căci toate lucrurile sunt pe caii tăi și hrana ta este mântuirea.

Îți vei întinde arcul pe sceptre, zice Domnul.

Pământul se va despica în râuri, Te vor vedea și oamenii se vor îmbolnăvi.

Împrăștiind apele procesiunii: adâncul și-a dat glasul, înălțimea viziunea.

Soarele a răsărit și luna a răsărit în rangul său.

Săgețile Tale vor țâșni în lumină, iar armele Tale vor străluci în flăcările fulgerului.

Cu mustrare vei smeri pământul și cu mânie vei doborî neamurile.

Ai ieșit să-Ți mântuiești poporul; Ai venit să-Ți mântuiești unsul.

Ai pus moartea pe capul celor răi; ai ridicat lanțuri până la gât.

Ai sfâșiat capetele celor puternici într-o nebunie; ei se vor cutremura în ea; își vor slăbi frâiele, ca un cerșetor ascuns care mănâncă.

Și ți-ai făcut caii să călărească pe mare, care a tulburat apele cele mari.

Am fost păzit și inima mea s-a înfricoșat din cauza glasului rugăciunii buzelor mele.

Și un tremur mi-a intrat în oase și puterea mi s-a tulburat în mine.

Mă voi odihni în ziua necazului meu, ca să pot urca printre oamenii venirii mele.

8: Căci smochinul nu va rodi, și vița nu va avea rod.

Măslinul va zăcea, iar câmpurile nu vor mai da otravă.

6: Oile vor fi lipsite de hrană și boi nu vor fi în iesle.

Dar eu mă voi bucura în Domnul, mă voi veseli în Dumnezeu, Mântuitorul meu.

4: Domnul Dumnezeul meu este tăria mea și îmi va întări picioarele spre desăvârșire.

Și El mă conduce la cele mai înalte locuri, ca să pot birui în cântecul Său.

Glorie, și acum:

CÂNTECELE CINCI.

Profeția lui Isaia, cea mai mare rugăciune a sa:

Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne pace.

Din noapte se trezește duhul meu spre Tine, Dumnezeule, căci lumina poruncilor Tale este pe pământ.

Voi, cei ce locuiți pe pământ, veți învăța adevărul. Căci cel rău încetează, nu va învăța dreptatea și nu va crea adevărul pe pământ.

Cel rău să se înalțe și să nu vadă slava Domnului. Doamne, brațul Tău este înalt și nu știi, dar ți-e rușine.

Invidia va apuca oamenii nepedepsiți, iar acum focul îi va arde pe potrivnici.

Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne pace, căci ne-ai răsplătit pentru toate.

Doamne, Dumnezeul nostru, bătăuși de bani, Doamne, nu știm noi altceva decât Tine, chemăm Numele Tău?

Morții nu își pot vedea burțile; sub medici vor învia.

De aceea i-ai adus și i-ai nimicit și ai luat pe toți bărbații dintre ei.

8: Adaugă răul peste ei, Doamne, adaugă răul peste slava pământului.

Doamne, în durere îmi amintesc de Tine, în durere pedeapsa Ta mică este pentru noi.

6: Și precum o femeie bolnavă, care este aproape să nască și în durerile ei a strigat: „Așa am fost noi pentru iubiții tăi!”

De frica Ta, Doamne, am primit în pântece și am fost bolnavi și am născut Duhul mântuirii, pe care L-am zidit pe pământ: noi nu vom cădea, ci cei ce locuiesc pe pământ vor cădea.

4: Morții vor învia, cei din morminte se vor învia, iar cei de pe pământ se vor bucura.

Căci roua care vine de la Tine este vindecarea lor, dar țara celor răi se va prăbuși.

Glorie, și acum:

CÂNTECELE ȘASE.

Ca prorocul Iona, mântuiește-ne pe noi, Doamne.

Rugăciunea profetului Iona.

Iona a strigat din partea fiarei, zicând:

În necazul meu am strigat către Domnul Dumnezeul meu, și El m-a auzit.

Din pântecele iadului strigătul meu, mi-ai auzit glasul.

M-ai aruncat în adâncurile mării și râurile m-au înconjurat.

Toate înălțimile Tale și valurile Tale au trecut peste mine.

Și am zis: Ți-am lepădat vederea; voi pune mâncare înaintea sfântului Tău Templu;

Apă s-a turnat în sufletul meu; prăpastia cea de pe urmă a trecut peste mine.

8: Capul meu a fost aruncat în crăpăturile munților; m-am pogorât în pământ, ale cărui zăvoare veșnice îl țin.

Și să se înalțe viața mea din stricăciune către Tine, Doamne Dumnezeul meu.

pe 6: Niciodată până acum nu se va depărta sufletul meu de la mine, îmi voi aduce aminte de Domnul.

Și rugăciunea mea să ajungă la Tine, în templul Tău cel sfânt.

4: Cei ce păzesc deșertăciunile și minciunile și-au părăsit îndurarea.

Ci cu un glas de laudă și de mărturisire Te voi devora, făgăduind: „Îți voi răsplăti pentru mântuirea mea, Doamne.”

Glorie, și acum:

CÂNTECELE AL ȘAPTELEA.

Laudă că focul îi stinge pe cei trei tineri.

Rugăciunea Sfinților Trei Tineri.

Tată și Dumnezeul nostru, binecuvântat ești Tu.

Binecuvântat ești Tu, Doamne, Tatăl nostru Dumnezeu, și numele Tău să fie lăudat și slăvit în veci.

Căci Tu ești drept în tot ce ai făcut pentru noi; toate lucrările Tale sunt adevărate, căile Tale sunt drepte și toate judecățile Tale sunt adevărate.

Și ai făcut judecăți adevărate pentru tot ce ai adus asupra noastră și asupra sfântei cetăți a părinților noștri, Ierusalimului; căci cu adevăr și judecată ai adus asupra noastră toate aceste lucruri din cauza păcatelor noastre.

Căci am păcătuit și am săvârșit nelegiuiri împotriva Ta și am păcătuit în tot felul de lucruri.

Și n-am ascultat de poruncile Tale, nici nu le-am păzit, nici n-am făcut ce ne-ai poruncit, ca să ne meargă bine.

Și tot ce ne-ai făcut și tot ce ai adus asupra noastră, ai făcut cu judecată adevărată.

Și ne-ai dat în mâinile unor vrăjmași fără de lege, ale unor apostați josnici și ale unui rege nedrept, mai rău decât tot pământul.

Și acum nu putem deschide gura; am ajuns o rușine și o ocară pentru robii Tăi și pentru cei ce Te cinstesc.

Nu ne trăda complet, pentru numele Tău, și nu rupe legământul Tău,

Și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam, iubitul Tău, pentru Isaac, robul Tău, și pentru sfântul Tău Israel.

a cărui sămânță ai spus că se va înmulți ca stelele cerului și ca nisipul de pe malul mării.

Căci, Stăpâne, am devenit mai smeriți decât toate neamurile și suntem smeriți astăzi pe tot pământul din cauza păcatelor noastre.

Și în acest timp nu este conducător, profet și căpetenie, mai prejos decât o ardere de tot, mai prejos decât o jertfă, mai prejos decât o ofrandă, mai prejos decât tămâia, nici loc unde să mănânce înaintea Ta și să afle îndurare:

Dar cu un suflet smerit și un duh smerit, fie ca să o primim.

Ca printre arderile de tot, berbeci și junică, și ca printre tufișuri un miel gras, așa să fie jertfa noastră astăzi înaintea Ta și să se împlinească după voia Ta, căci nu este rușine pentru cei ce se încred în Tine.

Și acum căutăm din toată inima noastră, ne temem de Tine și căutăm fața Ta.

Nu ne rușina pe noi, ci poartă-te cu noi după blândețea Ta și după mulțimea îndurării Tale.

Și izbăvește-ne după minunile Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne.

Și toți cei ce fac rău robilor Tăi să fie rușinați, să fie rușinați de toată puterea lor și să fie zdrobită puterea lor!

Și să înțeleagă că Tu ești singurul Domn Dumnezeu și glorios în întregul univers.

Și slujitorii împăratului nu au încetat să aprindă cuptorul cu naftă și smoală, cu gropi și cu naștere.

Și flacăra de deasupra cuptorului s-a întins la patruzeci și nouă de lakh-uri.

Și a venit și a ars ce ați găsit în cuptorul caldeenilor.

Îngerul Domnului s-a coborât în peșteră împreună cu cei din jurul lui Azaria:

Și a scuturat flacăra aprinsă din cuptor,

Și a făcut mijlocul cuptorului ca vântul de rouă, și focul nu i-a atins deloc, nici nu i-a ofensat, nici nu i-a răcit.

Atunci cei trei au cântat ca dintr-o singură gură și l-au binecuvântat și l-au slăvit pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cu roua cuptorului, trei laude ale tinerilor.

la 8: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, Părintele nostru, lăudat și preaslăvit în veci.

Și binecuvântat este numele slavei Tale, sfânt, cântat și înălțat în veci.

6: Binecuvântat ești Tu în templul sfintei Tale slave, lăudat și preaînălțat în veci.

Fericit ești tu, care vezi abisul, care șezi pe Heruvimi, venerat și înălțat în veci.

4: Binecuvântat ești Tu pe tronul slavei Împărăției Tale, lăudat și preaînălțat în veci.

Binecuvântat ești Tu în întinderea cerului, lăudat și preaînălțat în veci.

Glorie, și acum:

CÂNTECELE LUI OSMAI.

Cântați Domnului naturii create.

Doamne, laudă faptele Tale și preaînalță-le în veci.

Binecuvântați toate lucrările Domnului, pe Domnul, cântați și-L preaînălțați în veci.

Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului, cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați toate apele cele de deasupra cerurilor, toate puterile Domnului, Domnul, cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați pe Domnul, soare și lună, stele cerului: cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați pe Domnul, toată ploaia și roua, toate duhurile; cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați pe Domnul, foc și smoală, frigul și căldura; cântați și-L preaînălțați în veci.

Binecuvântați pe Domnul, rouă și brumă, zăpadă și gheață; cântați și-L preaînălțați în veci.

Binecuvântați pe Domnul, dulciuri și vise, nopți și zile; cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați lumina și întunericul, fulgerul și norii Domnului, cântați și-L preaînălțați în veci.

Binecuvântați pământul, munții și dealurile și tot ce crește pe el, pe Domnul: cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați izvoarele, mările și râurile, balenele și tot ce se mișcă în apele Domnului, cântați și preaînălțați-L pe El în veci.

8: Binecuvântați pe Domnul, toate păsările cerului, toate fiarele câmpului și toate vitele! Cântați și preaînălțați-L mai presus de toate în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, să binecuvânteze Israel pe Domnul; cântați și preaînălțați-L pe El mai presus de toate în veci.

6: Binecuvântați pe preoții Domnului, slujitori ai Domnului, lăudați pe Domnul și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați sufletele și duhurile drepților, voi, cei preaveridici și smeriți cu inima, pe Domnul, cântați și-L preaînălțați în veci.

4: Binecuvântați pe Domnul, Anania, Azaria și Misael; cântați și-L preaînălțați pe El în veci.

Binecuvântați pe Domnul, Apostoli, Proroci și Mucenici, cântați și-L preaînălțați în veci.

Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, pe Domnul.

Acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Lăudăm, binecuvântăm, ne închinăm Domnului, cântând și preaslăvindu-L în vecii vecilor.

CÂNTECELE AL NOUĂLEA.

Cântarea Maicii Domnului, din Evanghelia Sfântului Luca.

Maica Domnului cântă și ea despre Fiul.

O slăvim pe Maica Domnului în cântece.

Sufletul meu preamărește pe Domnul și duhul meu se bucură în Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Căci a privit la smerenia robului Său; iată, de acum înainte toate neamurile Mă vor numi fericit.

Căci lucruri mari a făcut pentru mine Cel Atotputernic și sfânt este numele Lui și mila Lui ține din generație în generație pentru cei ce se tem de El.

Creează putere cu brațul Tău, risipește gândurile mândre ale inimilor lor.

Dați jos de pe tron pe cei puternici și înălțați pe cei smeriți, săturați-i cu bunătăți pe cei flămânzi și dați drumul celor bogați.

El va lua pe robul Său Israel, ca să-și aducă aminte de îndurările pe care le-a spus părinților noștri, lui Avraam și seminței lui, pentru totdeauna.

La fiecare verset repetăm: Heruvimul cel mai onorabil:

Zaharia binecuvântează nașterea copilului.

Rugăciunea lui Zaharia, părintele Predotechevului.

Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, căci a cercetat și a răscumpărat poporul Său.

Și ne-a ridicat un corn de mântuire în casa robului Său David:

După cum a vorbit gura sfinților care au existat din veacuri, profetul Său:

Mântuire din vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc:

Ca să arate îndurare față de părinții noștri și să-și aducă aminte de legământul Său cel sfânt,

8: Jurământul pe care l-a jurat lui Avraam, tatăl nostru, că ne va da nouă, care suntem izbăviți din mâna vrăjmașilor noștri, fără frică,

Să-I slujim cu cinste și dreptate înaintea Lui în toate zilele vieții noastre.

6: Și tu, pruncule, vei fi numit prooroc al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea feței Domnului, ca să-I pregătești căile,

Dă poporului Său priceperea mântuirii, spre iertarea păcatelor lor, milă pentru mila Dumnezeului nostru.

pe 4: În locurile de jos, Răsăritul ne va vizita de sus, arătându-se în întunericul și în bolta morții celor care stau,

Călăuzește-ne pașii pe calea păcii.

Glorie, și acum: